

చైతన్య మాసవి

chaitanyamaanavi

సంపుటి : 13

సంచిక : 8

అమరావతి,

ఆగష్టు, 2018

44 పేజీలు

10 రూ॥లు

ప్రజావైద్యంలో
ఉపా కిరణం
మానవ విలువల్లో
మహోన్నతం

విజయవాడలో ఒంటరి మహిళలకు పింఛన్ ఇవ్వాలని ధర్మా..

విశాఖలో సెమినార్‌లో ప్రసంగిస్తున్న మాలిని భట్టాచార్య

నెల్లూరులో ఒంటరి మహిళలకు పింఛన్ ఇవ్వాలని కోరుతూ..

ఒంగోలులో ఒంటరి మహిళలకు పింఛన్ ఇవ్వాలని ధర్మా..

అనంతపురంలో అత్యాచారయత్నం చేసిన డిడిపి నాయకుని అరెస్టును కోరుతూ..

వీలూరులో ఆగష్టు 15న నిరసన

అక్షల హోల్డింగ్స్ తొలగించి దగ్ధం చేస్తున్న కర్షకులు కార్యకర్తలు

అరకులో డ్యాక్రా మహిళల ధర్మా..

సంపాదకీయం

ఈ ఘోరకలి ఆగేదెన్నడు..?) చైతన్య మాసవి

“రాత్రి సమయంలో మా వసతి గృహానికి ఎరుపు, నలుపు రంగుల కార్లు వస్తాయి. అక్కలను తీసుకెళతాయి, మళ్ళీ ఉదయాన్నే తీసుకొచ్చి వదిలి పెడతాయి, ఆ తర్వాత రోజంతా అక్కలు ఏడుస్తూనే ఉంటారు.” వసతిగృహంలో ఓ బాలిక భయాందోళనల మధ్య కన్నీళ్లతో పోలీసులకు చెప్పిన మాటలివి. యాదాద్రి, ముజఫర్, దేవరియా ఇలా ఎన్నో? పిల్లలను, మహిళలను పని బానిసలుగా మాత్రమే కాదు సెక్స్ బానిసలుగా చేస్తున్న దోపిడీ కాలం గడిచేకోద్ది పెరుగుతూపోతోంది. ముంబైలోని టాటా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సోషల్ సైన్సెస్ (టిస్) 7 నెలల పరిశోధనలో పాట్నా, ముంగర్, మోతీహార్ ఇలా అనేక వసతి గృహాల్లో యజమానులు, సిబ్బంది వసతి గృహాల్లో ఉంటున్న బాలికలను, అనాథలను కొట్టడం, బలవంతం చేయడం సర్వసాధారణమని గుర్తించింది, బాలికలు తమ మీద జరుగుతున్న అకృత్యాలను చెప్పడానికి సాహసించలేదని ఎంతో ఓదార్పుగా గంటల తరబడి వారితో గడిపాకే తమపైనే గాక వేరే బాలికలు అత్యాచారాలకు గురవుతున్నారని తెలియచేశారని టిస్ బృందం తెలియచేసింది, లేత వ్యూధయాలు ఎంతటి బర్బరత్వాన్ని భరిస్తున్నాయి?

ఎందుకీ ఘోరకలి? బీహార్ రాష్ట్ర సాంఘిక సంక్షేమ మంత్రి మంజు వర్మ భర్త ముజఫర్‌పూర్ రేవ్‌ల వెనక ఉన్నారన్నా ఆధారాలు పోలీసుల విచారణలో తెలిసే విషయం. కతువా ఉన్నావ్‌లో మాదిరే బీజేపీ బీహార్ ఉపముఖ్యమంత్రి నిందితులకు మద్దతిస్తున్నారు, భోజనంలో మత్తుమందు కలపడం, అత్యాచారాలు చేయటం, గర్భం దాల్చిన బాలికలకు అబార్షన్ చేయడం, ప్రతిఘటించిన వారిని చంపేయటం ఎంత నీచం! కడుపులో చెయ్యి పెట్టి తిప్పేస్తుంది. 35 మంది ఒక్కచోటనే బలయ్యారన్న వార్తలు తెలియచేస్తున్నాయి. చైల్డ్ వెల్ఫేర్ కమిటీ అధ్యక్షుడే నిందితుల్లో ఒకరు. అనేక చట్టాలున్నా ఎందుకీ ఘోరకలి? కడప జిల్లాలో ఓ నగర పంచాయతీ కమిషనర్, గుడివాడలో మునిసిపల్ కమిషనర్, విజయవాడలో అర్ అండ్ బీ కార్యాలయం, రాజధాని సెక్రటేరియట్, మహిళా పిజీ పై హెచ్‌ఓడీ, కేరళలో ఓ చర్చి ఫాస్టర్, ఓ సన్యాసి. ఇలా ఎన్నో ఘటనలు కంచె చేసుని మేస్తున్నాయే!

యాదిగిరిగుట్టలో అమ్మాయిలను కొని వ్యభిచారంలోకి దింపుతున్న మాఫియా గుట్టు రట్టయింది.

వెల్లడయ్యే కేసులు కొన్ని మాత్రమే. వారిపై ఎన్నో ఒత్తిళ్లు! రాజకీయ బేరసారాలు..! పోనీలే అనే సామాజిక అంతరాలు, బాంధవ్యాలు. పాముకోరలో నుంచి బైట పడితే శిక్ష, అప్పటికీ పై కోర్టులో అప్పీలుతో ఏళ్లు గడుస్తున్నాయి ! నిందితులు యథేచ్ఛగా తిరుగుతుంటారు ! కారణాలేంటి ? పరిష్కారం లేదా ? సామాన్యులేమంటున్నారు ! అప్పటికప్పుడే శిక్ష ఉండాలి. ఉరిశిక్ష వేయాలి ? కాలోచెయ్యో తీసేయ్యాలి !

నిజం. మరి వ్యవస్థ మీద విశ్వాసం కోల్పోయినప్పుడు ప్రజలు కోరేది అదే ! అయితే అసలు నిజం ఏమిటి ? ఈ ఘోరకలి, ఈ దుశ్శాసన పర్వానికి ఈ వ్యవస్థ కాదా కారణం ! వేరుపురుగు చేరి అన్నట్లు సమాజాన్ని పట్టిపీడిస్తున్న మనువాదంతో కలిసి నల్లిస్తున్న నయా ఉదారవాదాన్ని తుదముట్టించేందుకు సిద్ధం కాకుండా ఈ దుర్మార్గాలను ఆపగలమా ?

ఇసుక మాఫియా, మైనింగ్ మాఫియా, భూమాఫియా మాదిరి సెక్స్ మాఫియా ఈ వ్యవస్థలో పుట్టిన వైరస్ కాదా ? ధనార్జనే ధ్యేయంగా ప్రజల పేరిట ఎన్నికైన ప్రభుత్వాలు అభివృద్ధి పేరిట సహజ వనరులను పైవేటుపరం చేసి, నిబంధనలు లేని స్వేచ్ఛా వాణిజ్యానికి తలుపులు బార్లా తెరిచి, ప్రపంచీకరణ పేరిట ప్రతీదాన్ని మార్కెట్లో వస్తువులుగా మార్చిన ఫలితాలు కావా ఇవి ! స్త్రీలు పురుషుల కోసమే సృష్టించబడ్డారన్న మనువాద మతవాద సంస్కృతిలో స్త్రీ వస్తువు. ఈజీగా సంపద కూడేసుకుని 99% ప్రజల శ్రమను జుర్తుకునే ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలలో స్త్రీలు, బాలికల శరీరాలు, సంపదకు, భోగాలకు సమిధలు కావటం నిజం కాదా ! ఏమిటీ దీనికి పరిష్కారం అని కేంద్ర మహిళా, శిశు సంక్షేమ శాఖా మంత్రి మేనకా గాంధీ ప్రశ్నిస్తారు ? ఇది స్వేచ్ఛా సమాజం కాదని పీడన సమాజం అని గుర్తిస్తే పరిష్కారం కనిపిస్తుంది. తాము భాగంగా ఉన్న పాలన ఈ పీడనలకు, దోపిడీకి మద్దతిస్తుందని గుర్తిస్తే పరిష్కారం దొరుకుతుంది. ఒకర్ని చంపితే పరిష్కారం కాదు. ఈ ఆర్థిక సామాజిక వ్యవస్థ దోపిడీదారులను, కామోన్మాదులను సృష్టిస్తూనే ఉంటుందని గుర్తిస్తే ఈ వ్యవస్థను ఉలివేసేందుకు సిద్ధమవుతాం !

చీమల మాదిరి మనం దండు కట్టాలి ! ప్రజలను, ప్రకృతిని మహిళలను పీడిస్తున్న ఈ దుర్యోధన, దుశ్శాసనులను చుట్టుముట్టాలి !!
దోపిడి శక్తులకు ఊతమిచ్చే పాలకుల పని పట్టాలి !!! అప్పుడే బాలికలకు, మహిళలకు, జనానికి ఈ ఘోరకలి నుండి విముక్తి !!!

ఎదుగుతున్న వారికి చేయి
అందించు అప్పుడే నీ ఎదుగుదలకు
ఇంకొకరు సహాయం చేస్తారు.

అడ్వయిజరీ బోర్డు

వేములపల్లి సత్యవతి
డాక్టర్ బి. విజయభారతి
డాక్టర్ శిలాలోలిత

ఐదవ్యా ఆంధ్రప్రదేశ్ మహిళాసంఘం

చిరునామా :

ఐదవ్యా రాష్ట్ర కార్యాలయం,
3/4 బి. కె.బి.భవన్, వడ్డేశ్వరం
బైపాస్ రోడ్, తాడేపల్లి మండలం,
గుంటూరు జిల్లా.

ఫోన్, 9490098620

chaitanyamanavi@gmail.com

fb : aidwaap

Blog : aidwaap@blogspot.com

సంపాదకులు

డి.రమాదేవి

సంపాదక వర్గం

కె. స్వరూపరాణి

బి. ప్రభావతి

మేనేజర్: కె. శారద

ప్రజాశక్తి ప్రింటర్స్ & పబ్లిషర్స్

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

పోస్టల్ చందా

సంవత్సరానికి రూ : 130/-

విడి ప్రతి వెల రూ : 10/-

మోటూరు ఉదయం ట్రస్ట్ ఆఫీస్

మారుతీనగర్, ప్రకాశరావు వీధి,

చుట్టు గుంట సెంటర్, విజయవాడ.

చైతన్య మాసవి

ఈ సంచికలో

వ్యాసం	సంరక్షణ గృహాలా..? వ్యభిచార కూపాలా..? - కె.అమూల్య..... 5
నివాళి	ఉషక్కుకు నివాళి -పుణ్యవతి సుంకర7
జ్ఞాపకాలు	భారత స్వాతంత్ర్య సంగ్రామంలో చేనేత పరిశ్రమ- అల్లూరి అమ్మజీ.....8
కవిత	నిశిరాత్రి - వి.శాంతి ప్రబోధ10
సీరియల్	వితంతు పునర్వివాహాలకు మద్దతుగా- వేములపల్లి సత్యవతి.....12
కథ	గుప్పెడు మల్లెలు - ప్రగతి13
చట్టాలు	భార్య భర్త ఆస్తా? - నందూరి పద్మాంజలి15
సమకాలీనం	ముస్లింల జీవితాలపై నీలినీడలు - శివనాగిరెడ్డి కొల్లి.....17
కథ	అహం వీడితే..- కోపూరి పుష్పాదేవి19
సీరియల్	కుటుంబము - వివాహాలు :- అగస్ట్ బెబెల్21
స్ఫూర్తి	ఆమె అనామిక కాదు - వాడ్రేవు వీరలక్ష్మిదేవి23
పౌరాణికం	మరో ఉదంకుని కథ - బి.విజయభారతి.....25
పరిచయం	నాస్త్యా - ఒక అపరిచిత మూర్తిమత్వం :- సహజ27
విద్య	అమ్మా! నాన్న! ఆలోచించండి !! : వాసిరెడ్డి అమర్నాథరెడ్డి.....30
అభినందన	చిరుతపులికి భారతదేశం ఫిదా : మానవి టీం.....31
సైన్స్	గ్రహణాలు-అపోహలు-వాస్తవాలు : కె.కాంతారావు32
కేస్ స్టడీ	నిజంకాని కల : కె.శారద34
సినిమారివ్యాస	ఈ నగరానికి ఏమైంది? : చంద్రబోస్35
బుకీరివ్యాస	యుద్ధకాలంలో స్వప్నాలు : ఉమా నూతక్కి36
ఉద్యమవార్తలు	ఉద్యమాలబాటలో38

పత్రికలో విభిన్న అంశాలపై వస్తున్న వ్యాసాలు రచయితల అభిప్రాయాలు మాత్రమే. అందులో పేర్కొన్న అన్ని అంశాలతో మానవి సంపాదక వర్గం ఏకీభవిస్తుందని భావించవలదు.
- ఎడిటర్

PRINTED AND PUBLISHED BY D. RAMA DEVI, AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM, PRINTED AT PRAJASAKTI PRINTERS & PUBLISHERS PVT.LTD. D.NO.14-12-19, PRAKASH NAGAR, KRISHNA NAGAR(P), TADEPALLI (M), GUNTUR (DT), AP., PIN - 522 502., PH : 91-8645 - 272133. PUBLISHED AT AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM AIDWA STATE OFFICE D.NO. 3/4 B. K.B.BHAVAN, VADDESWAREM BYPASS ROAD, TADEPALLI (M) GUNTUR (DT). EDITOR: D. RAMA DEVI. R.NO. APTEL/2006-20000

సంరక్షణ గృహాలా..? వ్యభిచార కూపాలా..?

మారుతున్న సమాజంతో పాటు ఎన్నో మారుతున్నాయి.. సం'రక్షణ' కేంద్రాలు కూడా భక్షణ కేంద్రాలుగా కొత్త అవతారాలెత్తుతున్నాయి. వచ్చిగా చెప్పాలంటే వ్యభిచార కూపాలుగా మారుతున్నాయి. తలదాచు కోవడానికి వచ్చిన ఎందరో ఇక్కడ జరిగే అకృత్యాలకు బలైపోయారో, పోతున్నారో లెక్కలేదు. మన కళ్లని కప్పే ఎన్నో సంఘటనలు, తలదించుకునే ఎన్నో అఘాయిత్యాలు, కళ్ల ముందే జరిగే అత్యాచారాలకు లెక్కలేదు. కొన్ని ఘటనలను ఉదాహరణగా తీసుకుంటే బీహార్ ముజఫర్ పూర్ లోని 46 మంది, ఉత్తర్ ప్రదేశ్ దేవరియాలోని 24 మంది అమ్మాయిలు లైంగిక హింసకు గురయ్యారు. అలాగే యాదగిరి గుట్టలో ఇటీవల 11మంది చిన్నారులపై కూడా ఇదే సంఘటన

చోటుచేసుకుంది. ఇంతమందిపై సుదీర్ఘ కాలంపాటు లైంగికదాడులు ఎలా జరిగాయి? అలా జరిగినప్పుడు వీరంతా ఎందుకు మాట్లాడలేకపోయారు? మౌనంగానే ఎందుకు భరిస్తున్నారు? లైంగిక దాడులను ఎందుకు ప్రతిఘటించలేకపోయారు? ఒకే చోట ఉంటున్న వీరు ఎందుకు ఆత్మస్థైర్యాన్ని కూడగట్టుకోలేక పోయారు? ఇలాంటి ప్రశ్నలెన్నో అండరి మనస్సులో మెదులుతాయి. వీరిలో ఒక్కొక్కరిది ఒక్కో నేపథ్యం. అందరిదీ దీనగాఢ్. కుటుంబ హింస నుంచి తప్పించుకున్నవారు, కుటుంబసభ్యులే ఇంట్లోవారిని అక్రమ రవాణాదారులకు అమ్మేస్తే వారి నుంచి తప్పించుకొన్నవారు, వ్యభిచార కూపాల నుంచి బయటపడ్డవారు,

భర్త పెట్టే చిత్రహింసలను తట్టుకోలేక పారిపోయి వచ్చినవారు, భర్త 'వదిలేస్తే' తలదాచుకునేందుకు వచ్చినవారు, అత్యాచారానికి గురైనందుకు సమాజం నుంచి ఎదురయ్యే భీష్మాలను తట్టుకోలేక ఆశ్రయం కోసం వచ్చినవారు ఈ సంరక్షణ గృహాల్లో ఎక్కువ శాతం ఉంటారు. అనారోగ్యం లేదా అంగవైకల్యం బారిన

వడ్డప్పుడు కుటుంబసభ్యులు పట్టించుకోకపోతే పోలీసుల సాయంతో ఇక్కడకు చేరుకున్నవారు, బాల కార్మికులుగా పని చేస్తూ, అధికారులు రక్షించడంతో ఇక్కడికి వచ్చినవారు కూడా ఎందరో. సంరక్షణ గృహాల్లో ఇలాంటి అమ్మాయిలను కావల్సినవాళ్లందరూ వదిలించుకున్న వస్తువులను చూసినట్టు చూస్తారు. ఈ గృహాల్లో వీరికి ఏ మాత్రం విలువుండదు. వ్యక్తిగత గుర్తింపు గాని, ప్రతిష్ఠ గాని ఉండదు. అసలు మనిషిగానే చూడరు. ఈ పరిస్థితులనే సంరక్షణ గృహాల నిర్వాహకులు ఆసరాగా మార్చుకుంటున్నారు. సెక్స్ కోసం వచ్చే వ్యక్తుల నుంచి డబ్బు తీసుకుని వీరిని ఎరగా వేస్తున్నారు. 'అవి నరక ద్వారాలు'.

ఇలాంటి మహిళలను, బాలికలను చేరదీసి ఆశ్రయం కల్పించేందుకు 1969లో కేంద్ర సాంఘిక సంక్షేమశాఖ 'షార్ట్ స్టే హోమ్స్' ఏర్పాటుచేసింది. తర్వాత అనేక చట్టాలు, నిబంధనలు వచ్చాయి. అయినా అవేవీ వారిని కాపాడలేకపోయాయి. ఈ గృహాల్లో సాగే అనైతిక నేరాలకు వాళ్లు బలైపోతున్నారు. 2013లో ఇలాంటి సంరక్షణ

గృహాలపై అధ్యయనం చేసిన 'ఏషియన్ సెంటర్ ఫర్ హ్యూమన్ రైట్స్' సంస్థ.. అవి 'భారత నరక ద్వారాలు' (ఇండియాస్ హెల్ హోల్స్) అని వ్యాఖ్యానించింది. భారత్ లో చిన్నారులపై అత్యాచారాల్లో ఎక్కువగా ఇలాంటి గృహాల్లోనే జరుగుతున్నాయని, బాధితుల్లో బాలికలే అధికంగా ఉంటున్నారని ఆ సంస్థ తన

నివేదికలో వెల్లడించింది. చిన్నారుల కోసం ఏర్పాటుచేసే ఏ సంరక్షణ గృహమైనా 'జువెనైల్ జస్టిస్ యాక్ట్' కింద నమోదై ఉండాలి. కానీ.. చాలావరకు అలా నమోదు కాలేదని ఆ నివేదిక తెలిపింది. ఇలాంటి దారుణాలు విజయవాడ, గుంటూరు, హైదరాబాద్, ఢిల్లీ, ముంబయి లాంటి మెట్రో నగరాల్లోనూ జరుగుతున్నాయి. రైల్వే స్టేషన్లలో, బస్టాండుల్లో దొరికే చిన్నారులను తీసుకెళ్లి హార్మోన్ ఇంజెక్షన్లు ఇచ్చి వారిని లైంగిక దాడులకు వినియోగిస్తున్నారు. పరిష్కారం ఏంటి?

బీహార్, ఉత్తర్ ప్రదేశ్ కేసులు వెలుగులోకి వచ్చిన తర్వాత, ప్రతి రాష్ట్రంలోనూ అలాంటి మహిళలకు, బాలికలకు ఓ పెద్ద సంరక్షణ

కేంద్రం ఏర్పాటుచేయాలని, దాని నిర్వహణను ప్రభుత్వమే చూడాలని కేంద్ర మహిళా, శిశు అభివృద్ధి శాఖ మంత్రి మేనకాగాంధీ సూచించారు. కానీ 'ఏషియన్ సెంటర్ ఫర్ హ్యూమన్ రైట్స్' నివేదిక ప్రకారం ప్రభుత్వేతర సంస్థలతో పాటు, ప్రభుత్వం నిర్వహిస్తున్న గృహాలలోనూ లైంగికహింస జరుగుతోంది. ఈ గృహాల్లో ఉంటున్నవారి విలువ ఏమిటో ప్రభుత్వ అధికారులు గుర్తించకపోతే ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వేతర గృహాల మధ్య తేడా ఏమీ ఉండదు.

'ఎవరూ పట్టించుకోలేదు'

బీహార్ ముజఫర్ పూర్ లోని గృహంలో ఉంటున్న బాలికలు 'రెడ్ లైట్ ఏరియా'ల నుంచి వచ్చినవాళ్లేమీ కాదు. ప్రకృతి విపత్తుల్లో తల్లిదండ్రులను కోల్పోవడం వల్ల ఇక్కడికి వచ్చినవాళ్లు కూడా కాదు. ఈ

గృహాన్ని ఓ స్వచ్ఛంద సంస్థ నిర్వహిస్తోంది. అయితే అయిదేళ్లుగా దీని నిర్వహణ బాధ్యతలను శిశు సంక్షేమ శాఖ ఆ సంస్థకే అప్పగిస్తోంది. నిబంధనల ప్రకారం మూడేళ్ల తర్వాత ఆ సంస్థ పనితీరును సమీక్షించి, అంతా సక్రమంగా ఉంటేనే మళ్లీ బాధ్యతలు అప్పగించాలి. కానీ అలా జరగలేదు. ఈ బాలికలపై లైంగిక హింసకు పాల్పడిన వ్యక్తులు వారిని అందరూ 'వదిలించుకున్న' వస్తువులను చూసినట్లు చూస్తారు. ఆ అకృత్యాలపై జాతీయ స్థాయి పత్రికల్లో పలుమార్లు వార్తలుగా కూడా వచ్చినా బాధితులకు మద్దతుగా ఎక్కడా పెద్దగా ర్యాలీలు జరగలేదు. కాలేజీ విద్యార్థులు వీధుల్లో ప్లకార్డులతో ప్రదర్శనలు చేపట్టలేదు. మనమే స్పందించనప్పుడు బాధిత బాలికలు ఎదిరిస్తారని ఎలా ఆశిస్తాం? ఈ బాలికలను ఎవరూ 'పట్టించుకోలేదు'. తమపై

జరుగుతున్న అకృత్యాల గురించి ఎవరికి చెప్పుకోవాలో ఈ బాలికలకు తెలియదు. ఫిర్యాదుచేస్తే మరింత హింసను ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుందేమో? ఒకవేళ గృహం నుంచి బయటకు గెంటేస్తే ఎక్కడికి వెళ్లాలి? బయట ఎవరిని నమ్మాలి? అన్నదే వాళ్ల మనస్సులో ఎదురయ్యే ప్రశ్న. అందుకే వారెవరూ నోరు విప్పరు. బయటికొచ్చే సాహసం కూడా చేయరు. అయినా ఇలాంటి పరిస్థితి నుంచి ఒక బాలిక ధైర్యంగా బయటికొచ్చింది. అన్యాయాన్ని ఎదిరించింది. ఉత్తర్ ప్రదేశ్ లోని దేవరియా జిల్లాలో ఉన్న ఓ సంరక్షణ గృహం నుంచి తప్పించుకొచ్చి పోలీసులను ఆశ్రయించింది. సమస్యను కోట్లమంది ప్రజలు గమనించారు. ఇప్పుడు ఆలోచించాల్సింది ఒక్కటే విషయం. మనం ఏ దారిలో నడుస్తున్నాం..? ఈ దారిని మార్చుకోవద్దా?

అంధకూపం

- కంచనపల్లి ద్వారకానాథ్

(యాదగిరి గుట్టలో జరిగిన ఈ విషాద నరకకూప బాధితుల చిన్నారల బతుకు వ్యథలకు స్పందించి రాసింది. 'ఆపరేషన్ ముస్కాన్' నిర్వహించి, అందులో పాల్గొన్న పార్టీ అధికారికి వందనాలర్పిస్తూ)

దుశ్శక్తులు, కుయుక్తులతో
చిన్నారలను అపహరించి
గుట్టుచప్పుడు కాకుండా
గుట్టలు గుట్టలుగా
యాదగిరిగుట్ట రహస్యస్థావరాల్లో
అసాంఘిక కార్యకలాపాలు
వెలుగు చూస్తున్న నిజాలు
భయభ్రాంతులకు నిలయాలు

పార్శ్వపుస్తకాలు చూడాల్సిన కళ్లకు
కామ కథలు చూపిస్తూ
రాత్రంతా జాగారం చేయించి
నరకలోక శిక్షలను మించి
పంచి పంచింది బతుకుల్ని చించి
భిద్రం చేస్తూ
రొంపిలోకి దించుతున ముఠాలు
వెట్టిచాకిరీ చేయిస్తూ

సెక్స్ పాఠాలు బోధిస్తూ
అభంశుభం తెలియని చిన్నారలకు
మహమ్మారి ఇంజక్షన్లు ఇస్తూ
విశృంఖలంగా విచ్చలవిడిగా ఈ వ్యాపారం చేస్తూ
ఇళ్ల నేలమాళిగల్లోని...సారంగాలే
అంధకూపాలై
చిత్రవిచిత్ర హింసలకు గురిచేస్తున్న
ఏ సరీసృపాలు వికృత వికటాట్టహాసాల జ్ఞాన
దశాబ్దాలుగా రగులుతున్న
ఈ వికృత క్రీడలో ఎందరు
బలిపశువులైనారో
ఇంకెందరు బలై అదృశ్యమైనారో

అంతులేని ఈ కథల, వ్యథలను
ప్రతి ఒక్కరూ అంతమొందించేందుకు
చట్టాలు, న్యాయస్థానాలే కాదు
ప్రతి పౌరులూ ధ్వజమెత్తాలి!

కాదిది ఉద్యమాల ఒరవడి
కానేకాదు ఆశయాల అలజడి
తల్లి లేమితో ఆలోచనలే కొరవడి
ఓ అతి సామాన్య అతివ చేసే
ఆక్రందన

ఈ నాలుగు పంక్తులు ఉషక్కులో ఉన్న కవితా దృష్టిని, సున్నితత్వాన్ని తెలియపరుస్తాయి. తల్లి మోటూరు ఉదయం మరణానంతరం ప్రచురించిన పుస్తకానికి ఆమె రాసిన వ్యాసం ప్రారంభంలో తల్లిని పోగొట్టుకున్న కూతురి కవితార్పణ అది.

ఎందరో సన్నిహితులు శ్రేయోభిలాషులకు డా॥ఉషగా కంటే కూడా ఉషక్కుగానే తెలిసిన డా॥మోటూరు ఉష అకాల హఠాన్మరణం ఎందరికో వేదన మిగిల్చింది 'ఎందరో'లో భర్త డా॥సుధాకర్, పిల్లలు డా॥నవీన్, డా॥ప్రవీణ్, బంధువులు మాత్రమేనా ! ఆమె ద్వారా సేవలు పొందిన రోగులు, ఆస్పత్రి సిబ్బంది, ఎందరో పార్టీ కామ్రేడ్స్, మరెందరో శ్రేయోభిలాషులు. ఆమె శ్రేయోభిలాషులెవరైతేనేం ? ఆమె పరిచయమైన, పరిచయంగాని ఎందరికో ఆమె శ్రేయోభిలాషి. ఎవరికి ఏ చిన్న సుస్తీ చేసినా, ఎవరికి వైద్య సహాయం అవసరమైనా 'ఉషక్కా' ఫలానా సమస్య ! వస్తాను. 'ఉషక్కా' ఫలానా వారికి ఫలానా అనారోగ్యం.. పంపనా ! "పంపించమ్మా ! చూస్తాను ! డా॥ ఉషకి ఇంతకన్నా పరిచయం ఇంక అవసరం లేదు.

తల్లిదండ్రులు ప్రముఖ కమ్యూనిస్టు నాయకులైన మోటూరు హనుమంతరావు, మోటూరు ఉదయం. వారి ఆశయాలను పుణికి పుచ్చుకుంది ఉషక్కు. వారిద్దరినీ అవసాన దశలో తల్లిలా సాకింది.

కమ్యూనిస్టు జీవితం నల్లేరు మీద బండి కాదు. మరీ ముఖ్యంగా స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం, తరువాత జమిందారీ వ్యతిరేక పోరాటాలు, మహత్తర తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాటం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ పైనా, ప్రజాఉద్యమాల పైనా నిషేధం, జైళ్లలో సైతం

ఉషక్కుకు నివాళి

కాల్పులు, నిర్బంధాల మధ్య కమ్యూనిస్టుల జీవితాలు సాగాయి. కుటుంబాలు చెల్లాచెదురయ్యాయి. అయినవాళ్లు కూడా ఆదరించడానికి నిరాకరించిన పరిస్థితులు న్నాయి. ఆ దశలో ఆడవాళ్ల అవస్థలు చెప్పనలవి కావు. ఆ అవస్థల మధ్య పెరిగారు డాక్టర్లు టాన్యా, ఉష. వైద్య విద్యనభ్యసించారు. ప్రజలకు వైద్యసేవలందంచారు.

మోటూరు ఉదయం పేరే మహిళా ఉద్యమానికి పర్యాయపదం. ఆమె మరణానంతరం కుటుంబసభ్యుల తోడ్పాటుతో ఐదవ ఆధ్వర్యంలో బ్రష్టు స్థాపన జరిగింది. డా॥టాన్యా బ్రష్టు కోశాధికారిగా ఉండి నిధులు సమకూర్చారు. రాష్ట్ర విభజన తరువాత బ్రష్టు పునర్నిర్మాణ క్రమంలో డా॥ఉషాని కోశాధికారిగా ఉండాలని అర్థించారు. "నేనెందుకులే" ! చేతనైనంత చేస్తాను గాని, ఉండనులే" ! అన్నారు. కాని ఉండాలని పట్టుబట్టారు. ఆ విధంగా బ్రష్టు కోశాధికారిగా 1914 నుంచి కొనసాగుతున్నారు.

ఉషక్కు డాక్టర్ మాత్రమే కారు. ఒక తల్లి. ఆ తల్లిదనం తన ఇంటికి వచ్చిన, తనకి పరిచయమైన ప్రతీ ఒక్కరికీ చూపేది.

పేషెంట్లకి వైద్యం చేస్తూనే వారి కుటుంబాల్లోని కష్టసుఖాలు తెలుసుకునేది. ఆగస్టు 5న జరిగిన సంస్మరణ సభలో నివాళులర్పిస్తూ మాట్లాడిన వ్యక్తులు, ప్రధానంగా డాక్టర్లు చెప్పిన విషయాలు ఉషక్కు వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రతిబింబిస్తే ఉషక్కు లాంటి అక్క ఉంటే బాగుండు కదా అని ఒక డాక్టర్ మిత్రులంటే ఉషక్కు నాకు తల్లి, తండ్రి, గురువు అని, ఆమె నా దేవత అంటుంటే, మరో డాక్టర్ మిత్రులు మాత్రం దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేకపోయారు.

డా॥సుధాకర్ లేకుండా ఉషక్కు వ్యక్తిత్వానికి పరిపూర్ణత రాదేమో. మరో డాక్టర్ మిత్రుడు చెప్పినట్లుగా డా॥సుధాకర్, ఉష ఇద్దరూ నాణానికి చెరో వైపు. వైద్యం వ్యాపారమైన ఈ రోజుల్లో ఆ పాతకాలం నాటి ఇల్లు, ఆసుపత్రి తప్ప మరో స్థిరాస్తి లేని వైద్యసేవ మాత్రమే మిగిలిన సీనియర్ డాక్టర్లు విజయవాడ నగరంలో మరింక ఎవరైనా ఉన్నారా ?

ఎందరో డాక్టర్లకు, మరెందరో కార్యకర్తలకు నిరంతరం స్ఫూర్తి నింపే డా॥ ఉషకు జోహార్లు. వారి ఆశయసాధనకు పునరంకితమవుదాం.

భారత స్వాతంత్ర్య సంగ్రామంలో చేనేత పరిశ్రమ

బ్రిటీష్ సామ్రాజ్య వలస పాలనను గడగడలాడించిన వజ్రాయుధం రాట్నం. జాతిపిత గాంధీజీ పిలుపులు, విదేశీ వస్త్ర బహిష్కరణ, అంటరానితనం నేరమని, హరిజనోద్ధరణ, అహింస ఈ ప్రభోదాలు దేశమంతటా మార్మోగాయి. బ్రిటీష్ దోపిడీ పాలన, భారత వస్త్ర పరిశ్రమ, ఉత్పత్తులను దిగజార్చి తమ విదేశీ వస్త్రాల దిగుమతి ప్రారంభించారు. కలకత్తాలో ఒక చేనేత కార్మికుడు పట్టుకుంటే జారిపోయే వస్త్రాన్ని నేసినప్పుడు బ్రిటీష్ అధికారులు అసూయతో ఆ కార్మికుల బొటనవేళ్లను నరికేశారు. దానితో, విదేశీ వస్త్ర బహిష్కరణ ఉద్యమం ఊపందుకుంది. స్వాతంత్ర్యోద్యమ కార్యకర్తలు, ప్రధానంగా స్త్రీలు, విదేశీ వస్త్రాలను వీధుల్లో గుట్టలుగా పోసి తగలబెట్టి బూడిద చేశారు. బట్టల షాపుల వద్ద, విదేశీ వస్త్రాలు అమ్మవద్ద, కొనవద్ద అని నినాదాలిస్తూ పికెటింగ్లు చేశారు. ఇంటింటా రాట్నం వెలసింది. దేశంలో ప్రతి కుటుంబం రాట్నంపై నూలు వడకాలి. చేనేత పరిశ్రమ, ఖాదీ ఉద్యమం ఎంతో చైతన్యంతో సాగింది. రాట్నాన్ని ఆరాధిస్తూ ఎంతో ఉత్తేజంతో ఆనాడు పాడుకొనే పాటలలో గుర్తుగా ఒకటి

“పాడవే రాట్నమా ప్రణయ భారతగీతి,
ఆడవే కదుర నీ ఆటయే మా కోట

॥ పాడవే ॥

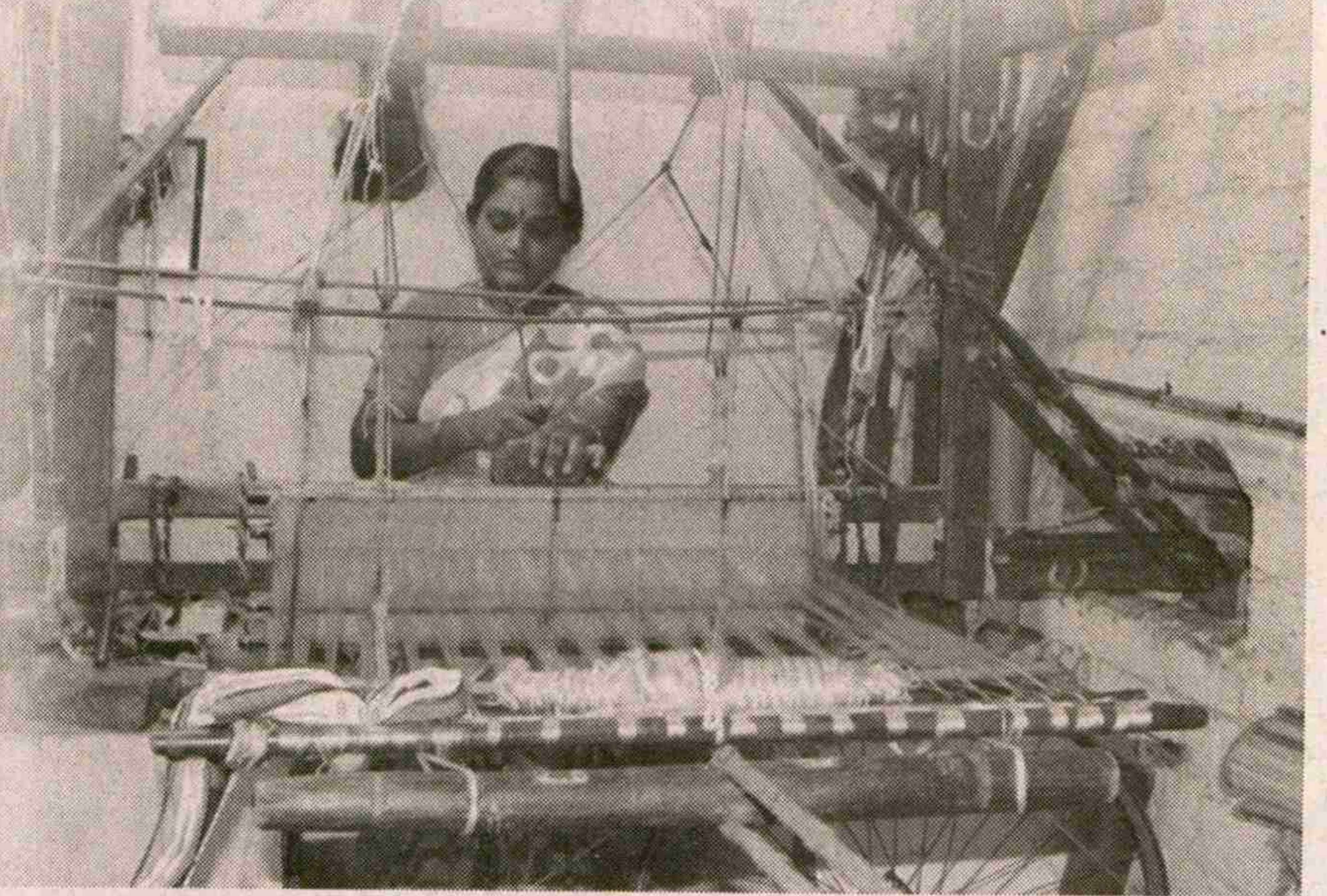
కదురాడినన్నాళ్లు కరువు లేదాయే
కదురాగిపోగానే కడకండ్లు ఘనమాయే

॥ పాడవే ॥

విశ్వసోదరభావ, విజ్ఞానవిభవంబు
వెలయించి ఖండాంత్ర, వెలయంబుకూర్చవే

॥ పాడవే ॥

ముఖ్యంగా భారతదేశంలో వ్యవసాయం తర్వాత ప్రధానమైనది చేనేత పరిశ్రమ. నేత పరిశ్రమ ఎంతో కళాత్మకమైనది. ప.గోదావరి జిల్లా పాలకొల్లులో బట్టల వ్యాపారానికి అనురావతి తగ్గు, 2018

కేంద్రం, స్వతంత్రోద్యమ కార్యకర్తలు బట్టల షాపుల దగ్గర నినాదాలిస్తూ పికెటింగ్ చేస్తున్నారు. పోలీసులు వస్తే జిల్లాల్లోనే ప్రసిద్ధిగాంచిన ఆ బట్టల షాపుల దగ్గర ఉన్న క్షీరరామలింగేశ్వర ఆలయంలోకి పారిపోయేవారు. పాలకొల్లు పికెటింగ్లలో ఎక్కువగా మహిళలు, ప్రముఖ స్వాతంత్ర్యోద్యమ కార్యకర్తలు ఉద్ధరాజు మాణిక్యంబ, అల్లూరి అన్నపూర్ణమ్మ, డేగల అనసూయ, రుద్రరాజు బంగారమ్మ, గోకరాజు వెంకాయమ్మ, వగైరాలు ఎంతో ఉత్తేజంతో పాల్గొని పోలీసులకు దొరకకుండా పోలీసులను ఆడించేవారు.

ముఖ్యంగా కాంగ్రెస్ జెండా మీదే రాట్నం గుర్తు ఉండేది. ఖాదీ ఉద్యమ ఫలితంగానే స్వాతంత్ర్య సమరయోధుల నాయకత్వాన పాలకొల్లు పట్టణంలో 1947 జనవరి 24న చేనేత పారిశ్రామిక సంక్షేమ సంఘం రిజిస్టర్ చేయబడింది. అదే నెల 30వ తేదీ నుంచి సంఘం పనిచేయడం ప్రారంభించింది.

స్వాతంత్ర్యానంతరం తెలంగాణాల్లో ఆంధ్ర మహాసభ కమ్యూనిస్టు పార్టీల నాయకత్వాన నిజాం నిరంకుశ పాలనకు వ్యతిరేకంగా ప్రజా తిరుగుబాటు సందర్భంగా

నిజాం ప్రభుత్వ తుపాకులకు 4 వేలమంది తెలంగాణ ప్రజలు ప్రాణాలర్పించారు. ఆ ప్రజా పోరాటానికి మద్దతు తెలిపి రక్షణగా నిలిచిన ఆంధ్ర ప్రాంత కమ్యూనిస్టు యోధులు 300 మందిని ప్రభుత్వం తుపాకులతో కాల్చి చంపింది. ఆ సందర్భంగా అజ్ఞాతంగా ఉన్న కమ్యూనిస్టు నాయకులను జిల్లాలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ ఎంతోమంది శ్రమజీవుల తల్లులు కడుపులో పెట్టుకుని కాపాడారు. వారిలో చేనేత కుటుంబాల స్త్రీలైనటువంటి బాసిన నూకమ్మ, అయిరెడ్డి బాయమ్మ, ఏలూరు వెంకట రత్నమ్మ, గొడ పిచ్చమ్మ మొదలైన ఎంతోమంది తల్లులు పార్టీకి ప్రాణదాతలయ్యారు. జిల్లా అమరవీరుల్లో ఒకరు తాళ్ల బసవమ్మయ్య. వేమవరం గ్రామ చేనేత కార్మికుడు. పెళ్లైన 15 రోజుల్లోనే ప్రభుత్వ తుపాకులకు బలయ్యాడు. ముఖ్యంగా పాలకొల్లులో పార్టీ అజ్ఞాత కాలంలో చివరి వరకూ బాసిన వెంకట రత్నం, సత్యం సోదరులిద్దరూ అజ్ఞాతంగా పార్టీకి సేవలందించారు. వారి త్యాగాలు వర్ణించలేనివి.

1950వ దశకంలో పాలకొల్లులోని చేనేత కుటుంబం బాసిన పెదబబ్బాయిగారి

ఇంట్లో చేనేత వృత్తిని గుర్తించి సాధకబాదకాల గురించి ఎక్కువ చర్చలు జరుగుతుండేవి. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రధానంగా చేనేత కుటుంబాలు, వారి మగ్గులకు వీలైన గృహ సౌకర్యం గురించి ఆలోచన వచ్చింది. 1957 పార్లమెంటు ఎన్నికల్లో కమ్యూనిస్టు పార్టీ అభ్యర్థిగా పార్టీ నేత కా॥ఉద్దరాజు రామంగారు పోటీ చేసి పెద్ద మెజారిటీతో విజయం పొందారు. అప్పటికే పాలకొల్లులో నివాసం ఉండి నర్సాపురంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యదర్శిగా ఉన్న కా॥అల్లూరు సత్యనారాయణగారు జిల్లా, తాలూకా పార్టీ కమిటీలలో తన అభిప్రాయంగా చేనేతకు వీలైన గృహ నిర్మాణం కోసం చర్చలు జరిపారు. కా॥రామంగారు ఎంపీ నిధులతో చేనేత కాలనీ నిర్మాణానికి పార్టీ నాయకత్వాన పూనుకున్నారు. స్థల సేకరణ ప్రయత్నం జరిగింది.

ఇప్పుడున్న చేనేత కాలనీ స్థలం ఊళ్లోని షావుకార్లది. చేనేత కార్మికుల కుటుంబాలు 46 మంది ఒక్కొక్కరూ రూ.300 ప్రభుత్వానికి చెల్లించి దరఖాస్తులు పెట్టుకున్నారు. ఆ రూ.300లు జమ కట్టడానికే చాలా కష్టాలు పడి అప్పులు చేసి కట్టారు. ఆనాటి ఆర్థిక స్థితిగతులు అటు వంటివి. కాంగ్రెస్ జెండాపై ఉన్న రాట్నం గుర్తునే తొలగించారు. చేనేత భవిష్యత్తునే ప్రభుత్వం క్రమంగా నిర్వీర్యం చేసింది. చేనేత కుటుంబం అంతే. మగ్గం మీద వారం రోజులు రాత్రిపగలు బట్ట నేస్తే కుటుంబానికి వారానికి రూ.50ల ఆదాయం వచ్చేది. అంటే మొత్తం కుటుంబానికి నెలకి రూ.200లు ఆదాయం అన్నమాట. అంతటి దయనీయ స్థితిని, ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు.

ఇక కాలనీకి కొవాల్సిన స్థలం రిజిస్ట్రేషన్ బాధ్యత తాలూకా కార్యదర్శిగా ఉన్న కా॥అల్లూరి సత్యనారాయణ గారిది. కాలనీకి కావల్సిన స్థలంతో ఆ స్థలాన్ని చేర్చి మిగిలిన తన స్థలం కూడా మీరే కొనాలి లేకపోతే రిజిస్ట్రేషన్ చేయను అని రిజిస్ట్రేషన్ ఆపేశారు. ఆ ప్రకారం ఇక మిగిలిన స్థలం

కొనేవారు ఎవరూ లేరు. పార్టీకి అదొక పెద్ద పరీక్షగా ఎదురైంది. తొందరగా కాలనీ నిర్మాణం ప్రారంభించకపోతే ప్రభుత్వ గ్రాంటు వెనక్కి వెళ్లిపోతుంది. కా॥అల్లూరి గారు తెలిసినవాళ్లందరినీ కలుసుకుని ప్రోత్సహించి కొనిపించడానికి విశ్వప్రయతన చేసి ఎట్టేతే మిగిలిన స్థలాన్ని కొనిపించారు. కాలనీ ప్రారంభానికి అంటే ఒకటిన్నర సంవత్సరాలకు ముందు గానే మా స్థలంలో చిన్న తాటాకు ఇల్లు మట్టిగోడలతో కట్టి ఆ ఇంట్లో మకాం పెట్టాం. అది 1962వ సంవత్సరం. అదొక పెద్ద తోట. విద్యుత్ సౌకర్యం లేదు. సాయంత్ర మైతే నిర్మాణమవుతూ, భయంకరంగా ఉండేది. పైగా కఠిక చీకటి. పెద్ద పెద్ద పాములు తిరిగేవి. ముగ్గురు పిల్లలతో, ఆ మట్టి ఇల్లు, ఆ భయంకరమైన స్థితిగతులు నాకు ఎన్నో పాఠాలు నేర్పాయి. ఎటూ మానవ సంచారం లేని, ఏ రక్షణ లేని ఆ ఇల్లే, నాకు గొప్ప పాఠశాలగా వెలుగొందింది.

1963వ సంవత్సరం చివరలో కాలనీలో కొన్ని కుటుంబాలు ఒక్కొక్కటిగా చేరాయి. కాలనీ మొత్తం కుటుంబాలన్నిటికీ మా ఇంట్లో ఉన్న నుయ్యే మంచినీటి సౌకర్యంగా ఉండేది. మా ఇంటికి దగ్గరలో ఉన్న చల్లా కోటిలింగం, నాగమాసరమ్మ గారి ఇల్లు నాకు ఎంతో మనోధైర్యాన్నిచ్చేది. ఆ పుణ్య దంపతులు ఐదుగురు పిల్లలతో వారి గంభీర జీవనం, మా పట్ల వారి అభిమానం నాకు ఎంతో భరోసానిచ్చింది. నాగమ్మ గారి పుట్టిల్లు వేమవరం. కోటిలింగం గారి స్వగ్రామం ఎలమంచిలి. ఆ రెండు గ్రామాలు కమ్యూనిస్టు పార్టీ అమరవీరుల గ్రామాలు. ఆ అమరుల త్యాగాలు తెలిసిన దంపతులు కాబట్టే నేనంటే వారికి అంతటి ఆప్యాయత అనుకుంటాను. 1964 నుంచి 66 వరకు దేశవ్యాప్తంగా సీపీఎం పార్టీ డిటెన్షన్ చట్టం కింద కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం నాయకులందరినీ జైళ్లలో నిర్బంధించినప్పుడు పసిపిల్లలతో ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు చల్లా కోటిలింగం గారి పెద్దబ్బాయి చల్లా వీరభద్రరావు, ఏలూరు

సత్యంగారి పెద్దబ్బాయి సోమేశ్వరరావు ఇద్దరూ చిన్న వయసులో చీకటి పడేటప్పటికి పుస్తకాలు పట్టుకుని వచ్చి చదువుకుని నాకు సహాయంగా మా ఇంట్లో పడుకునేవారు.

1967 చివరలో ఏర్పడిన మహిళా ఉద్యమ పునర్నిర్మాణానికి కాలనీలోని చిన్నారి బాలలే మాకు ఆధారమయ్యారు. ఆ బాలలే బాలసంఘంగా బాలల లైబ్రరీ నిర్మించుకుని ఉత్సాహంగా ఉండేవారు. కాలనీలో మేమంతా ప్రజాశక్తి పత్రిక పఠన కేంద్రాన్ని ఎంతో నియమంగా నడిపించేవాళ్లం. రాత్రింపగళ్లు చేనేత మగ్గుల చప్పుళ్లతో తెల్లవారుజాము నుంచి రోడ్ల పొడవునా చాపిన నూలు పడుగులతో చేనేత కాలనీ అనునిత్యం ఎంతో కళకళలాడేది.

ముఖ్యంగా చేనేత సొసైటీకి మొదటి అధ్యక్షులు బళ్ల భద్రరావు. కా॥మానెం నర్సింహమూర్తిగారు ఉపాధ్యక్షులుగా ఉండేవారు. సొసైటీ డైరెక్టర్లుగా కా॥యర్రా కృష్ణారావు, యర్రా వీర్రాజు, యర్రా సుబ్బారావు, తూలిక మావుళ్లు, పుత్తల సుబ్రహ్మణ్యం సొసైటీలో గుమాస్తాగా చల్లా కోటిలింగంగార్లు అధ్యక్షులుగా పనిచేశారు. తర్వాత కాలంలో యర్రా సుబ్బారావు అధ్యక్షులయ్యారు. ఏలూరు సత్యం సొసైటీ గుమాస్తాగా పనిచేశారు. చేనేత సొసైటీ కాలనీ ప.గోదావరి జిల్లాలోనే ఆదర్శంగా నిలిచింది. ముఖ్యంగా చల్లా వీరభద్రరావు, సొసైటీలో గుమాస్తాగా పనిచేసి ఆదర్శంగా సేవలందించాడు.

1968లో రాష్ట్ర ఆప్రో బోర్డు ఎన్నికలు వచ్చాయి. ఆ ఎన్నికల్లో ప.గోదావరి జిల్లా తరపున పాలకొల్లు సొసైటీ నుంచి కా॥ఏలూరు సత్యంగార్ని పోటీ చేయించి ఘన విజయం సాధించారు. రాష్ట్ర ఆప్రో బోర్డులో సభ్యులుగా కా॥ఏలూరు సత్యం సొసైటీ ఉపాధ్యక్షులుగా ఉన్న కా॥మానెం నర్సింహ మూర్తిగారు పాలకొల్లు మున్సిపాలిటీ ఎన్నికల్లో చేనేత కాలనీ

ఏరియా వార్డు నుంచి కా॥ మానెం నర్సింహమూర్తి గారు కౌన్సిలర్ గా పోటీ చేసి విజయం పొందారు. మున్సిపాలిటీలో వైస్ చైర్మన్ గా గొప్ప ప్రతిభావంతంగా పని చేశారు. చేనేత కార్మిక సంఘమే కమ్యూనిస్టు పార్టీకి బలమైన శక్తిగా పని చేసింది. దేశంలోని ఎందరెందరో కమ్యూనిస్టు మహాయోధులందరికీ పాలకొల్లు దివ్యక్షేత్రం స్వాగతం పలికింది. ఎందరో త్యాగధనులకు ఆతిథ్యం ఇచ్చింది. స్వాతంత్ర్యోద్యమ కాలంలో పాలకొల్లు దివ్యక్షేత్రం దేదీప్యమానంగా వెలుగొందింది.

అధికారంలో ఉన్న కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ శక్తుల చేతిలో కీలుబొమ్మ అయ్యింది. ప్రభుత్వం నూలు ధరలు పెంచి క్రమంగా ఎంతో ప్రతిష్టాత్మకమైన చేనేత వృత్తినే కుంగదీసింది. ఎంతో కళాత్మకమైన చేనేత కార్మికులు విధి లేక బడా వ్యాపారుల షాపులో జీతగాళ్లుగా నూలు బట్టల మూటలు సైకిళ్లకు కట్టుకుని వీధుల్లో అమ్ముకుంటూ ఇంకా వివిధ పనులతో జీవనం సాగిస్తున్నారు.

చివరకు వృత్తిని వదులుకోలేక నేత పనులు చేస్తూ ఆదాయాలు చాలక, అప్పుల పాలై ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్న దుస్థితి. అందులో భాగమే పాలకొల్లు చేనేత సొసైటీ అంతరించటం. పాలకొల్లు పట్టణ కమ్యూనిస్టు పార్టీ మొదటి కార్యదర్శి కా॥చెరుకూరి నారాయణ రాజు అనంతరం కా॥చెవాకుల సత్యం కార్యదర్శిగా పనిచేశారు. పాలకొల్లు

అధికారంలో ఉన్న కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ శక్తుల చేతిలో కీలుబొమ్మ అయ్యింది. ప్రభుత్వం నూలు ధరలు పెంచి క్రమంగా ఎంతో ప్రతిష్టాత్మకమైన చేనేత వృత్తినే కుంగదీసింది. ఎంతో కళాత్మకమైన చేనేత కార్మికులు విధి లేక బడా వ్యాపారుల షాపులో జీతగాళ్లుగా నూలు బట్టల మూటలు సైకిళ్లకు కట్టుకుని వీధుల్లో అమ్ముకుంటూ ఇంకా వివిధ పనులతో జీవనం సాగిస్తున్నారు.

చివరకు వృత్తిని వదులుకోలేక నేత పనులు చేస్తూ ఆదాయాలు చాలక, అప్పుల పాలై ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్న దుస్థితి. అందులో భాగమే పాలకొల్లు చేనేత సొసైటీ అంతరించటం.

పాలకొల్లు పట్టణ కమ్యూనిస్టు పార్టీ మొదటి కార్యదర్శి కా॥చెరుకూరి నారాయణ రాజు అనంతరం కా॥చెవాకుల సత్యం కార్యదర్శిగా పనిచేశారు. పాలకొల్లు పట్టణ కమిటీ జిల్లా కమిటీకి ధీటుగా పనిచేశారు. చేనేత కాలనీలో మహిళలు, పిల్లలతో, ఇంటి పనులతో ఎంతటి పనుల ఒత్తిడిలో ఉన్నా మహిళా ఉద్యమ కర్తవ్యాలలో ఆ మహిళల చైతన్యం వెల్లివిరిసింది. మా ప్రయతమ సహచరి కా॥టి.ప్రభావతి సారథ్యంలో పాలకొల్లు నుంచి జిల్లావ్యాప్తంగా మహిళా ఉద్యమం నిరంతరం ఆదర్శవంతమైన సామాజిక సేవలలో ప్రముఖ స్థానం పొందింది. ఆ ఫలితం రాష్ట్రంలోకెల్లా మొదటిగా వెలిసిన సమతా మహిళా విజ్ఞాన భవనం పేరుతో పాలకొల్లులోని మహిళా సంఘం కార్యాలయం, కా॥పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య, మాకినేని బసవపున్నయ్య, ఉద్దరాజు రామం మొదలైన మహానేతలం దరినీ సేదదీర్చిన శ్రామిక నిలయం ఈనాటి

పట్టణ కమిటీ జిల్లా కమిటీకి ధీటుగా పనిచేశారు. చేనేత కాలనీలో మహిళలు, పిల్లలతో, ఇంటి పనులతో ఎంతటి పనుల ఒత్తిడిలో ఉన్నా మహిళా ఉద్యమ కర్తవ్యాలలో ఆ మహిళల చైతన్యం వెల్లివిరిసింది. మా ప్రయతమ సహచరి కా॥టి.ప్రభావతి సారథ్యంలో పాలకొల్లు నుంచి జిల్లావ్యాప్తంగా మహిళా ఉద్యమం నిరంతరం ఆదర్శవంతమైన సామాజిక సేవలలో ప్రముఖ స్థానం పొందింది. ఆ ఫలితం రాష్ట్రంలోకెల్లా మొదటిగా వెలిసిన సమతా మహిళా విజ్ఞాన భవనం పేరుతో పాలకొల్లులోని మహిళా సంఘం కార్యాలయం, కా॥పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య, మాకినేని బసవపున్నయ్య, ఉద్దరాజు రామం మొదలైన మహానేతలం దరినీ సేదదీర్చిన శ్రామిక నిలయం ఈనాటి

పాలకొల్లు. సీపీఎం పవిత్ర కార్యాలయం.

ఈనాటి అవినీతి, అరాచక దోపిడీ వ్యవస్థను పెంచిపోషించే పాలక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా, గత కాలపు ప్రజా ఉద్యమాలు మరింత శక్తివంతంగా విస్తరించాలి. మన భావితరం బంగారు భవితకై ఆకలి అజీర్తి లేని సమసమాజం కోసం కృషి చేయాలి, పాటుపడాలి. అపురూపమైన మానవ జీవితం సార్థకం చేసుకోవాలి అని ఆశిస్తూ ఇటీవల పాలకొల్లులో అమరులైన కా॥అల్లూరు సత్యనారాయణ, టి.ప్రభావతి, యర్రా అబద్ధం, ఏలూరు వెంకటరత్నమ్మగార్లకు పాలకొల్లులో జూలై 5న కా॥అల్లూరి సత్యనారాయణగారు ఆఖరి మజిలీ సందర్భంగా నివాళులర్పిస్తూ...

కేరళ వరద బాధితులకు సహాయ చర్యల్లో అందరూ పాల్గొనండి

మనుషులే కాదు.. కొన్ని ప్రాంతాలు కూడా మనకు సంతోషాలను పంచుతాయి. పర్యాటక ప్రేమికులమైన మేము (మెమరబుల్ టూర్ టీమ్ (ఎంటీటీ)గా ఏర్పడి, ప్రతి ఏటా పర్యాటక ప్రదేశాలను సందర్శిస్తున్న సోదర కుటుంబాల్లోని సభ్యులం) అలాంటి సంతోషాలను ఈ దేశంలోని చాలా ప్రాంతాలనుంచి పొందాం. మాకు అత్యంత ఆహ్లాదాన్ని పంచిన ప్రాంతం పర్యాటకులకు స్వర్గధామమైన కేరళ. మాకే కాదు.. మాలాంటి పర్యాటక ప్రేమికులకెందరికో ఆనందాలను పంచిన కేరళ రాష్ట్రం ఇప్పుడు వరద కష్టాల్లో మునిగిపోయింది. కొందరు ప్రాణాలను కోల్పోయారు. ఎందరో నిరాశ్రయులయ్యారు. మాకు సంతోషాలను మూటకట్టి ఇచ్చిన ఆ రాష్ట్రానికి మేము ఏమివ్వగలం!.. అది కోలుకోవడానికి ఉదత సాయం తప్ప. అందుకే స్పందించాం. మేమంతా సహాయాన్ని ఇవ్వడమే కాదు. స్నేహితులతోనూ మాట్లాడుతున్నాం. వారూ స్పందిస్తున్నారు. ధన్యవాదాలు మిత్రులకు.

- పద్మ వడ్లమూడి. మెమరబుల్ టూర్ టీమ్ తరపున.

అందరూ కేరళ వరద బాధితులకు సహాయ చర్యల్లో పాల్గొనాలని చైతన్యమాసవి పిలుపునిస్తోంది.

కవిత

“ సాయంకాలపు తూనీగల వెనకే పరిగెడుతూ
కొబ్బరాకు సందుల్లోంచి దోబూచులాడే చీకట్లను
దోసిట బంధించాలనే యత్నం ముందుకు సాగక
వెండి జలతారు పరుస్తూన్న వెన్నెలమ్మ
వెనకే ఇసుక తిన్నెల్లోకి సాగుతూ
జీవితపు లోయలోని అంతు తెలీని
ఆనందాతిశయంతో విరగకాసిన నీ నవ్వుతో
ప్రేమలో పడి పరవశించిపోయింది నిశిరాత్రి
విందువిహారాల్లో కదలని గిన్నెల్ని మోసుకొచ్చి
గోడవారనో .. ఫుట్ పాత్ పైనో .. చెట్టు కిందనో
మూడంకేసి పడుకున్న అభాగ్యుల తట్టిలేపి
వానపాముల్లా చుట్టచుట్టుకున్న పేగుల ఆకలిని
తరిమికొట్టే ప్రయత్నం చేస్తున్న నీ దయార్ద్రత చూసి
నింగిని తాకే ఆశయపు గాలిగుమ్మటంలో
ఊరేగుతున్న గర్వాతిశయంతో
ఉప్పొంగిపోయింది నిశిరాత్రి
మదమెక్కిన శరీరాల్లోని కోర్కెలు
నీ తొడల మధ్య చేరి
కత్తులతో చీల్చేస్తుంటే కుప్పకూలి
రక్తమోడుతున్న తనువుని మోసుకుని
పగిలిన హృదయపు పెంకులకు లేపనం కోసం పోతే
వంకర ఊరిగిన మనసులు
నిశీధివేళ నీకిక్కడేం పని
చెడినదానవంటూ నిందవేసినప్పుడు
విస్తుపోయి తెగిన గాలిపటంలా
విలవిలలాడింది నిశిరాత్రి
శరీరపు గాయం సలిపే బాధ కంటే

ఎక్కువైన హృదయపు రంపపుకోతను భరిస్తూ
రాలిన చుక్కల్లోంచి మలాం వెతుక్కుని
మనసుకు మాటువేసి పైపూత పూసుకుంటూ
జీవితాల్లో పడ్డ మరకలను శిథిలం చేస్తూ
అమావాస్యను వెన్నెలగా మలిచే ప్రయత్నంలో
నీతో నువ్వు చేసే పోరాటంలో నువ్వే గెలిచి
బతుకుపూలు పండించాలని ఆరాటపడింది రాత్రి
జీవితాల్లోని ఇరుకుదనం
శరీరాన్ని అదుపు చేయాలనుకుంటున్నా
నీడలా వెంటాడుతూ వేటాడుతున్నా
లక్ష్మణరేఖలెన్ని విధించినా ఛేదించుకుంటూ
తాటాకు చీరికల్లా తునాతునకలయ్యే
ఆశకు, ఆశయాలకు శ్వాసనిస్తూ బీడుభూముల్లో
నిషిద్ధ స్వప్నాలని సాగు చేయమని
తరంగాలు ప్రసారం చేస్తూనే ఉంది నిశిరాత్రి
నిన్ను తాలుగా మార్చేసే ఆధిపత్యపు కుట్రలెన్నో
చుట్టూ వలవేసి మాటేసే ఉన్నాయి
నీలో రాజుకున్న మంటల్లో వాటిని దగ్ధం చేసి
ఆ వెలుగులో పగలే
కాదు రాత్రులూ నీవేనని గర్జించు
అవనిలో ఆకాశం సగమైన నీకూ
అవకాశాల్లో సగమని కొత్త చరిత్ర లిఖించు
పడమటి కొండల్లోంచి తూరుపుకేగి
ఎర్రెర్రగా ఉదయించే సూర్యశక్తినంతా
నీలో ఒంపుకోమంటూ
మనిషితనం నిలుపుకోమంటూ
ఆకాశదేహంతో ఆహ్వానించింది నిశిరాత్రి

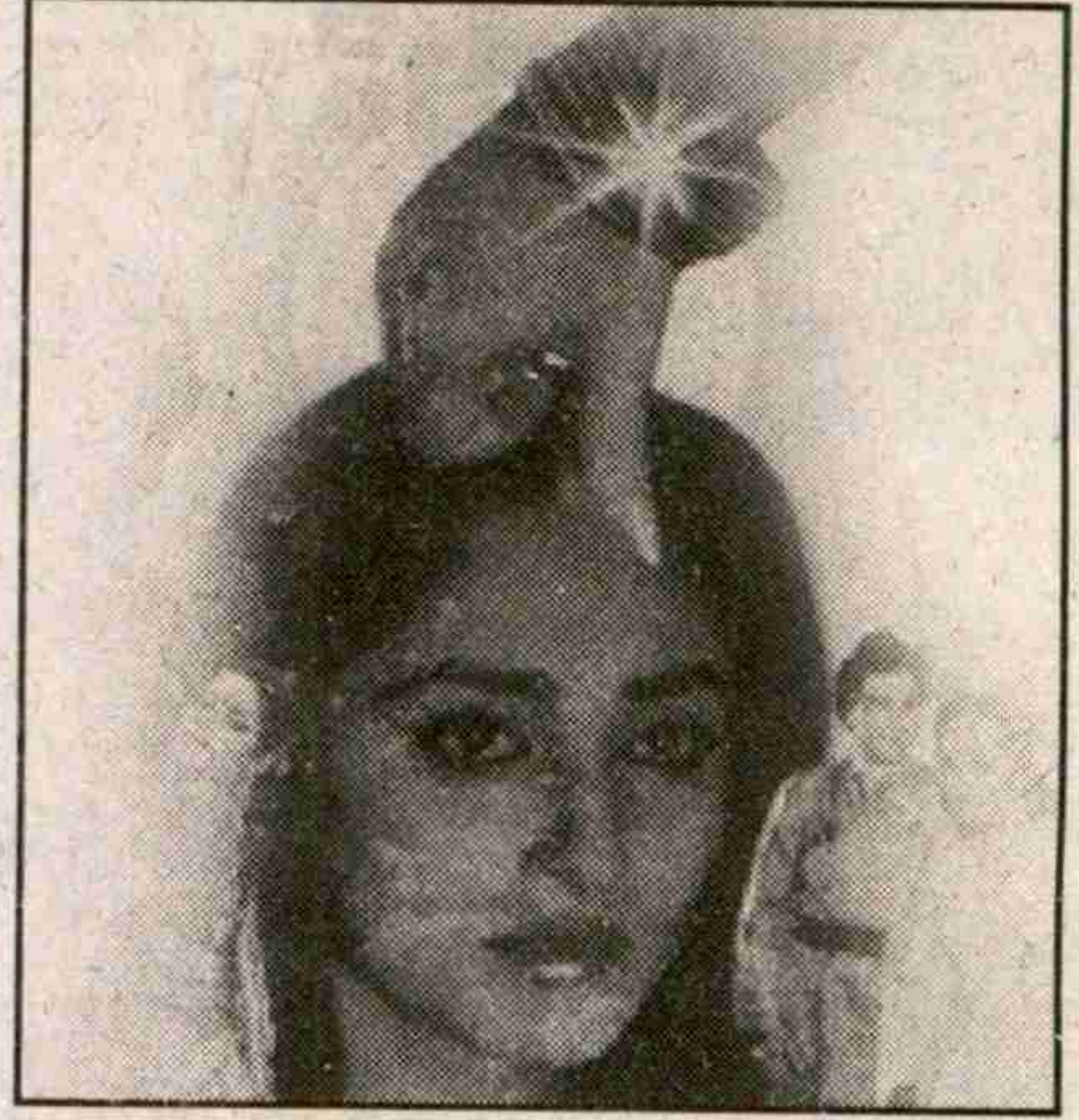
- వి.శాంతి ప్రబోధ

వితంతు పునర్వివాహాలకు మద్దతుగా

ఘోటక బ్రహ్మచారులైన వారి శిష్యులు రహస్యంగా రాత్రి సమయాల్లో బ్రాహ్మణ వితంతువులతో కలిసుండేవారు. విద్యార్థులు ఈ రహస్యాన్ని తెలుసుకుని కాపు కాసి ఒక బ్రహ్మచారి శిష్యుడు బ్రాహ్మణ యువతితో కలిసి ఉన్నప్పుడు ఇద్దరినీ పట్టుకుని వీధిలోకి ఈడ్చుకొచ్చారు. ప్రజలు వారిద్దరినీ చూశారు. స్వాములవారి శిష్యులు విద్యార్థుల మీద పగ తీర్చుకోవడానికి ఎదురుచూడసాగారు. రెండు రోజుల తర్వాత 12 గం. స్వాముల వారి శిష్యులు గోదావరిలో స్నానం చేస్తుండగా. అదే సమయానికి ఇద్దరు విద్యార్థులు స్నానానికి వెళ్లారు. శిష్యులు విద్యార్థులను తిట్టడం మొదలెట్టారు. దానికి ఆ ఇద్దరు విద్యార్థులు తప్పుచేసినవారిని తిట్టండి అంతేకాని అందరినీ దూషించడం మంచిదికాదని హితవు పలికారు. మందలించిన విద్యార్థిని పట్టుకుని శిష్యులు చితకబాదారు. రెండవ విద్యార్థి పరుగున వెళ్లి తోటి విద్యార్థులకు చెప్పాడు. ఇంతలో శిష్యులు తమ నివాసాలకు వెళ్లిపోయారు. విద్యార్థులు గుంపుగా ఏర్పడి వారు బయటకు వచ్చినప్పుడు భరతం పట్టడానికి కాపలా కాస్తూ స్వాములవారి వీధిలో తిరుగుతున్నారు. శిష్యు లిద్దరు పోలీసులను పిలిపించారు. విసిగి పోయిన విద్యార్థులు వెళ్లిపోయారు. మర్నాడు పాఠశాలకు వెళ్లారు. విద్యార్థుల జాడలేనం దున శిష్యులు సాయంకాలం గోదావరి వైపు వెళ్లారు. అది ఒక విద్యార్థి కంటబడింది. అతను తోటి విద్యార్థులకు సమాచార మందించాడు. విద్యార్థులు గుంపులు గుంపులుగా రావడం మొదలెట్టారు. వారిని చూసి శిష్యులు పారిపోయారు. విద్యార్థులు వెంటబడించి పట్టుకుని పాదరక్షలు ప్రయోగం చేశారు. కొంతమందిని గోదావరి నీళ్లలో ముంచి లేపారు. వారి తలలను మద్దెలు వాయిచారు. క్షమాపణ చెప్పి శిష్యులు బయటపడ్డారు. మొదట దెబ్బలు తిన్న శిష్యులిద్దరూ స్వాములవారివద్దకెళ్లి గోడు వెళ్లబోసుకున్నారు. పోలీసులని వెంట బెట్టుకుని మళ్లీ గోదావరి తీరం చేరారు. అక్కడ 200 మంది కంటే ఎక్కువ విద్యార్థులున్నారు. నీటిలో శిష్యులను ముంచుతూ లేపుతూ ఉన్న విద్యార్థులు

పోలీసులను చూసి వారిని ఈడ్చుకుంటూ మరోతీరం చేరి ఇళ్లకు వెళ్లారు. ఆ శిష్యులను పోలీసులు స్వాములవారికి అప్పగించారు. ఆ రాత్రి బడిపిల్లలు స్వాములవారి శిష్యులను కొట్టి చంపేశారన్న అసత్యపు వార్త పట్టణాల్లో ప్రచారమయ్యింది. పంతులుగారికి ఈ తతంగం తరువాత తెలిసింది. వారు ఆ ఘటన జరిగిన రోజు సాయంకాలం రేవున ఉన్న ఒక పడవ మీద కూర్చుని పొద్దుపోయి ఇంటికి చేరుకున్నారు. ఇంటికెళ్లిన తర్వాత పంతులుగారికి ఈ సంగతి తెలిసింది. విద్యార్థుల చేష్టలతో భయపడిన వారు స్వాముల వారిని వెంటనే వెళ్లిపొమ్మని వార్తలు పంపారు. తెల్లవారి స్వాములవారు వెళ్లిపోయారు.

చెన్నపట్టణంలోని పంతులుగారి మిత్రుడు చెంచెలరావు పంతులుగారిని దివాన్ బహదూర్ రఘునాథరావు గారును 20, 30 మంది సహపంక్తి భోజనాలు చేసేందుకు సంసిద్ధులుగా ఉన్నారని, రమ్మని రాశారు. హిందూ పత్రికలో ప్రతీ వారం మూడు, నాలుగు ఉత్తరాలు ప్రచురితమయ్యేవి. వేసవి సెలవుల్లో 1881 మేలో ప్రథమ వితంతు వివాహ దంపతులను, భార్యను, పంట బ్రాహ్మణుని వెంటబెట్టుకుని విశాఖలో పొగ ఓడలో నాల్గవ రోజున చెన్నపట్టణం చేరారు. చెంచెలరావు పంతులుగారు పంతులుగారిని అన్ని వసతులు ఉన్న ఇంట్లో ఉంచారు. పంతులుగారు గుర్రపు బండి మీద వెళ్లి ఉపన్యాసాలు ఇచ్చేవారు. ఒకసారి చాకలి పేటలో ఉపన్యాసమిస్తున్నప్పుడు వైష్ణవులు పంతులుగారిని చుట్టుముట్టి కొట్టడానికి సిద్ధమయ్యారు. పంతులుగారి మిత్రుడు వనప్పాకులు ఆనందాచార్యులవారు, పంతులుగారిని అక్కడి నుంచి తప్పించి తమ బండిలో ఎక్కించుకుని వెళ్లారు. కొంతమంది పునర్వివాహం చేసుకుంటే చనిపోయిన భర్త శ్రాద్ధం (తద్దినం) ఎవరు పెడతారని వితండ వాదన చేయడం మొదలెట్టారు. వారికి తగిన సమాధానాలు పంతులుగారు శాస్త్రసమ్మతంగా తెలియజేయడం మొదలెట్టారు. మీకు శాస్త్రాల మీద విశ్వాసం ఉందా లేదా అని పంతులుగారిని ప్రశ్నించారు. "లేదు", అని శాస్త్రంలో నమ్మకమున్నవారికోసం శాస్త్ర ప్రమాణాలు తెలుపుతున్నానని పంతులుగారు

జవాబు చెప్పారు. పునర్వివాహాలకు వ్యతిరేకంగా పండితులు ఏదోదో రాసి కరపత్రాలు ముద్రించి ప్రజలకు ఇస్తున్నారు. ఒక రోజు ఆండర్సన్ హాల్లో వితంతు వివాహాల గురించి ఉపన్యసించేందుకు చెంచెలరావు గారితో కలిసి వారి బండిలో వెళుతున్నారు. ఎవరో ఒకరు పంతులుగారి బండిలోకి కరపత్రాలు విసిరేశారు. ముండలు, దండలు అలాంటి దూషణ వాక్యాలు తప్ప శాస్త్ర ప్రమాణాలు చూపలేదు. ఆ కరపత్రం చదివిన పంతులుగారు కోపోద్రిక్తులయ్యారు. వారి రక్తం సలసల కాగింది. ఆ ఆవేశంలో ఆండర్సన్ హాల్లో 2 గంటలు అనర్గళంగా ఉపన్యసించారు. పండితుల కోసం శాస్త్ర ప్రమాణాల జోలికి వెళ్లకుండా ప్రజలకు అర్థమయ్యే రీతిలో వారి ఉపన్యాసం సాగింది. సభలో కరతాళ ధ్వనులు మారుమోగాయి. నవగ్రామం వెళ్లిన దివాన్ బహదూర్ రఘునాథరావు గారు తిరిగి చెన్నపట్టణం వచ్చారు. సహపంక్తి, సంస్కార భోజనానికి రావల్సిన తేదీ నిర్ణయించి వస్తామని పూర్వం చెప్పిన వారందరికి ఆహ్వాన పత్రాలు పంపారు. కొంతమంది జవాబు రాయకుండా ఉండిపోయారు. కొందరు అత్యవసర పని ఉన్నందున రాలేకపోయామన్న సమాధానాలు రాశారు. సబ్ జడ్జిగా ఉండిన గణపతయ్యగారు ఒక్కరు మాత్రమే వచ్చారు. రఘునాథరావు, చెంచెలరావు, గణపతయ్య, దంపూరి నరసయ్య, నున్నవ బుచ్చయ్య పంతులుగార్లు, వితంతు దంపతులు, పంతులుగారు భోజనాలు చేసారు. విందు తర్వాత చెంచెల రావుగారు పంతులుగారికి, తోడవచ్చినవారికి కొత్తబట్టలు పెట్టి, ప్రయాణ ఖర్చుల కోసం నూరు రూపాయలు ఇచ్చి వీడ్కోలు చెప్పారు.

(ఇంకావుంది)

గుప్పెడు మల్లెలు

మల్లిక చనిపోయిందట... పొద్దున్నే ప్రమీల సెల్ ఫోన్ మోసుకొచ్చింది వార్త. “నలభై రెండేళ్లకే గుండెపోటు వచ్చిందా? అయ్యో పాపం!” ప్రమీల భర్త సానుభూతి. “నువ్వేంటి మాట పడిపోయిందా? అలా కూచున్నావు? మీ అక్క పోయిందని చింతే లేదా నీకు? ఒక్క నీటిబొట్టన్నా కంటికి రాలలేదు?” నిర్లిప్తంగా కూచున్న ప్రమీలను చూసి గమ్మునుండి పోయాడు. “ఈ రోజు కొత్తగా సచ్చిపోయేదేంది మా అక్క. శానా యేండ్ల కిందే సచ్చిపోయినాది. శానా తూర్పు సచ్చిపోయినాది. ఇప్పుడు సచ్చిపోయిందేది ఆయెమ్మ శరీరం మటుకే.” బాధగా అనుకుంది ప్రమీల.

ప్రమీలకంటే మల్లిక మూడేండ్లు పెద్దది. పేరుకు తగినట్లు మల్లికకు చిన్నప్పట్నుంచీ మల్లెపూలంటే చాలా ఇష్టం. మల్లెపూల కాలం మొదలైనకొద్దీ అయిపోయేదాకా దాదాపు ప్రతిరోజు కొన్నైనా మల్లెపూలు జళ్ళో తురుముకొనేది. 8వ తరగతి చదివేటప్పుడు కొత్తగా వచ్చిన క్రిస్టియన్ ప్రధానోపాధ్యాయుని తల్లో పూలు పెట్టుకుని స్కూలుకు రాకూడదనే రూలు పెట్టడంతో పూలు లేకుండానే స్కూలుకు వెళ్ళాల్సి వచ్చేది. “ఈయనమ్మకేమో మేం పూలు పెట్టకొస్తే” అంటూ చిరాకు పడిపోయేది. “ఈ మల్లెపూల పిచ్చేందే నీకు? అంత మంచి రోజూ పూలు, కనకాంబరాలు గూడా వద్దంటావు?” అని స్నేహితురాళ్ళు కసిరితే “ఔమ్ల, నాకు మల్లెపూలంటే ఇష్టం. సచ్చేంత ఇష్టం. నేను సచ్చిపోయినంక గూడా గుంతలో నా పయిమింద మట్టికంటే ముందు మల్లెపూలు పొయ్యాల. ఇదుగో ప్రమీలా, బాగా గ్యాపకం పెట్టుకో, మల్లెపూలు పొయ్యాలని” చెల్లెలికి ఆజ్ఞ జారీ చేసేది. అక్క మాటలు గుర్తొచ్చి కొడుకు విజయ్ ను పిలిచి దబ్బులిచ్చి వంపింది ప్రమీల. తొమ్మిదో తరగతి అయిపోగానే మేనత్త రెండో కొడుకు గోపాల్ తో మల్లికకు ముడిపెట్టే శారు పెద్దలు. చదువు గురించి పెద్దగా ఆలోచనలు గానీ, పెళ్లి గురించి ఆశలు గానీ లేని మల్లిక పెళ్లి చేసుకుని కాపురానికి పోయింది. అది ఆమెకు

తెలియకుండా వచ్చిన మొదటి చావు. మేనత్త అత్తగా మారినాక అంతకుముందున్న చనువు తగ్గిపోయింది. సేద్యం జీవనాధారమైన కుటుంబంలో ఆడోళ్ళకు దండిగా వని. ఇంట్లోవాళ్ళకు, కూలోళ్ళకు వండటం, పొలానికి సంగటి తీసకపోవడం, పొలంలో కలుపులేరేయడం, వ శువులకు గడ్డి కోసుకుపోవడం - ఇలా కోడికూసినకాన్నుంచీ సందెకాడదాకా ఒకటే వని. మల్లెపూలు సింగారిచ్చుకునే తీరికే లేకపోయింది మల్లికకు. ఎప్పుడన్నా భర్తను మల్లెపూలు తెమ్మంటే, “అయ్యన్నీ నేనేడ తీసుకురావాలే? నీకంత మోజయితే నువ్వే తెచ్చుకో” అనేవాడు. ఇంటికాడ ప్రేమగా సాక్కున్న మల్లెపాదు మొగ్గలేస్తే తోడికోడలి కూతురు, ఆడపడుచు మొత్తం తెంచుకుని వాళ్ళే పెట్టుకునేవాళ్ళు. తనేం మాట్లాడలేకపోయేది. కొడుకు శీను పుట్టిన రెండేండ్లకు భర్త గోపాల్ రోడ్డు ప్రమాదంలో చనిపోయాడు. ఆ సంఘటన మల్లికకు రెండో చావు. ఇరవై యేండ్ల లోపలే భర్తను కోల్పోయి చిన్న పిల్లాడితో జీవితం అదీ ఉమ్మడి కుటుంబంలో. పరిస్థితులు మారిపోయి తెల్లచీర లేదు గానీ మట్టిగాజులు పోయి మెటల్ గాజులు చేతుల్లోకి చేరినాయి. ముఖాన నల్ల స్టిక్కరొకటి చేరింది అతి కష్టంమీద. తల్లో పూలనే ఆలోచన కూడా వచ్చేకి ఆస్కారమే లేదు.

ఇంట్లో మిగిలినోళ్ళ పనులు కూడా మల్లికకే పడేవి. నోరెత్తేదానికి వీలేని పరిస్థితి. పండక్కి, పబ్బానికి తనకెట్లా కొత్తకోక తెచ్చేది లేదు, ఉన్న ఒక్క పిల్లోనికి ఏదో చవకబారుది తెచ్చేవాళ్ళు. పెండ్లికి, పేరంటానికి తనకేనాడు పిలుపుండదు. ఎవరన్న ఎక్కడికన్న బయల్దేరితే పొరబాట్లు ఎదురుపడితే ఒకటే తిట్లు.

ఓ దినం మల్లిక తోడికోడలి చెల్లెలి పెండ్లికని ఇల్లంతా ఎల్లబారినారు. “మనమూ పోదాం మా.” శీను తల్లి కొంగు లాగుతూ అడిగినాడు. “శీనుగాడు మనమూ పోదామంటున్నాడతా.” నసుగుతూ అత్త నడిగింది మల్లిక. “అంతా కదిలితే ఇంటికాడ

కాయిలుండేదెవరు? నువ్వు, నీకొడుకు రాకపోతే పెండ్లమీ నిలిచిపోదులే.” ఇంకోమాటకు తావియ్యలేదు ఆమె మామ. జాగ్రత్తలన్నీ చెప్పి అంతా పక్కారికి పెండ్లికి పోయినారు.

ఆ సాయంత్రం మల్లెపొద పూలు కోసేవాళ్ళు లేక నిండుగా ఉంది. మల్లికకు మల్లెపూల మీద నిద్రాణంగా ఉన్న ప్రేమ వేల్కొంది. మనసావుకోలేక ఎవరూ లేరుగదాని పూలు కోసి మాల కట్టింది. శీను నిద్రలోకి జారుకున్నాక ధైర్యం చేసి మల్లెపూలు తల్లో పెట్టుకొని అద్దంలో చూసుకుంటూ నిలబడింది. “ఎన్ని దినాలయిందో అద్దంలో ముకం జూసుకొని. నా ముకం నేనే మర్చిపోయేంతగా మారిపోయినాది.” పరధ్యానంలో ఆమె గమనించలేదు, వారకేసిన తలుపులు తోసుకొచ్చిన ఆమె బావ నర్సిమ్మలు ఎప్పుడొచ్చి నాడో, ఎనకల్నుంచొచ్చి భుజంమీద చేయ్యేసి నాడు. ఉలికిపడిన మల్లిక చెయ్యి విదిలించి దూరంగా జరిగింది. “ముండ మోపివి నీకు మల్లెపూలేంటికే? పూలు పెట్టుకోని కులుకు తాండవంటే మొగోనికోసరమే గద.” అంటూ మీదికి రాబోయినాడు. “ఏంది బావా అట్లంటావు? ఈ పూలంటే నాకు పిల్లప్పట్నుంచీ మక్కువ. ఆ ఇట్టంకొద్దీ పెట్టుకుండా గానీ నాకెట్లాంటి ముదనట్టపు యావ లేదు. తప్పయిపోయిందిలే నన్ను పోనీ.” పూలు తీసేయబోయింది. “ఉండనీలేయే. నువ్వు గూడా పాపం యెన్నేండ్లని ఏ సుకమూ

లేకుండా ఎట్టుంటావు?” తాగిన మైకంలో ఏందేందో మాట్లాడతా మీదికి పోయినాడు. మల్లిక గట్టిగా అరుస్తోంది. పెనుగులాటలో మల్లిక తల్లీని మాలన్నీ తునిగిపోయి చిందరవందరగా ఇల్లంతా పడిపోయాయి. అలికిడికి నిద్రలోంచి లేచిన శీను భయపడిపోయి ఏడుస్తూ మూల నిలబడినాడు. మల్లిక బలం కూడదీసుకుని నర్సిమ్మలును బయటకు తోసి గడియ పెట్టుకుంది. నర్సిమ్మలు బూతులు తిడుతూ, తలుపు దబదబ బాదుతూ, కాళ్ళతో తంతు న్నాడు. మల్లిక బిక్కచచ్చిపోయి శీనును వాళ్ళోకి పొదుపుకొని రాత్రంతా కూచుండిపోయింది. ఇది మరో చావు మల్లికకు. నర్సిమ్మలు ఇంటి బయట అరిచరిచి తాగిన మత్తులో సొమ్మసిల్లి పడిపోయినాడు.

తెల్లారి ఎనిమిది గంటలైనా మల్లిక తలుపు తెరవలేదు. నర్సిమ్మలు మెలకువలోకి రాలేదు. పెండ్లికి పోయిన కుటుంబ సభ్యులంతా తిరిగొచ్చినారు. వాకిలి బయట అస్తవ్యస్తంగా పడున్న నర్సిమ్మలును తండ్రి కాళ్ళతోనే అదిలించాడు. “రేయ్ తాగుబోతెదవా! యాడ పడుండేది గూడా తెలియకుండా సస్తన్నావు. లెయ్!” నర్సిమ్మలు భార్య నీళ్ళు తెచ్చి ముఖాన గుమ్మరిచ్చేసరికి లేచి కూచున్నాడు. “ఇదేం జేస్తోంది లోపల, ఇంత పొద్దయినా వాకిలి తీయకుండా?” తలుపులు బాదింది మల్లిక అత్త. మల్లిక తలుపు తీయంగానే ఇంట్లో దృశ్యం చూసి ఆశ్చర్యపోయారంతా.

“ఏందిది ఇల్లా, సంతా? ఈ పూలేందిట్ల పడుండాయి?” అడిగింది అత్త. “అత్తా అదీ...” మల్లిక నోరు తెరుస్తుండగానే నర్సిమ్మలు తగులుకున్నాడు. “రాత్రి ఇదేం జేసిందో తెలుసామా? ఇంటికాడ ఎవరూ లేరని తల్లీ మల్లెపూలు సింగారిచ్చు కొని వగలు పోయినాది. నేను ఇంటికొస్తే నా మీద పడింది సిగ్గులేనిది. దాన్నుంచి తప్పిచ్చు కునేకి నేను బయటే సలికి పడుకుంటి.” అతికినట్టే చెప్పినాడు. మల్లిక నోరు తెరవబోతుండగానే అత్త జుట్టు పట్టుకొని ఈడ్చి కొట్టింది. “ఏమే ముండా, నీకు మల్లెపూలు గావల్సిచ్చినాయా? ఎంత బరితెగించినావే?” గొడ్డును బాదినట్టు

బాదింది. “నీ మొగుడు సచ్చిపోయినాడని నా మొగుని మీద కన్నుబడిందా?” ముక్కు చీదింది తోడికోడలు. మిగిలినోళ్ళూ తలో మాటా అన్నారు. తన నిర్దోషిత్వాన్ని నిరూపించుకోవటానికి మల్లికకు అవకాశమే ఇవ్వలేదు. ఇది మల్లికకు ఇంకో చావు. విషయం తెలిసి తండ్రి మల్లికను ఇంటికి పిలుచుకుపోవాలని వెళ్ళాడు. “నీ బిడ్డను తోలకపోయి నీ ఇంటికాడే పెట్టుకో.” ఆస్తి వంచేవని తప్పోయిందని మల్లికను శాశ్వతంగా పుట్టింటికి పంపేశారు.

పుట్టింట్లో భారం కాకూడదని ఏదన్నా పని చూసుకోవాలనుకుంది మల్లిక. చదువు లేకపోవడంతో ఏపని చేయాలో పాలుపోలేదు. బేల్దారి పని చేతకాదు, ఇండ్లలో పనికి పోలేదు. “ఈ పన్నన్నీ నీకు అర్థమయ్యేయి కాదు గానీ, పూలు కట్టేపని సెయ్యమ్మా. ఆ పనేతే ఇంటికాడే కూకుని సెయ్యచ్చు.” ఓ పెద్దామె సలహా ఇచ్చింది. మల్లిక కూడా ఈ పనేతే బాగుంటుందనుకుంది. ఇంటి దగ్గరికే పూలు తీసుకొస్తే మాలకట్టి ఇచ్చేది. మల్లెపూలు, కనకాంబరాలు, చేమంతులు, బంతిపూలు ఇలా ఆయా కాలాల్లో పూసే పూలు కడుతూ ఒకరి మీద ఆధార పడకుండా తనబతుకు తను బతుకుతోంది. పుట్టింట్లో కాకుండా దగ్గర్లో వేరే గది తీసుకొని కొడుకును చదివించుకొంటోంది.

ఓ రోజు ప్రమీల అక్క దగ్గరికెళ్ళేసరికి మల్లిక మల్లెపూల మాల కడుతోంది. ప్రమీల వాసన గట్టిగా పీల్చి, “అబ్బ ఏం వాసన! ఎంతైనా మల్లెపూలు మల్లెపూలే.” దోసిట్లోకి తీసుకుంది. విరక్తిగా నవ్వింది మల్లిక. “నా ముక్కుకు పడిశం పట్టి శానా ఏండ్లయింది. నేను బతికుండగా ఏ మల్లెపూల వాసనా నా ముక్కుపుటాలను అంటుకోలేదొక. నేను సచ్చిపోయినంక ఏమన్నా తగుల్తుందేమో! గుప్పెడు మల్లెపూలు గుంతలో నా శవం మింద పోసేది మర్చిపోవాకు ప్రమీలా.” బాధలాంటిదేదో ప్రమీల గొంతుకడ్డం పడి మాట రాలేదు.

శీను పెద్దయ్యేకొద్దీ ఖర్చులు పెరుగుతున్నాయి. పూలు కడుతూనే, మరోపక్క పీస్ రేటు మీద గార్మెంట్స్ కంపెనీ వాళ్ళకు బట్టలు కుట్టించే పనికి ఒప్పుకుంది మల్లిక. శీను

చదువులో ఓ మాదిరిగా గట్టెక్కుతూ వస్తున్నాడు. అప్పుడప్పుడు తండ్రి కుటుంబ సభ్యులతో మాటలు జరుగుతున్నట్లు మల్లికకు తెలుస్తోంది. తన తల్లి తప్పుచేయటంవల్లే ఇంటి నుండి పంపించేశారని శీను అనుకుంటున్నాడు. “ఈయెమ్మ సరిగ్గా ఉంటే నేను అందరితో కలిసుండేటోన్ని గదా” అనుకొని తల్లికి క్రమంగా దూరమవసాగాడు. మల్లిక పూర్తిగా చచ్చిపోయింది. కొడుక్కు సంజాయిషీ ఇచ్చే రోజొస్తుందని ఆమె ఊహించలేదు. మౌనంగా ఉండిపోయింది. డిగ్రీ పూర్తి చేసి, చిన్నా చితకా పనులు చేసుకుంటూ ఇంటికి కూడా సరిగ్గా వెళ్ళేవాడు కాదు శీను. బాగా కుంగిపోయింది మల్లిక. సరైన తిండి తినక దిగులుపడి మానసికంగా, శారీరకంగా బలహీనపడిపోయింది. చివరికిలా బలహీనమైన ఆమె గుండె శాశ్వతంగా ఆగిపోయింది.

“ఏం, ఎలబారేదుందా లేదా? ఇట్లనే సంత జేస్తా కూసుంటావా?” భర్త మాటలతో లేచింది ప్రమీల.

ఇంటిముందు మల్లిక ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నట్లుంది. తల్లి ఏడుస్తూ కూచుంది తల దగ్గర. తండ్రి శీనుతో చెప్పి ఏర్పాట్లు చేయిస్తున్నాడు. “ముండమోపి గాబట్టే మిగితాయేమీ జేసేది లేదులే. నెత్తిన నీల్లోకటి గుమ్మరిచ్చండి సాలు.” చానా యేండ్లకు కనబడుతున్న మేనత్త, మల్లిక అత్తను చూసింది ప్రమీల. చేయాల్సిన పనులన్నీ పూర్తయ్యాయి.

శవాన్ని గుంతలోకి దింపినారు. “తలా పిడికెడు మట్టెయ్యండి. శీనూ! ముందు నువ్వెయ్యి.” ఎవరో అంటున్నారు. “రోంత నిలబడు శీనూ!” అంటూ విజయ్ ను పిలిచింది ప్రమీల. విజయ్ ఓ గంప తెచ్చి తల్లి దగ్గర పెట్టాడు. గంపలో నుంచి దోసిట్లోకి మల్లెపూలు తీసుకొని మల్లిక శరీరం మీదకు జారిడిచింది ప్రమీల. విజయ్ తో చెప్పి గంపలోని పూలన్నీ గుంతలో పోయించింది. ఎవరో ఏదో అంటున్నారు గానీ అవేవీ ప్రమీలకు వినబడలేదు. ఓ నీటిబొట్టు ప్రమీల చెంపమీదకు జారి నట్లయి, వానచినుకేమోనని ఆకాశంలోకి చూసింది. చినుకు కాదు, ఆమె అక్కే కన్నీటి చుక్కై బుగ్గమీదికి జారింది. ఆపైన వరద ఉధృతిని ఆపలేకపోయింది ప్రమీల.

భార్య భర్త ఆస్తా?

ఈ మధ్యకాలంలో భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 497 గురించి వేధావులు, అభ్యుదయవాదులు, స్త్రీవాదులు ఇంకా అనేక మంది చర్చిస్తున్నారు. దీనికి ఒక కారణం ఈ సెక్షన్ రద్దుకై జోసెఫ్ పైన్ అనే వ్యక్తి మన అత్యున్నత న్యాయస్థానం ముందు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద రిట్ పిటీషన్ దాఖలు చేశాడు. ఈ సెక్షన్ రద్దుకై మహిళా సంఘాలు కూడా కోరుతున్నాయి ఈ సెక్షన్ ప్రకారం ఎవరైనా పురుషుడు వివాహమైన పరస్త్రితో ఆమె ఇష్టంతోనైనా నరే అక్రమ సంబంధం నెరపి శృంగారంలో పాల్గొంటే అది నేరమవుతుంది. దానికి 5 సంవత్సరాల జైలు శిక్ష లేదా జరిమానా, లేదా రెండూ విధించబడతాయి. ఈ సెక్షన్ ఇంకా ఏమీ చెబుతోందంటే భర్త అంగీకారంతో అక్రమ సంబంధం నేరం కాదని తెలియజేస్తున్నది. అసలొచ్చిన తిరకాసు ఇదే. భార్య వస్తువా ఎవరికి వడితే వారికి భర్త అనుమతితో అప్పజెప్పడానికి, అదే సమయంలో భర్తపై భార్య ఈ సెక్షన్ కింద విడాకులు పొందడమే తప్ప భర్తపై క్రిమినల్ చర్య తీసుకోలేదు. పెళ్లి కాని వారికి, వితంతువులుకు ఈ సెక్షన్ వర్తించదు.

గత కాలంలో చాలా మంది మగవారు వృద్ధావ్యంతో చిన్నపిల్లల్ని పెళ్లి చేసుకోవడం, వానితో వారు ఇతరులతో సంబంధాలు పెట్టుకోవడం లేదా అనేక మంది పురుషులు బైట ఉంపుడుగత్తెలతో ఉండి భార్యల్ని పట్టించుకోకపోవడం వంటి అనేక కారణాల వలన అక్రమ

సంబంధాలు నెరపడం జరుగుతుంది. సత్యజిత్ తీసిన ఓ బెంగాలీ సినిమాలో భర్త వ్యసనపరుడై భార్యని పట్టించుకోకపోతే, ఆమె తనకన్నా చిన్నవాడైన పురుషునితో సంబంధం నెరుపుతుంటుంది. పాత సినిమాలు కొన్నింటిలో భర్త మాయమాటలు చెప్పి భార్యను తన వ్యాపార, ఆర్థిక అవసరాలకు ఎవరికో తార్చే ప్రయత్నం చేస్తాడు. భార్య ఎదురుతిరిగి పారిపోవడమో, చచ్చి పోవడమో అనే అంశాలను చూపించేవారు. వారి కొడుకు పెద్దై తండ్రి మీద పగ తీర్చుకున్నట్లు. తండ్రిలో మార్పు తెచ్చినట్లు చూపించేవారు. మొదటి ఉదాహరణలో ఆ వ్యసనపరుడు ఆ కుర్రాడిపై ఈ చట్టప్రకారం చర్య తీసుకోగలడు. 2వ ఉదాహరణలో భార్య భర్తపై ఈ సెక్షన్ ప్రకారం ఎటువంటి చర్య తీసుకోలేదు.

1860లో మెకాలే ఈ శిక్షా స్మృతి రాసేటప్పుడు భారతదేశంలో పురుషా

ధిపత్యం వేళ్లానుకుని ఊడలు బాకినట్లు ఉండేది. అందుకని ఇంతకు ముందు తెలియజేసినట్లు వృద్ధులైన మగవారు, భార్యల్ని పట్టించుకోని భర్తలు తమ భార్యలు ఎవరితోనూ శృంగారం గడవడానికి వీలేదు. చచ్చేంత వరకూ భర్తకు కట్టుబడి బతకాల్సిందే. వాళ్లు కనుక ఎవరితోనైనా సంబంధం పెట్టుకుంటే వాళ్లను రోడ్డుకీడ్చి, ఈ సెక్షన్ కింద జైలు పాల్వేయడమే వారి లక్ష్యంగా వుండేది. అంతే కాదు ఆస్తి వారసత్వం తన ద్వారా పుట్టేబిడ్డకు దక్కాలనేది మరో కోర్కె. అనక ఆ గ్రౌండుపై భార్యతో విడాకులు తీసుకోవడానికి అవకాశంగా వాడేవారు. ఇక్కడ స్త్రీ అన్ని విధాలుగానూ బాధించబడుతోంది. మరో వాదన పురుషుల నుంచి వచ్చేదేంటంటే ఆడ, మగ ఇద్దరూ ఇష్టమై సంబంధం నెరపితే మగవాళ్లకే శిక్ష ఎందుకు? ఆడవాళ్లను ఎందుకు వదిలేస్తున్నారు? కొన్ని దేశాలలో ఇద్దరికీ శిక్ష ఉంది. కొన్ని

దేశాలలో ఆడవారిని రాళ్లతో కొట్టి చంపే శిక్ష ఉంది, కొన్ని దేశాలలో అసలు ఈ సెక్షన్ లేదు. ఇక్కడ ఈ పిటీషన్ వాదన ఏమంటే

1. రాజ్యాంగం ఆడ, మగ సమానమే అని చెబుతున్నప్పుడు, ఇద్దరూ కలిసి చేసిన దానికి ఒకరికే శిక్ష ఎందుకు..?

2. ఇది పురుషాధిపత్యధోరణి చూపేదే. స్త్రీ భర్త యొక్క ఆస్తి కాదు తనకు ఇష్టమై మరొకరికి ఇస్తే బహుమతి, చెప్పకుండా తీసుకెళ్తే అతనిని దొంగ అనడం..

3. మన రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 15 ప్రకారం స్త్రీలకు, పిల్లలకు స్పెషల్ ప్రొవిజన్స్ కల్పిస్తుండగా, ఈ అక్రమ సంబంధంతో ఆమె అబెటర్ గా ఉన్నప్పుడు ఆమెను క్రిమినల్ లయబిలిటీ నుంచి తప్పిస్తున్నదీ సెక్షన్

4. గతంలో దీనికి సంబంధించిన కేసులలోని తీర్పులలో పురుషుడే ఉసిగొల్పుతాడని, స్త్రీ కాదు అన్న వాదన అంగీకారయుతం కాదని...

5. ఇద్దరూ కలిసి చేసిన దానికి ఒకరికే శిక్ష కల్పించడం స్త్రీ పురుషుల మధ్య జెండర్ బయాస్ కారణమౌతుందని, ఇంకా అనేక విషయాలు ఊటంకిస్తూ ఉన్నత న్యాయస్థానంకు విన్నవించి కేంద్రానికి నోటీసులు జారీ చేయమని పార్లమెంటులో ఈ శిక్షాస్పృతికి సవరణ తెచ్చి ఈ సెక్షన్ను రద్దు చేయించమని అర్థించారు.

దీనికి ప్రధాన న్యాయమూర్తి దీపక్ మిశ్రా, ఎమ్.కన్విల్కర్, డీవై.చంద్ర చూడ్తో కూడిన ధర్మాసనం పిటీషన్ లోని అంశాలు వాస్తవమైనవేనని, కొత్త తరాల వారు కొత్త తరహా ఆలోచనలు ఆలోచింప చేసేవిగా ఉన్నాయని, ప్రత్యేకంగా

డీవై.చంద్రచూడ్ స్త్రీలు భర్త చేతిలోని వస్తువు కాదు అతని ఇష్టానుకూల ప్రకారం మరొకరిని అనుమతించడం అనే ఈ సెక్షన్ లోని వివక్షతను ఎత్తి చూపారు. కేంద్రానికి నోటీసులు జారీ చేశారు.

పై పిటీషన్ కు సమాధానంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం, మినిస్ట్రీ ఆఫ్ హోం అఫైర్స్ సెక్రటరీ, రెస్పాండెంట్ ద్వారా కోర్టుకు 11 పేజీల కౌంటర్ ను సమర్పించారు. ప్రభుత్వ వాదన ఏమంటే ఈ పిటీషన్ను కొట్టి వేయమని, ఈ సెక్షన్ తొలగించినట్లైతే ఈ అక్రమ సంబంధాలు మరింత పెరుగుతాయని, అక్రమ సంబంధాలు నెరిపిన వారికి శిక్షా భయంపోతుందని, క్రిమినల్ జస్టిస్ రిఫామ్స్ కమిటీ, 2003 కూడా భార్యను ఈ సెక్షన్ కింద శిక్షించరాదని వివిధ కారణాలు తెలియజేసిందని, ఈ కమిటీ ఈ సెక్షన్ కు మార్పులు చేసి భార్యభర్తల్లో ఎవరు అక్రమ సంబంధాలు గరిపినా శిక్ష ఖరారు ఉండాలని కూడా సూచించిందని, ఈ సెక్షన్ రద్దు చేస్తే పవిత్రమైన వివాహ సంబంధం దెబ్బ తినిపోతుందని, ఎవరి ఇష్టాలకు వాళ్లు ప్రవర్తిస్తారని, ఇది అనేక అనర్థాలకు దారి తీస్తుందని, కాబట్టి ఈ పిటీషన్ కొట్టి వేయమని కోర్టు వారిని అర్థించింది. వాస్తవానికి మహిళా సంఘాల వారు కూడా ప్రత్యేకంగా న్యాయమూర్తి డీవై.చంద్రచూడ్ అన్నట్లుగా భార్య భర్త చేతిలోని వస్తువు కాదు అనే దానిని సమర్థిస్తున్నాయి.

మారిటల్ రేవ్ ను నేరంగా పరిగణించమని పలువురు కోరుతున్నా దానికి అనుమతించడం లేదు. స్త్రీ పై అత్యాచారాలకు, దాడులకు శిక్షాస్పృతి పరిహరాలను కల్పిస్తుండగా మరో పక్క భర్త అనుమతించిన వారితో ఉండవచ్చనే

ఈ సెక్షన్ ముక్తాయై బహు కంపరమైనది. ప్రమాదకరమైనది. శృంగారమైనది ప్రేమసీకి సంబంధించినది. ఈ సెక్షన్ కల్పించిన వసతితో ఎందరో తమ భార్యలను కొట్టి బెదిరించి వారి ఆర్థిక అవసరాలకు భార్యలను ఇతరులకు తార్చడం, ఆఫీసుల్లో ఉద్యోగాలు చేస్తున్న భార్యలను అనుమానించి వారి పురుష మిత్రులపై అభాండాలు మోపి వారిని కోర్టుకు ఈడుస్తామని, జైలు పాలు చేస్తామని బెదిరించడం వంటి సంఘటనలు చేటుచేసుకుంటున్నాయి.

భార్యభర్తల అనురాగం ఆప్యాయతలతో ఉన్నప్పుడు వారిరువురి మధ్యకు మూడో వ్యక్తి ప్రవేశించలేదు. ఇది లేనప్పుడు ఏ అనర్థమైనా జరుగుతుంది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో ఈ సెక్షన్ పావుగా ఉపయోగించబడుతుంది.

ఇద్దరు స్త్రీపురుషుల మధ్య జరిగే ఒప్పందమే వివాహమని చట్టం నిర్వచిస్తున్నది. ఒప్పందాన్ని ఒకరు ఉల్లంఘిస్తే అందుకు పరిష్కారం సివిల్ వివాదం అవుతుంది తప్ప నేరపూరితమైన వివాదం కాదు. ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించిన వ్యక్తి పై చర్యకు బదులు 3వ వ్యక్తిపై క్రిమినల్ కేసు పెట్టటం అంటే మన సమాజంలో, చట్టంలో స్త్రీని వ్యక్తిగా గుర్తించకపోవడమే !

ప్రభుత్వం ఈ సెక్షన్ను కొనసాగించాలనడం అంటే పురుషాధిపత్యానికి మద్దతునివ్వడమే ! “మగడు వేల్పున పాత మాట. ప్రాణమిత్రుడ నీకు” అంటారు గురజాడ. సమాన ప్రాతిపదిక వివాహ పటిష్టతకు పునాదిగా ఉంటుంది తప్ప చట్టాల ద్వారా ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించాలనడం అనర్థాలకు కారణమవుతోంది.

ముస్లింల జీవితాలపై నీలినీడలు

లంచ్ బాక్స్ లో తీసుకెళ్లే ఆహారం మొదలుకుని పిల్లలకు పెట్టే పేర్లదాకా మధ్యతరగతి ముస్లింల జీవన విధానంలో, భయమూ పరాయీకరణలతో ప్రభావితమైన, ఒక రకం మార్పు గోచరిస్తోంది.

ముందుగా ముస్లింలు తరచుగా ఎదుర్కునే కొన్ని హాస్యోక్తులను చూద్దాం.

పెళ్ళికి సంబంధించి : మీకేంటి నమస్య? నలుగురూ భార్యలను కలిగుండొచ్చు.

క్రికెట్టుకి సంబంధించి : మీ టీమ్ పాకిస్థాన్ గెలిచిందిగా ! కంగ్రాట్స్.

తీవ్రవాదానికి సంబంధించి : పని కావాలంటే మీరేమీ పైట్లు కదిలించాల్సిన అవసరం లేదు. విమానాన్ని హైజాక్ చేస్తే నరి. ఏవైనా మీకందులో మంచి నేర్చుందిగా.

ఇలాంటి హాస్యోక్తులను స్నేహపూరితంగా తీసుకుని మనస్ఫూర్తిగా నవ్వే పరిస్థితిలో ప్రస్తుతం ముస్లింలు లేరనేది వీళ్లకు పట్టదు. మీరొకసారి ఫోన్ తీసుకుని మెసేజీలు చూడండి. అందులో ఒక మెసేజ్ ఇలా ఉండవచ్చు. ఇండియాలో స్త్రీల పరిస్థితి చాలా ప్రమాదకరంగా ఉందనీ, కానీ 95% అత్యాచార కేసుల్లో ముస్లింలే నేరస్తులని. అది ఎంత పెద్ద అబద్ధమైతేనేంటి మనకేమీ ఇబ్బంది లేదుగా.

ఇదిలా ఉండగా చాలామంది ముస్లింలకు అద్దెకు ఇల్లు చొరకడమే కష్టంగా ఉంది. ఎందుకంటే అద్దెకిచ్చేవాళ్ళు కూడా ముస్లింలంటే భయపడుతున్నారు. ఎక్కడ గోమాంసం అనుకుంటారో అనే భయంతో మాములు మాంసం తినటానికి కూడా ముస్లింలు వెనుకాడే పరిస్థితి ఉంది. వాళ్ళ పేర్లు కూడా ఎప్పుడూ లేనంత ప్రాధాన్యతను సంతరించుకొన్నాయి.

మూక హత్యలు సర్వసాధారణమైన నేటి

పరిస్థితుల్లో చాలామంది మధ్యతరగతి ముస్లింలు ఒక కొత్తరకం అభద్రతా భావాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. “మదరింగ్ ఏ ముస్లిం (ఒక ముస్లింకు తల్లి కావటం)” అనే పుస్తక రచయిత్రి ‘నజియా యీరం’ తన కూతురుకి ఒక మంచి పేరు పెట్టటానికే ఎంతో కష్టపడి, చివరకు అంతగా ముస్లిం అనిపించని పేరొకదాన్ని ఎంచుకోవాల్సి వచ్చింది. ఆవిడ మాటల్లోనే చెప్పాలంటే, “చాలామంది నాతో ఏకీభవించకపోవచ్చు. కానీ నేను నా కూతురి బాల్యం, ఎలాంటి గుర్తింపు సమస్యలతో ఇబ్బంది లేకుండా, సాఫీగా ఉండాలనుకొంటున్నాను. అందరిలోకి తాను భిన్నమనే భావం తనకు రాకూడదు.” తన హాసింగ్ సొసైటీలో ఎక్కడ ఇబ్బంది వస్తుందోననే భయంతో ఇంటికి మాంసం తెప్పించుకోవటం కూడా మానేసింది యీరం.

ఇలాంటి భయాందోళననే చరిత్రకారిణి ‘రాణా సఫ్వి’ కూడా వెలిబుచ్చారు. గతేడాది బక్రీద్ పండగ ముగిసినవెంటనే ఒక రోజు ఆమె బంధువొకరు ఇంటికి మాంసం తీసుకొచ్చారు. ప్యాకెట్ లో ఏముందని వాచ్ మన్ అడిగితే పెద్దాయన ఉన్నదే చెప్పాడు. ఆమె ఇల్లు దాద్రీకి సమీపంలో ఉ

ంది. 2015లో జరిగిన దాద్రీ మూక హత్య సంఘటన గుర్తొచ్చి ఆమె భయంతో వణికిపోయారు. ఫ్రీజ్ లో గోమాంసం ఉండేమో చూడాలని ఎవరైనా మగవాళ్ళు తన ఇంట్లోకి బలవంతంగా చొరబడితే ఏం చేయాలో పాలుపోని నిస్సహాయత తనను ఆవరించిందని ఆమె చెప్పారు.

వెంటనే ఆమె తమ సొసైటీ వాటాప్ గ్రూపుకి ఈ సంగతి తెలియజేసి కావాలంటే తనిఖీ చేసుకోవటానికి రమ్మని కూడా వాళ్ళను ఆహ్వానించింది. వాచ్ మన్ కి కూడా అది కేవలం మాంసమే అని నిర్ధారించి, ఆ మాంసాన్ని ప్రీజర్లో 15-20 రోజుల పాటు నిల్వ ఉంచింది. ఒకవేళ తర్వాత ఎవరైనా వేలెత్తి చూపితే సాక్ష్యం కోసం అలా చేసిందటావిడ.

మొఘల్ చరిత్ర గురించి ‘సఫ్వి’ తన బ్లాగులో ఏమైనా రాసినా లేక ట్వీట్ చేసినా వేధించటానికి కొంతమంది అంతర్జాల పోకిరీలెప్పుడూ వెంటబడుతుంటారు. గత రెండేళ్లుగా మధ్యతరగతి దృక్పథంలో ఒక రకమైన మార్పు గోచరిస్తుందంటారావిడ. వాళ్ళ దృష్టిలో ముస్లింలంటే తస్మదీయులు (మన వాళ్ళు కాదు).

కొంతమంది వ్యక్తులు, సాక్ష్యమేమీ

లేకపోయినా, కేవలం అనుమానం మీదనే చంపబడుతున్నారని 'యారం' అంటున్నారు. ఆమె కుటుంబం మొరదాబాద్‌లోని తమ ఇంటికి వెళ్లి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు, అడ్డగించబడి వేధింపబడతారనే భయంతో, ఇదివరకుటిలా మాంసం వెంట తెచ్చుకోలేకపోతున్నారు.

ప్రస్తుతం ముంబైలో ఉంటున్న టీవీ సంపాదకుడు 'అజాజ్ షేక్' ది కూడా అదే పరిస్థితి. గతేడాది నుండి యూపీలోని తన సొంత గ్రామమైన ఫతేపూర్ వెళ్ళటం కూడా మానుకున్నానని చెబుతున్నారు. కుటుంబమంతా కలిసి రంజాన్ పండగ జరుపుకోవటానికి అక్కడికి వెళ్లేవారంట. అదీగాక బక్రీద్ పండగప్పుడు బలివ్వటానికి ఒక మంచి వేకను కూడా తెచ్చుకునేవాళ్లంట. కానీ ఇప్పుడలా చేసి లేనిపోని ప్రమాదం కొనితెచ్చుకోవటం ఎందుకంటున్నారాయన. ఈ మధ్య తన తోటి ఉద్యోగి ఒకరు తను తింటున్నది గోమాంసంతో చేసిన కబాబా అని ప్రశ్నించినప్పుడు షేక్ దిగ్భ్రాంతి చెందారు. అది కేవలం రెచ్చగొట్టటానికే అని తెలిసి అది గుడ్డు కూరని వివరించారంట. అసలలాంటి వివరణ ఇవ్వనవసరంలేదని తనకు తర్వాత తట్టిందన్నారాయన.

వాళ్ళ వంటగదుల్లో ఏం వండుకుంటున్నారో అనే శంకతో ముస్లింల ఇళ్లల్లో పనిచేయటానికి పనివాళ్ళు కూడా వెనుకాడుతున్నారు. మనమూ వాళ్లు అనే

భావం సమాజంలో ఎంత నాటుకు పోయిందంటే ఒక పనిమనిషిని మేము వద్దనుకునే పరిస్థితి లేకపోగా వాళ్లే మమ్మల్ని వెలివేస్తున్నారని వాపోయారు 'యారం'. మూక దాడులూ హత్యలూ లాంటివి హిందువులపై ప్రభావమేమీ చూపకపోవచ్చు కానీ ముస్లింలకవి స్పష్టమైన ప్రమాద సంకేతాలు. సమాజంలోని ఇలాంటి చీలికలపై నమ్మకం లేనివారుకూడా ఒక్కోసారి మూసధోరణుల ప్రభావానికి గురవుతున్నారని ఆమె అభిప్రాయం.

రచయిత్రీ సామాజిక కార్యకర్త ఐన 'సాదియా దేహల్వి' ఇటీవల అన్ని రకాల శాఖాహార మాంసాహార వంటల గురించి "జాస్మిన్ అండ్ జిన్స్-మెమోయిర్స్ అండ్ రెసిపీస్ ఆఫ్ మై ఢిల్లీ" అనే పుస్తకం రచించారు. అయితే ఇందులో పశు మాంసానికి సంబంధించిన వంటలేమీ లేకుండా జాగ్రత్త తీసుకున్నారు. తప్పుడు వార్తల విచ్చిన్నకర కార్యకలాపాల ప్రస్తుత వాతావరణంలో వదిమిందిలో ఏం మాట్లాడాలో ఏం చేయాలో అనే దానిలో తను చాలా జాగ్రత్తపడుతున్నట్టు చెప్పారావిడ. అసమ్మతి వెలిబుచ్చేకన్నా మౌనంగా ఉండటమే మేలని భావిస్తున్నారావిడ. ఇది ఒకరకమైన స్వీయ నియంత్రణని ఒప్పుకుంటూనే రచయిత్రీగా 40 ఏళ్ళు గడిపిన తర్వాత ఒక దేశద్రోహిగా ముద్రవేయించుకోవటము లేక అనవసర విద్వేషానికి గురవ్వటం కన్నా తన

మాంసాహారాన్ని నిలబెట్టుకోవటమే ముఖ్యమని భావిస్తున్నారావిడ.

ఈ మధ్య చర్చా వేదికల్లో అలంకార ప్రాయంగా పదేపదే వాడబడుతున్న కొన్ని పదాల గురించి చరిత్రకారిణీ రచయిత్రీ అయిన 'రక్షండా జలీల్' ఔట్లూక్ మ్యాగజైన్ కోసం వ్రాసిన తన వ్యాసంలో పేర్కొన్నారు. పవిత్ర ప్రేమ యుద్ధం (లవ్ జిహాద్) గోహత్యా గోమాంసం భుజించటం ద్వారా హిందువుల మనోభావాలంటే లెక్కలేని తనంగా ప్రతి శుక్రవారం ముస్లింలు అధిక సంఖ్యలో గుమిగూడిన పుదు శాంతిభద్రతల సమస్య తలెత్తటం ముస్లింలలో అంతర్గతంగా దాగియున్న దేశద్రోహ భావనలకు బహిరంగ రూపమే వాళ్ళు వందేమాతర గీతం పాడటానికి తిరస్కరించటం కూడానని ఇలా ఎన్నెన్నో అందులో ఉన్నాయి.

ముస్లింలంతా ముట్టడికి గురైన భావనలో ఉన్నారనీ ఎన్నికలు దగ్గరబడేకొద్దీ ఈ భావన మరింత బలపడుతుందనీ సామాజికవేత్త 'ఆశిష్ నంది' చెబుతున్నారు.

సఫ్ఫీ స్నేహితులు కొన్నిసార్లు ఆమెకు తను ముస్లింలాగా ఉండదని చెప్పుతుంటారు. బహుశా ఆవిడ బాగా చదువుకుందనీ బాగా మాట్లాడుతుందనే ఉద్దేశంతో చేసే అనుచిత ప్రస్తుతి కావచ్చు. అయితే అది చాలా దయలేని పొగడ్తనీ ఆమె వారికి చెబుతుందట.

(టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా సౌజన్యంతో)

పిచ్చిముదిరింది...

ఇదండీ సంగతి:- ఒక ముస్లిం భర్త తన భార్యను చంపకుండా ఉండేందుకే త్రిపుల్ తలాక్‌ను అందుబాటులోకి తీసుకొచ్చారని సమాజ్‌వాదీ నేత రియాజ్ అహ్మద్ ఒక వ్యాఖ్య చేశారు. ఒకరి భార్య వేరే వ్యక్తితో వివాహేతర సంబంధం పెట్టుకుంటే ఆమెను చంపొచ్చు. లేదా మూడు సార్లు తలాక్ ఇవ్వొచ్చు. చంపడం సరికాదు కాబట్టే తలాక్ ఇచ్చి వదిలించుకోవచ్చు అన్నారు. ఇలాంటి నేతలే మహిళా ఉద్ధారకులు.

మేకను తినకండి:- మహాత్మాగాంధీ మేకను తల్లిగా భావించేవారని నేతాజీ బంధువు చంద్రకుమార్ బోస్ అన్నారు. కోల్‌కతాలో ఆయన మా తాతగారు శరత్‌చంద్రబోస్ ఇంట్లో బస చేసినప్పుడు మేక పాలు అడిగేవారు. గాంధీ కోసం రెండు మేకలను తెప్పించారు. మేక పాలు తాగడం ద్వారా హిందువులు తమ మాతగా భావించే మేకల సంరక్షణకు గాంధీ కృషి చేశారు. హిందువులు కూడా మేక మాంసం తినడం మానేయాలి.

అహం వీడితే...

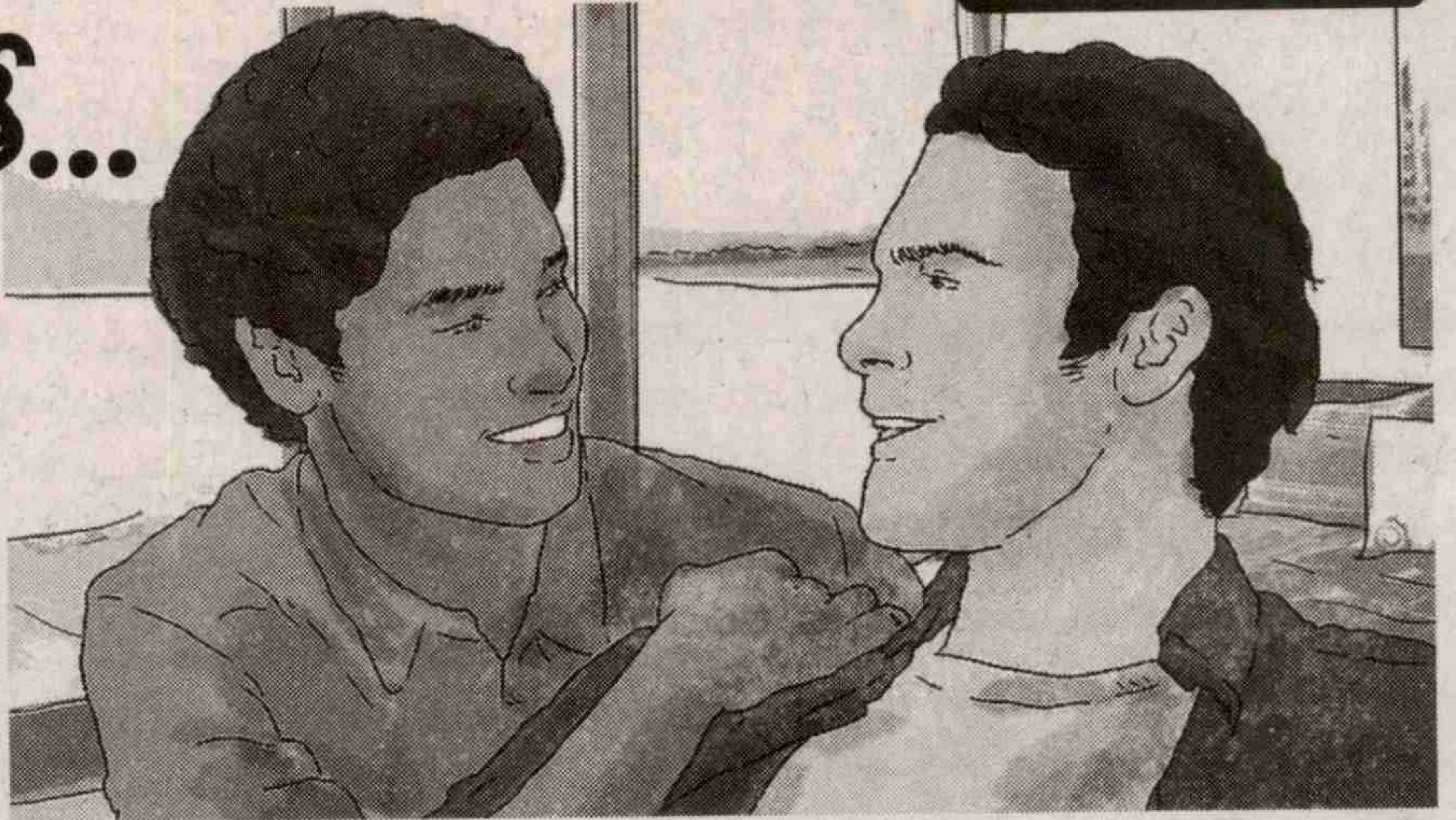
“ ఏమిటా హరీ.. ఇది నిజమేనా ? మీరు మైసూరు వెళ్లిపోతున్నారటగా...? ఆందోళనగా అడిగాడు నారాయణమూర్తి స్నేహితుణ్ణి.

“అవునా...మా పెద్దోడికి అక్కడికి బదిలీ అయింది. “మీరు రిటైర్ అయ్యారు. ఉద్యోగ బంధిఖానాలు లేవుగదా... మీరూ మాతో పాటు అక్కడికి వచ్చేయ్యండని మావాడూ, కోడలూ ఇద్దరూ గట్టిగా పట్టుపడుతున్నారు. ఎలాగూ చిన్నోడు అక్కడక్కడో ఆస్ట్రేలియాలో ఉద్యోగం చేస్తూ ఏడాదికో, రెండేళ్లకో ఒక్కసారి వస్తాడు. పిల్లలిద్దరికీ దూరంగా నేనుండలేను. మనమూ మైసూరు వెళ్లిపోదాం” అని మీ చెల్లెలు గొడవ చేస్తోంది. అందుకని తప్పటం లేదురా...” అన్నాడు. హరిప్రసాద్ చిన్నబోయిన మిత్రుని ముఖం చూసి బాధపడ్డా.

“నరే కాని...ఏం చేస్తాం ? ఏది ఎంతవరకు ప్రాప్తమో... అంతవరకే. మనం ఆశపడితే అవుతందా ? ఆరాటపడితే ఆగుతుందా ? ఇద్దరూ రిటైరయినప్పటి నుంచి సాయంత్రాలు నరదాగా పార్కులో కలుసుకోవడం, వాకింగ్తో పాటు కబుర్లు కలబోసుకోవడం...అదంతా ఎంతో ఆనందంగానూ, మనసుకు ఉత్తేజం గానూ ఉండేది. కానీ ఏం చేస్తాం ? మన చేతిలో ఏమీ లేదుగా ” అన్నాడు. నారాయణ ఉసూరు మంటూనే.

వాళ్లిద్దరూ మున్సిపల్ హైస్కూల్లో కలిసి పనిచేశారు. ఎంతో ఆత్మీయంగా కష్టసుఖాలు పంచుకుంటూ కుటుంబ మిత్రుల్లా కలిసి మెలిసి ఉండేవారు. హరిప్రసాద్ బాగా కలిగిన కుటుంబం. ఇద్దరు అబ్బాయిలు. ఇద్దరూ పెద్ద ఉద్యోగాల్లో ఉన్నారు.

నారాయణమూర్తికి ఇద్దరమ్మాయిలు. అతని తండ్రి కష్టపడి కొడుకుని చదివించ గలిగాడే కాని, ఆస్తులేమీ ఇవ్వలేకపోయాడు. నారాయణమూర్తి కేవలం జీతంమీద కుటుంబాన్ని నడిపినా, కూతుళ్లిద్దరినీ బాగానే చదివించాడు. పెద్ద కూతురు ప్రవీణ ఎంపీబీఈడీ చేసి ప్రైవేటు జూనియర్ కాలేజీలో లెక్చరర్గా చేస్తూ తోటి లెక్చరర్ రవికిరణ్ను ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకుంది. చిన్న కూతురు ప్రసూన కూడా బీటెక్ చదివింది కానీ, మంచి ఉద్యోగం రాలేదు. ఏదో చిన్న ఉద్యోగం చేస్తోంది.

మూడు సంవత్సరాలు మూడు యుగాలుగా గడిచాయి మిత్రులిద్దరికీ. అప్పుడప్పుడు ఫోన్లో కబుర్లాడుకుంటున్నా తనివితీరడం లేదు. తృప్తి కలగడంలేదు వారికి.

ఆ రోజు సాయంత్రం హరిప్రసాద్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది నారాయణమూర్తికి. మామూలు కుశల ప్రశ్నలు అయ్యాక “ మా చిన్నోడు దీపక్కి పెళ్లి సంబంధాలు చూడాలనుకుంటున్నాము... వాడు ఆస్ట్రేలియా వదిలి రాడట. పెళ్లి చేసుకుని భార్యను అక్కడికే తీసుకువెళ్తాడట. అందుకు ఒప్పుకునేవాళ్లు దొరకాలి. అందుకే మా వెతుకులాట” అన్నాడు.

“అలాగా...అయితే అందుకు ఇష్టపడే వాళ్లనే చూడాలి అన్నాడు నారాయణమూర్తి. “అవునా! ఇద్దరు ముగ్గురు మ్యారేజ్ ఏజెంట్లకు చెప్పి ఉంచాం. మంచి సంబంధాలుంటే చెప్పమని. ఇంకా ఇంటర్నెట్ సెర్చింగులూ అవీ ఉండనే ఉన్నాయి”. అన్నాడు హరిప్రసాద్.

నారాయణమూర్తికి చటుక్కున తన చిన్న కూతురు ప్రసూన జ్ఞాపకం వచ్చింది. “తన కూతురు బంగారు బొమ్మ. సుగుణాల గని. దీపక్కు ఈడుజోడూ చక్కగా సరిపోతుంది. కానీ, వాళ్ళ అంతసైక్కిడ ? మా అంతసైక్కిడ? వియ్యానికైనా, కయ్యానికైనా సమ ఉజ్జీ కావాలంటారు”.

“అయితే...హరిప్రసాద్ కుటుంబంలో అందరూ చాలా మంచివాళ్లు. నా బిడ్డ వాళ్లింటి కోడలైతే చాలా చాలా అదృష్టవంతురాలవుతుంది. కానీ, గబుక్కున నేను నా కూతుర్ని నీ కోడలిగా చేసుకుంటావా?” అని అడిగితే... “వీడింత ఆశపోతా ? అంత బుద్ధి, జ్ఞానం లేకుండా ఎలా అడగగలిగాడు? అనుకుంటా దేమో హరి...ఇక నుంచి నాతో మిత్రత్వం

కూడా వదులుకుంటాడేమో.. చేతులారా మంచి మిత్రుణ్ణి పోగొట్టుకున్నట్లువుతుందేమో.” అనేక రకాల ఆలోచనలతో, సందేహాలతో సతమతమైపోయాడు నారాయణమూర్తి. ఫోనులో నారాయణ మౌనాన్ని గమనించి

“ఏంటి నారాయణా..ఆలోచనలో పడ్డావు? మా దీపక్కి మీ ప్రసూనలాంటి అమ్మాయి భార్యగా వస్తే బాగుండు. మాకూ, మా వాడికీ కట్నాల ఆశ కూడా లేదు. మా కుటుంబంలో కలిసిపోయే అమ్మాయితే చాలు” అన్నాడు హరిప్రసాద్ స్నేహితుడి మనసును అంచనా వేస్తూ.

“నిజవే...నిజవే...కుటుంబంలో ఇమిడిపోయే కోడలు వస్తే ఎవరికైనా అదృష్టమే. మీ దీపక్కిమీ లోటు? దొరబాబులా ఉంటాడు. మంచి ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. చూస్తుండు. వాడికి మంచి సంబంధం వస్తుంది. మీ ఆశలన్నీ తీరుతాయి. మీకు శుభం కలగాలని కోరుకుంటున్నారా” అన్నాడు నారాయణమూర్తి ఫోన్ పెట్టేస్తూ.

నారాయణమూర్తి మాటలు విని దీర్ఘాలోచనలో పడ్డాడు హరిప్రసాద్. “నేను అంత అవకాశం ఇస్తూ మాట్లాడిన తర్వాత కూడా వాడు “మా అమ్మాయిని మీ కోడలుగా చేసుకోరా” అని ఒక్క మాట కూడా అడగ లేదంటే మా సంబంధం వాడికి ఇష్టం లేదా? లేక మా వాడిలో ఏదైనా లోపముందేమోనని అనుమానిస్తున్నాడా ? లేదా వేరే ఇంకేమైనా కారణముందా ? నా అంతట నేనే అడిగితే చులకన అవుతానేమో...” హరిప్రసాద్ ఆలోచనలు అనంతంగా సాగాయి.

ఎందుకోగాని ఆ తర్వాత వారిద్దరి మధ్య ఫోన్ సంభాషణలు అరుదైపోయాయి. అపోహలు, సందేహాలతో మనం స్తబ్ధంగా

ఉన్నా కాలం ఆగదు. సాగిపోతూనే ఉంటుంది. అది నిరంతర చలనశీలి గదా.. దీపక్కి సంబంధం కుదరటం, పెళ్లి జరగటం, అతడు భార్యను ఆస్ట్రేలియా తీసుకెళ్లడం అన్నీ చకచకా జరిగి పోయాయి. ఆ తర్వాత ప్రసూనకూ సంబంధం కుదిరింది. పెళ్లి అయ్యింది. మంచి సంబంధమని వీళ్లు అనుకున్నారు. అతడూ టీచర్. కాని సప్తవ్యసన సంపన్నుడు. ప్రసూనకు ప్రతిక్షణం నరకం చూపించేవాడు. కూతురి దురదృష్టానికి దుఃఖించడం నారాయణ మూర్తి దంపతులకు నిత్యకృత్యమైపోయింది. అదిగో ఆ దెబ్బకు నారాయణ గుండె గగ్గోలు పడింది. బైపాస్ తో దాన్ని సముదాయించ వలసి వచ్చింది.

పెళ్లైన ఏడాదికి దీపక్ భార్య దివ్య దీపక్ మీద కేసు పెట్టింది. “నా భర్త నన్ను హింసిస్తున్నాడు. డైవోర్సు ఇప్పించమంటూ” కోర్టు మెట్లు ఎక్కింది. పరువుప్రతిష్టలకు ప్రాణమిచ్చే హరిప్రసాద్ కు అది పిడుగుపాటయింది.

విజయవాడలో అది పేరొందిన హార్ట్ కేర్ ఆస్పత్రి. “హరిప్రసాద్ గారంటే మీరేనా..? ఇదిగో మీకు ఈ ప్యాకేజీలో ఉన్న టెస్టులన్నీ చెయ్యాలి. అకౌంట్ లో మూడువేలు కట్టండి”. అంది రిసెప్షనిస్టు వివరాలు ముద్రించి ఉన్న పేపర్ కంటే ఆయన చేతికిస్తూ. హరిప్రసాద్ కి నిన్న అర్ధరాత్రి కొద్దిగా గుండెలో నొప్పితో నిద్ర నుంచి మెలకువ వచ్చింది. గుండెమీద చేత్తో రాసుకుంటూ లేచి కూర్చున్నాడు.

“ఇంతకుమునుపు ఎప్పుడూ లేదే ఈ విధంగా... ఇంతకీ ఇది గుండెనొప్పా లేక గుండెలో మంటా? అజీర్ణం వల్ల వచ్చిందా? ఏమీ అర్థం కాలేదాయనకి. “భార్యను లేపుదామా?” అనుకున్నాడు. మళ్లీ వద్దులే కంగారుపడి గోలగోల చేస్తుంది.

కొద్దిసేపు చూద్దాం. అనుకుంటూ కాసిని మంచినీళ్లు తాగాడు. పావుగంటకు కొద్దిగా నర్దుకుంది. “హమ్మయ్య! ప్రస్తుతానికి ఫర్వాలేదు. పొద్దున చూసుకుందాంలే... అయినా హఠాత్తుగా ఈ ఉపద్రవం ఏమిటి? ఇది ఎందులోకి దారి తీస్తుంది? ఇదంతా దీపక్ కుటుంబ వ్యవహారపు గొడవల వల్లేనా? ఆలోచనలూ, ఆందోళనా కలగలిసి ఆయన్ను రెండు గంటల సేపు నిద్రకు దూరం చేశాయి. ఎప్పుడో నాలుగున్నరకు కొద్దిగా కుసుకుపట్టింది.

ఎందుకైనా మంచిదని ఉదయం

త్వరత్వరగా వనులు తెముల్చుకుని హాస్పిటల్ కు వచ్చాడు. “ఏమేం టెస్టులు చేస్తారమ్మా?” అడిగాడు హరిప్రసాద్ జేబులోంచి డబ్బు తియ్యబోతూ. “ఈసీజీ, ట్రైడ్ మిల్, ఎకో, ఇంకా కొన్ని బ్లడ్ టెస్టులూ అవీ చెయ్యాలండీ ” అంది. అన్నీ అందులో రాసి ఉన్నాయి గదా.. చదువు కున్నవాళ్లు కూడా అన్నీ అడిగి మమ్మల్ని చంపుతారు.” అని తనలో తాను గొణుక్కుంటూ.

“ఏంటమ్మా అంటున్నావు?” మళ్లీ అడిగాడు హరిప్రసాద్. “ఏం లేదండీ. త్వరగా డబ్బు కడితే రసీదు ఇస్తాను. మీ వెనక చూడండి ఎంతమంది పేషెంట్లున్నారో. “ముఖం చిటపటలాడించుకున్నది ఆమె. హరిప్రసాద్ చేతినుంచి డబ్బు అందుకుంటూ.

“ఎంత విసుగో.. ఏమిటో ఉచితంగా సేవ చేస్తున్నట్లు ” అనుకున్నాడు హరిప్రసాద్ రసీదు అందుకుంటూ. “అరే హరీ... ఏంటీ నువ్విక్కడ? చిరకాల దర్శనం ” మంత్రి చెక్ ఓ కొచ్చిన నారాయణమూర్తి ఆత్మీయంగా మిత్రుడి భుజంమీద చెయ్యి వేస్తూ అడిగాడు.

అనుకోని పెన్నిధి లభించినట్లు ఆనందించారు ఇద్దరూ. సంతోషంతో ముఖాలు కాంతివంతమైనాయి. “ఏముందీ.. నన్నూ మీ జత చేసింది రాత్రి వచ్చిన స్మాల్ స్ట్రోక్ రా.. అలా పక్కన కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం. అంటూ స్నేహితుడి చెయ్యి పట్టుకుని వెయిటింగ్ రూం వైపు కదిలాడు హరిప్రసాద్.

“ఏమిట్రా.. వైసూరునుంచి ఎప్పు డొచ్చారు? ఈ ట్రబుల్ ఎప్పటినుంచి ? నాకసలు ఏ సంగతీ తెలియదు” అన్నాడు నారాయణమూర్తి.

“నీకు చెప్పామని రెండుసార్లు ఫోన్ చేశారు. కలవలేదురా. గవర్నమెంటువారి పుణ్యమా అని మా వాడిని మళ్లీ ఇక్కడ పడేయటంతో మళ్లీ మనం ఇలా కలుసుకోగలిగాం. సొంత ఊరు, సొంత ఇల్లు” జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసీ” అంటారు గదా... కాని మాకు ఆ సంతోషం మిగలలేదురా..” అన్నాడు బాధగా హరిప్రసాద్.

“ఏమయ్యిందిరా..?” అంత బాధపడు తున్నావు? “ఏం చెప్పమంటావు ? దేవుడు వరమిచ్చినా, పూజారి వరమివ్వనట్లు కట్టుకు పోయినంత ఆస్తి ఉన్నా మా ప్రాణానికి సుఖమూ, శాంతి లేవురా ”.

“ఏమయ్యిందిరా ఇప్పుడు?” “ అదేరా.. మా దీపుగాడి జీవితం మట్టికొట్టుకు

పోతోంది. వాడి పెళ్లాం వాడిని చంపుకు తింటోంది” అంటూ సంగతంతా చెప్పి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు హరిప్రసాద్.

“అయితే రోలు వెళ్లి మద్దెలతో మొరపెట్టు కున్నట్లుందిరా మన పరిస్థితి.” “అదేమిట్రా అంతమాటన్నావు.. నీకేమైందిప్పుడు ?”

“అదే మా ప్రసూన పరిస్థితి. మీ దీపక్ కంటే అధ్వానంగా ఉంది. నాకూ, నా భార్యకూ అదే పెద్ద మనోవ్యధ”. అంటూ అంతా చెప్పుకొచ్చాడు నారాయణమూర్తి.

రెండు నిమిషాలు దీర్ఘంగా ఆలోచించి అసలు దీనికంతటికీ కారణం నేనేరా... అన్నాడు హరిప్రసాద్ నేలచూపులు చూస్తూ.

“కారణం నువ్వా ? అదేమిట్రా... నాకేం అర్థం కావడం లేదు ”.

“అవునా.. బంగారంలాంటమ్మాయిని కళ్ల ఎదురుగా పెట్టుకుని పనికిరానివాళ్లకోసం పాకులాడాను. మీ ప్రసూనని కోడలిగా చేసుకుందామనుకుని కూడా దిక్కుమాలిన స్టేటస్సు, అహంకారమూ అడ్డువచ్చి వెనక్కు తగ్గాను. తప్పంతా నాదే” అన్నాడు హరిప్రసాద్ పశ్చాత్తాపంతో రగిలిపోతున్నట్లు.

“కాదురా.. అసలు పెద్ద తప్పు నాదే..” మా అమ్మాయిని మీ దీపూకి చేసుకుంటావా ” అని ఒక్కమాట అడిగి ఉండవచ్చు గదా.. నువ్వెక్కడ కాదంటావో అనీ, అది నాకు అవమానమనీ వెధవ అభిమానం అడ్డువడి నేనూ నోరుమూసుకుని ఉండిపోయాను అది నా తప్పే కదా...”

మాటలే మరిచిపోయినట్లు కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా ఉండిపోయారద్దరూ.

కాసేపటికి హరిప్రసాద్ తేరుకుని “మన స్వాభిమానం దురభిమానంగా మారిపోయి మనకిన్ని తిప్పలు తెచ్చిపెట్టిందిరా...” అన్నాడు

“అవునా. అహం విడిస్తే ఆనందమని అప్పుడెప్పుడో ఒక కవి చెప్పాడు. కాని మనం మాత్రం మన అహంని పెంచి పోషించుకుని అనర్థాన్ని కొనితెచ్చుకున్నాం అన్నాడు నారాయణమూర్తి.

“దిగులుపడకురా.. చేసిన తప్పు దిద్దుకునే అవకాశం మనకిప్పటికీ మిగిలే ఉంది ” అన్నాడు హరిప్రసాద్ నారాయణమూర్తి చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుని. మిత్రుని మాటల్లోని భావం అర్థమై నారాయణమూర్తి కళ్లు కాంతిపుంజా లయ్యాయి. ఆ వెలుగు హరిప్రసాద్ కళ్లల్లో వెయ్యి రెట్లుగా ప్రకాశించింది.

కుటుంబము-వివాహాలు

(ఆధునికత - వెనకబాటుతనం)

(గత సంచిక తరువాయి)

తప్పనిసరిగా ఇది కుటుంబంపై తన ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. ప్రాయీకంగా చూస్తే శ్రామికవర్గంలోని వివాహాలు ఆస్తి, యాజమాన్యం కారణంగా నిశ్చయం కావు. కనుక మధ్య, ఎగువ వర్గాలతో పోలిస్తే శ్రామికవర్గ కుటుంబంలోని స్త్రీ స్థానం మెరుగ్గా ఉంటుందని బెబెల్ విశ్వసించాడు. అయితే అన్ని తరగతులపైనా తరతమ స్థాయిలో బూర్జువా విలువల ప్రభావం పడుతుంది. బెబెల్ తో సహా 19వ శతాబ్దపు చివరిలో రచనలు చేసిన మార్క్సిస్టు విశ్లేషకుల దృష్టిలో వివాహ వ్యవస్థ ప్రధానంగా, ఆస్తి-వారసత్వ హక్కుల అవసరాలతో ముడిపడి ఉన్నది. ఈ ముత్తకంలో ఆనక్తి కలిగించే ఒక అధ్యాయంలో, తగిన వివాహ సంబంధం కోసం సంపన్న కుటుంబాల దురాశాపూరిత ఆరాటాన్ని బెబెల్ చిత్రిస్తాడు. ఆస్తిని బట్టి ఈ సంబంధం తగినదో కాదో నిర్ణయమవుతుంది. ఎలాంటి వధువులు కావాలో తెలుపుతూ దినపత్రికలలో వెలువడే ప్రకటనలను ఒక సందర్భంలో ఆయన ప్రస్తావిస్తాడు. ఒక శతాబ్దం గడిచాక కూడా సగభాగం ప్రపంచంలోనూ, భారతీయ దినపత్రికల్లోనూ, ఇంటర్నెట్ లోనూ తగిన వధువు కోసం తామరతంపరగా ప్రకటనలు వెలువడటాన్ని మనం చూస్తాం.

బెబెల్ అధ్యయనం చేసిన పలు సమాజాలలో ఒక శతాబ్దాంతరం కూడా ఆస్తి ఉన్న సంపన్న వర్గాలలో వివాహ వ్యవస్థ బలంగా సజీవంగా ఉండడం, సంపదనీ, ఆస్తిని, కార్పొరేట్ కంపెనీ షేర్లనూ వారి సంతానానికి అందించే మార్గంగా వివాహ వ్యవస్థనే ప్రయత్నపూర్వకంగా రక్షించడం ఈనాటికీ ఒక నిజం. ఇదే సమయంలో అనేక పాశ్చాత్య సమాజాల్లో ఆస్తి తక్కువగల

వారిని గమనిస్తే పలువురు యువజనులు పెళ్లి చేసుకోవటం కంటే కలిసి జీవించడానికే ఇష్టపడుతున్నారన్నది కూడా అంతే సత్యం. ఈ దృష్ట్యా చూసినప్పుడు 'పవిత్రమైన' వివాహం, మార్పులేని వ్యవస్థ అన్న భావన పలచబారిపోతోంది. అభివృద్ధి చెందిన అనేక దేశాలలో దంపతులు పిల్లలను వద్దనుకోవటం వలన జననాల రేటు తగ్గిన వాస్తవం కూడా దీనికి జతపడి ఉండొచ్చు.

ఈ మార్పు రంగంలో జనాభా పెరుగుదలపై మాలూసియన్ సిద్ధాంతంపై బెబెల్ ఎక్కువెట్టిన విమర్శ నేటికీ విలువైనదిగానే ఉంటుంది. వెనుకబడిన సమాజాలలో పేద కుటుంబాలు ఏర్పడ్డాయని బెబెల్ గుర్తించాడు. సమాజం అభివృద్ధి చెందే కొద్దీ జననాల రేటు తగ్గుతుందని బెబెల్ విశ్వసించాడు. మన కాలంలో బలవంతపు కుటుంబ నియంత్రణ వద్దతులకు వ్యతిరేకంగా సాగే ఉద్యమాలలో ఇది ప్రతిబింబించింది. 'అభివృద్ధి అత్యుత్తమ నిరోధక సాధనం', శిశు మరణాలను తగ్గించి, జీవన ప్రమాణాలను పెంచే అభివృద్ధి విధానాలు పిల్లల సంఖ్యను తగ్గించడంలో బలవంతపు పద్ధతులకంటే బాగా పనిచేస్తాయని దాని అర్థం. దీనినే మరో విధంగా చెప్పవచ్చు. సమాజం, వ్యక్తుల యొక్క భౌతిక పరిస్థితులతో సంతానానికి సంబంధించిన ప్రశ్న ముడిపడి ఉంటుంది. పిల్లలు వద్దనుకునే వ్యక్తులు పెళ్లిని కూడా వద్దనుకోవచ్చు. దీనిని బట్టి చట్టబద్ధమైన సంతానం అనే అంశం ఇప్పటికీ ఆస్తికి సంబంధించినదిగానే కొనసాగుతున్నట్లు తేలుతుంది. సోవియట్ యూనియన్ తొలుదొల్తటి చట్టాలు సక్రమ-అక్రమ సంతానానికి మధ్యనున్న తేడాను రద్దు చేస్తూ ఇద్దరికీ సమాన హక్కులను కల్పించటాన్ని ఈ సందర్భంగా గమనంలోకి తీసుకోవటం

అనక్తికరంగా ఉంటుంది. కాగా, పెట్టుబడిదారీ సమాజం ఈనాటికీ, ఈ తరహా అభ్యుదయకరమైన, ప్రజాస్వామ్య యుతమైన చర్యను చేపట్టలేదు.

భారతదేశంలో పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధి చెందటంతో పాటు, బతకటానికి తప్పనిసరై అంతకంతకూ ఎక్కువ మంది స్త్రీలు శ్రామిక శ్రేణుల్లో చేరుతున్నారు. దీని ప్రభావం మారుతున్న కుటుంబ రూపాలపైనా, స్త్రీ పురుష సంబంధాలపైనా వడుతోంది. అయితే ఈనాటికీ భారతదేశంలో అసంఖ్యాక ప్రజలు వ్యవసాయంపైనే ఆధారపడి జీవిస్తున్నారు. వీరిలో అత్యధికులు పేద, మధ్యతరగతి రైతు కుటుంబాలకు చెందినవారే. ఇప్పటికీ బతుకుదెరువు కోసం చిన్నచిన్న కమతాలపై ఆధారపడి పేదరికం, రుణభారం, నిస్సహాయతలో కూరుకుపోయిన కుటుంబాలను పురాతన పూడ్లల్ విలువలు సుదీర్ఘకాలం అంటిపెట్టుకుని ఉంటాయి. బాల్య వివాహాలు, చిన్న వయస్సులో మాతృత్వం, ఎంపిక అవకాశం లేని జీవితాల వల్ల కలిగే సమస్యలు ఇప్పటికీ అధికంగా ఉన్నాయి. మధ్యతరగతిలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపించే చిన్న కుటుంబాల లక్షణం శ్రామిక

కుటుంబాలలో కూడా పొడచూపుతున్న ధోరణి గమనించవచ్చు. వివిధ రకాల వృత్తుల్లోనూ, పనుల్లోనూ ఉన్న అసంఖ్యాక శ్రామిక మహిళలు, ఉదాహరణకు నగరాల్లో ఇంటి పనుల్లోనూ నిర్మాణ రంగంలోనూ ఉన్న వారికి పురుషాధిపత్యాన్ని ప్రతిఘటించేందుకు నిర్దిష్టస్థాయిలో ఆర్థిక స్వావలంబన ఉంటుంది. భారతదేశ అనుభవం దృష్ట్యా చూసినా శ్రామికవర్గ కుటుంబాలపై బెబెల్ చేసిన వ్యాఖ్యలు వాస్తవమేననిపిస్తాయి. అయితే, పాశ్చాత్య శ్రామిక మహిళల కన్నా ఎక్కువగా ఇక్కడి శ్రామికవర్గ కుటుంబాలలోని స్త్రీలు ద్వితీయ స్థానంలోనే ఉండడంలో కులమూ, కులం సృష్టించిన సంస్కృతీ కీలకమైన పాత్రను పోషిస్తున్నాయి. వర్తమాన భారతంలో కులచక్రమూ, కులవ్యవస్థా పెట్టుబడిదారీ నిర్మాణంలోకిచొచ్చుకుపోయి ఏ రకమైన మౌలిక మార్పులనైనా వెనక్కు కొట్టేవిగా తయారయ్యాయి. ఇదే సమయంలో

విస్తృతమైన విద్యావకాశాలు, అదేవిధంగా కొంగొత్త కలలతో, ఆకాంక్షలతో నవనవో న్నేషమైన సీమలను అన్వేషించే అసంఖ్యాక విద్యాధిక భారతీయ యావత్ లోకానికి సరికొత్త అవకాశాలు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. వీరిలో అత్యధికులు రెండో తరం, ఇంకా చెప్పవలసి వస్తే మూడవ తరానికి చెందిన ఉద్యోగార్థులు, సేవారంగంలోకి ఎక్కువగా ప్రవేశిస్తున్నారు. తమ భర్తలు లేదా జీవిత భాగస్వాములతో వీరికి ఉండే సంబంధాలు వారి తల్లులు లేదా అమ్మమ్మల సంబంధాల మాదిరిగా ఉండబోవు, ఉండజాలవు. వారికి చదువు ఉంది. సమాచారం లభిస్తుంది. కనుక, తమ హక్కుల విషయంలో వారు దృఢంగా వ్యవహరిస్తారు. వారి ఆలోచనల్లోనూ, ఆకాంక్షల్లోనూ మార్పు తేవడంలో సమాచార సాంకేతిక రంగంలో చోటుచేసుకున్న విస్ఫోటనం కూడా ముఖ్య పాత్రను పోషించింది. అయినప్పటికీ, తమ జీవిత

భాగస్వాములకు సంబంధించి కుటుంబీకుల లేదా కులపెద్దల ఆదేశాలకు తలవంచని కారణంగా పలువురు యువతులు గౌరవ హత్యలకు గురవుతున్న విషాద దృశ్యాలను మనం చూస్తున్నాము. భారతదేశపు అభివృద్ధి నమూనా, “భూసామ్య విధానం”తోనే “ఆధునికత్వం” సహజీవనం అనేది భారత రాజ్య వ్యవస్థను చేజిక్కించుకునేందుకై భారతీయ బూర్జువాలకూ, భూస్వాములకూ మధ్య కుదిరిన రాజీని ప్రతిబింబిస్తున్నది. ఈ కారణంగానే నానా రకాలైన సామాజిక ధోరణులు, వాస్తవాలు ఇక్కడ పుట్టుకు వచ్చాయి. పూర్వ శక్తులను తొలగించడంతో పాటు, సామాజిక, వైయక్తిక రంగాలలో సమూల మార్పులను తెచ్చిన పారిశ్రామిక విప్లవాలు సంభవించిన దేశాలలో పై ధోరణులు కనిపించవు. భారతదేశంలో అత్యంత ‘ఆధునికత’ సరసనే అత్యంత ‘వెనుకబాటుతనం’ ఉండడాన్ని మనం చూడగలం. (సశేషం)

కవిత

ఆమె చిరుస్వప్న

- డా॥ పెంకి విజయకుమార్

సూర్యోదయం కాకపోవచ్చు! కానీ...

ఆమె ముగ్ధమనోహర నవ్వుల్ని
కలబోసుకున్న కమ్మని కాఫీ
నూతనోత్తేజంతో మరో శుభదినానికి
సూర్యోదయం పలుకుతోంది

రైతన్నలు పండించిన పంట కావచ్చు! కానీ...

ఆ పంట ఆమె చేతి స్పర్శ
మాయాజాలంతో షడ్రసోపేతమై
జిహ్వా చాపల్యాన్ని బుజ్జగించే
కమ్మని విందొతుంది

నేతన్నలు నేసే బట్టలే కావచ్చు! కానీ...

శ్రమకు చిహ్నంగా చెమట చుక్కల్ని
అక్కున చేర్చుకున్న దుస్తులు
ఆమె మృదువైన చేతులు సోకగానే

పరిమళభరితమై మురిసిపోతాయి

శ్రామికులు కట్టిన ఇల్లే కావచ్చు! కానీ...
ఇటుకల మధ్య ఉన్న సిమెంటు పూతల్ని
అణువణువునా తన ప్రేమతో నింపి
కుటుంబ అనుబంధాల్ని గట్టిపరిచి
తరతరాలకు నిలిచే చల్లని నీడొతుంది

ఇవన్నీ చిన్నచిన్న పనులే కావచ్చు! కానీ...

మేల్కొల్పు నుంచి పవళంపు వరకూ
ప్రతీ సేవలోనూ తనదైన చెదరని ముద్ర
ఆమె చిరునవ్వు... నాకు కొండంత అండ!
శ్రమను సైతం లెక్కచేయక
కుటుంబాన్ని చక్కబెట్టే ఆమె స్థైర్యం
నా విజయాల్ని చాటిచెప్పే
రెపరేపలాడే ఆత్మీయపు జెండా!!

ఆమె అనామిక కాదు

ఈ కథ నాకు చాలా ఇష్టం. ఎన్నిసార్లు చదివినా మళ్ళీమళ్ళీ చదవాలని ఉంటుంది. మళ్ళీమళ్ళీ చదివినా కొత్తగా ఉంటుంది. ఇంతేనా ! ఇంతేకాదు, ఇది నాకు ఇష్టమని ఓ పత్రిక ద్వారా చెప్పే ఎప్పటికీ దూరం కాలేని మిత్రుల్ని సంపాదించి పెట్టింది. ఇష్టమైన కథ గురించి కాదుకదా నేను ఇక్కడ చెప్పాలనుకున్నది ?!! నిజమే. ఇది నన్ను ఎంతో ప్రభావితం చేసింది కూడా. అందరిలాగే నేనూ ఒకప్పుడు ఆడవాళ్ళ మంచి చెడుల విషయంలో చెడ్డ కళ్ళజోడు పెట్టుకునే ఉన్నాను. చెడ్డ అంటే దుమ్ము కొట్టుకుపోయిన అద్దాలతో ఉంది. అప్పుడెప్పుడో చిన్నప్పుడు, చలంగారు తెలియకముందు భవభూతి అనే సంస్కృత నాటక కవి “యథా స్త్రీణాం తథా వాచాం సాధుత్వే దుర్జ్జనో జనః” అంటే తెలుగు అర్థం తెలిసింది కాని ఆయన చెప్పిన లోకదృష్టి పూర్తిగా తెలియలేదు. చలంగారిని చదివేదాకా తెలియలేదు. ఒకటి ఒకటి ఒకటి చదువుతూ అలా ‘ఆమె త్యాగం’ కథ దగ్గరికి వచ్చేటప్పటికి భవభూతి ఆవేదన అర్థమైంది. అవును. ఆయన చెప్పినట్టే స్త్రీల సాధుత్వ నిర్ణయ విషయంలో ప్రజలు దుర్జ్జనులే. సాధుత్వం అంటే స్త్రీల విషయంలో శీలమే. ఆ ఒక్కటే. అంటే శరీరానికి సంబంధించిన లైంగికపరమైన సంబంధమీదుగానే ఆమె సమస్త సజ్జనత్వాన్నీ నిర్ణయిస్తుంది లోకం. ఇలా నిర్ణయించడం దుర్జ్జన లక్షణం అన్నాడు కవి భవభూతి. ప్రజలు ఈ విషయంలో దుర్మార్గంగా ఉంటారు అంటాడు. మరింత వివరంగా తనదైన తిరుగుబాటు ధోరణిలో ఇదే విషయాన్ని చలంగారు ఆమె త్యాగం కథగా రాశారు. ఇస్మాయిల్ గారు చెప్పినట్టు కుంచెతో సప్తవర్ణాలు తీర్చుతూ రాసారు చలంగారు ఆ కథ. (ఆయన శైలి కుంచె, కత్తి,

తుఫాను). నూట ఎనిమిది కథలు రాసిన చలంగారి కథల్లో అందరూ ‘ఓ పువ్వు పూసింది’ తప్ప మరోదాని పేరే చెప్పరు. ఆమె త్యాగం కథ ఒక్కటి చదివినా చాలు చలం మనని ఎంతటి ఉన్నత శిఖరాల మీదకి అలవోకగా ఎక్కిస్తాడో తెలుసుకోడానికి. అంతటి హృదయ సంస్కారాన్ని అద్దుతాడు.

“ఇలాంటి స్త్రీలు నీకెక్కడ కనిపిస్తారు? మాకు కనిపించరే?” అని మిత్రుడొకరు అడిగితే చలం అంటారూ- “మన చుట్టూ ఉంటారు. మనం గమనించం గానీ” అని. అలా చుట్టూ ఉన్న సమాజం నుంచీ ఆమె త్యాగంలో ‘ఆమె’ లాంటివారిని గుర్తుపట్టగలిగే చూపును నాకు కూడా ఎంతో కొంత ఆ కథ మరిన్ని ఆయనే రాసిన చిన్నా, పెద్దా కథలూ, ఆయన మైక్రోస్కోపిక్ ఆలోచనలూ ఇచ్చాయనుకుంటాను. కథలో ‘ఆమె’కు చలం పేరు పెట్టాడు. ఒక అనామిక స్త్రీ, దిక్కులేని కారణం వల్ల పలువురు

మగాళ్ళ వల్ల, తెలివితక్కువతనంలాంటి అమాయకత్వం కూడా కారణంగా వంచించబడిన స్త్రీ. ఇలా అనగానే ఆమెపట్ల వెంటనే మన దృష్టి మారిపోతుంది పతిత అని. కానీ ఒక సాధారణమైన పురుషుడు ఆమెను ‘ఉంచుకున్న’ మిత్రుని క్షయ వ్యాధికి వైద్యం చెయ్యడానికి వెళ్ళి మొదటిసారిగా ఆమెను చూసి ఇలా అనుకుంటాడు, “ఆమె వచ్చింది. తలెత్తి ఆమెవంక చూడగానే తెలిసింది నా అంతరాత్మకి, నా జీవితంలో శాశ్వతమైన పదచిహ్నాన్ని వదలగల ఒక గొప్ప నిమిషం తటస్థించిందని. ఆమెలో పెద్ద అందం లేదు. కానీ ఏదో శుభ్రం, పవిత్రత, పాతివ్రత్యం, శోభ ఆమెను ఆవరించి ఉంటాయి.”

దీనికి కారణం చెప్తాడు. “ప్రతి ఉదయం నేనా గుమ్మంలో కాలుపెట్టడంతోనే పారిజాత పువ్వుల వాసనా, వెన్నెల మెత్తదనమూ, ఆకాశపు విశాలత్వమూ తోచేట్టు ఆమె శాంతమైన చిరునవ్వు, కళ్ళలోని దయ నన్నావరించేవి.” శాంతమైన చిరునవ్వు, అనిర్వచనీయమైన దయా ఇవి ఆమెలోకి ఎలా వచ్చేయో తెలుసుకోడానికే రోజూ ఆ ఇంటికి వెళతాను. ఆమెతో సాహచర్యం చేస్తోన్న అతని పేరు సీతారామయ్య. ధనం అంతా ఆమె మీద ప్రేమతో వెదజల్లి, బీదవాడై వైద్యానికి దిక్కులేని పరిస్థితిలో పడ్డాడు. ఆమె సేవే అతనికి ధనం. ఆమె డాక్టరు మిత్రుడి సహాయం తీవ్రంగా నిరాకరిస్తుంది, ఫీజు ఇవ్వలేక. కానీ అతనికంత జబ్బుగా ఉన్నా కొంచెమైనా వేదన లేదు, ప్రేమ తప్ప. “ధీరత్వమా, అతనిపై నిజంగా ప్రేమా” ఇలాంటి చలంగారి మాటలు అర్థం కావు.

వేదన లేకపోవడం ఏమిటి అనిపిస్తుంది. ఏడుపుగొట్టు మొహం లేదనమాట, ప్రేమ తప్ప అంటాడు. అంతటి ప్రేమను అవగాహన చేసుకోవడం కష్టం. డాక్టరుకి

ఎంతో కొంత అర్థమవుతుంది. అందుకే ఊరి చివర సమాజం నుంచి వెలిపడి వారిద్దరూ ఉంటున్న ఆ అందమైన కుటీరం నుంచి కదిలి ఉళ్లొకి వెళ్లడం తలచుకుంటే డాక్టరుకి కణ్వాశ్రమం నుంచి దండకారణ్యంలో ప్రవేశించడంలా ఉండేదట. పెద్దనగారు వరూధినిని చూసి “చూచి ఝళంఝళ తట్టక సూచితవేగ పదారవిందయై లేచి కుచం బులున్, తురుము, లేనడుము అల్లలనాడ” అని ఆమె నడకలోని చప్పుడు, వేగం, బరువైన కదలికలు రాస్తాడు. వరూధిని గంధర్వ వేశ్య. కులీన నాయిక గిరికను భట్టుమూర్తి ‘పదమెత్తన్ కలహంస లీల, అధర స్పందంబు సేయన్ శుభ్రాస్పదమౌ రాగకదంబకంబు’ అంటూ ఎడాపెడా రెండు మూడర్థాలతో వర్ణిస్తాడు.

చలంగారు కులీన, వేశ్యా కాని, సమాజ పురుష మృగ వాంఛకు బలి అయిన స్త్రీ గురించి ఎంత గొప్పగా రాసాడో చూడండి- ఆమెను చూస్తే “మురికి కాల్వలూ, నల్లటి గోడలూ, ఎర్రటి దుమ్మూ, వీటిలోంచి హఠాత్తుగా గంధర్వ ద్వారం తెరుచుకుని శీతలచ్ఛాయలతో ఆహ్వానించే సుందరా రణ్యంలోకి వెళ్ళినట్టుంది”ట డాక్టర్‌కి. ఇంకా ఇలా అంటాడు ఈమెలోని ఆకర్షణకు కారణం కనిపెట్టాలని వెతికాను. ఆమె కళ్లలో శాంతమైన సరస్సులో ప్రతిఫలించే ఆకాశం కనపడ్డదో, దూరపు పర్వతాల నీలపు నునుపు, వానలు కడిగిన గాలి పరిమళం, ఆమె దేహకాంతిలో కరిగినట్లుందో గానీ... ఇలా ఆమెలోని శాంత శుభ్రసౌందర్యం అతని పైపైన పేరుకున్న కామాన్ని దులిపి ఆ ఆలోచనపట్ల అతనికే అసహ్యన్ని కలిగించిందంటాడు. కానీ ఆమెను చూచింది మొదలు ఒక్క వారంలో అతని జీవితం దుర్భరమయిందిట. ఎవరు డబ్బు చేతిలో పెట్టినా, ఎవరు కృతజ్ఞతతో నమస్కారాలు పెట్టినా వ్యర్థమనిపించిందట. డబ్బుని, కీర్తిని తృణీకరించగలిగే భావానికి సంబంధించిన శక్తి ఏదో ఆమెతో గడిపే కాస్త సమయం వల్ల అతనికి లభించింది. ఆమె

దర్శనమాత్రం చేతనే అప్రమేయానందం కలిగేదట. కానీ ఉచితంగా ఆమె అతని సహాయం తీసుకోలేదు. వైద్యానికి తగిన పరిస్థితి లేక రావద్దంది. కానీ రోగి పరిస్థితి ముదిరిపోతూ ఉంది. “సుఖంగా భోజనం ముందు కూర్చున్నప్పుడు కాళ్ళు కడుపులో పెట్టుకుని పడుకున్న ఆమె శీలం జ్ఞాపకం వచ్చి, తిండి సహించేది కాదు. చీట్లపేకతో క్లబ్బులో కాఫీ తాగుతూ కాలం గడిపే నమయాన రాత్రింబవళ్ళూ నిమిషం శాంతినెరక్క చాకిరీ చేసే ఆమె ధృఢత్వం జ్ఞాపకం వచ్చి, పేక పారేసి లేచేవాణ్ణి” అంటారు డాక్టరు. చలం ఇలాంటి స్త్రీలను చూసాడు. “దినదినమూ, నిమిష నిమిషమూ మనోవాక్యాయ కర్మల మీద ఏ పత్రికలలోనూ పేర్లు పడని స్త్రీలు నిలిపే నిగ్రహం” ఆయన చూశాడు. చూసి ఇలాంటి కథలు రాసాడు. మనం కూడా చూడగలిగి ‘లోకమందలి మంచిచెడ్డలు’ గుర్తుపట్టగలిగితే బావుణ్ణి ఆయన ఆశ. డాక్టరు ఎలాగో వైద్యానికి ఒప్పించాడు. లేకపోతే రోగి మరణానికి చేరువయిపోతున్నాడు. స్త్రీ పరాయి పురుషుడి నుంచి సహాయం తీసుకోవడం ఆమెను ఎంతటి అధమావస్థలోకి ఈడుస్తుందో తెలిసిన ఆమె తన సహచరుడి ప్రాణం కోసం సహాయం నిరాకరించలేకపోతుంది. ఎవ్వరినుంచీ ధర్మంగా గానీ, అధర్మంగా గానీ ఒక్క దమ్మిడీ స్వీకరించకూడదని ప్రతిన పూనిన ‘ఆమె’. స్త్రీలోని సౌశీల్యం అంటే ఏమిటో స్పష్టంగా చూపుతాడు చలం ఈ కథలో. అలాంటి స్త్రీ ఎదుటి పరాయి మగవాడిలోని కామకతను అతనే మరచిపోయేలా లేదా అసహ్యించుకునేలా చేయగలదంటాడు. ఆమెను చూస్తూ ఉండడంవల్ల కలిగే అప్రమేయానందం ఆ డాక్టర్‌కే ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. అతనిలో ఆమె పట్ల కామాన్ని మించిన భావమేదో కలిగింది. అంటే స్త్రీ నిబద్ధత, ప్రేమలోంచి పొంగిన సేవాభావన ఆమెకు వింత సౌందర్యాన్ని తెచ్చి, అవి పురుషుడిలో తృప్తిని మించిన ప్రేమభావనను కలిగిస్తాయని

చలంగారు కులీన, వేశ్యా కాని, సమాజ పురుష మృగ వాంఛకు బలి అయిన స్త్రీ గురించి ఎంత గొప్పగా రాసాడో చూడండి- ఆమెను చూస్తే “మురికి కాల్వలూ, నల్లటి గోడలూ, ఎర్రటి దుమ్మూ, వీటిలోంచి హఠాత్తుగా గంధర్వ ద్వారం తెరుచుకుని శీతలచ్ఛాయలతో ఆహ్వానించే సుందరా రణ్యంలోకి వెళ్ళినట్టుంది”ట

చలమే సాక్షాత్తు ఈ కథలో చెప్తాడు. అయితే ఈ నిబద్ధత కానీ, సేవ కానీ ఆమెకు ఆ వ్యక్తి పట్ల కలిగిన ప్రేమ వల్ల, ఆమె యొక్క స్వేచ్ఛితం నుంచి రావాలి. బలవంతపు పాతివ్రత్యాలు వద్దనే ఆయన వాదన. అటువంటి ప్రేమకు అర్హులుగా పురుషులు మారాలనే చలం గోలా, ఘోషానూ. వైద్యంచేసి బిల్లు పంపుతాడు డాక్టరు. ఆ బిల్లుకి ఆమె చెల్లించగలిగేది ఆమె శరీరం తప్ప మరేమీ లేదు. సిద్ధపడుతుంది. శరీరం కాదు హృదయం కావాలంటాడు. అది పరాయత్నం అంటుంది. వేశ్యవలె దేహాన్ని అమ్ముతున్నారా అంటాడు. ఉచితంగా ఉపకారం పొందితే వేశ్యకన్నా అధమురాలిన వుతానంటుంది. (ఇక్కడ వేశ్య అధమురాలని ఆయన ఉద్దేశం కాదు) ఆమె ప్రవర్తన అతనిలో తెచ్చిన మార్పుతో కథ ముగిస్తారు. అతను ఆ బిల్లు విలువగా ఆమె చెంపలు మాత్రం తాకుతాడట. తాకి, “ఈ త్యాగానికై ఎంత రక్తం ఒలికి ఉంటుందో మీ హృదయంలోంచి నాకు తెలుసు” అంటాడు. ఇలాంటి కథ చదివితే మనం కూడా అంత విశాలంగానూ మారతాం అనిపిస్తుంది. ఏకాగ్రత, నిబద్ధత అన్నవాటికి చలం ఎంత గౌరవమిచ్చాడో, దానిచుట్టూ ఎంత శాంత సౌందర్యలోకాన్ని నిర్మించాడో గమనిస్తే అసలు చలం ఏం చెప్తున్నాడో తెలుస్తుంది. అలాంటి ప్రేమ నుంచి ఆమె చెయ్యబోయిన త్యాగానికి-నాకు ఎప్పుడూ కళ్ళు తడుస్తాయి. అలా తడిసిన కళ్ళు అలాంటి స్త్రీలను గుర్తుపట్టి గౌరవించడం, ప్రేమించడం నేర్చుతూనే ఉంటాయి.

మరో ఉదంకుని కథ

ఉదంకుడు అనే పేరుతో పురాణాలలో భిన్న వ్యక్తులున్నారు. ఒక ఉదంకుడు పైల మహాముని (వేదుని) శిష్యుడు. గురుదక్షిణగా పైలుని భార్యకు పౌష్య మహారాజు భార్య చెవి కమ్మలు తీసుకెళ్లి ఇచ్చాడు. ఆ క్రమంలో తక్షకుడు ఆ కమ్మలు అపహరించడం ఉదంకుడు నాగరాజుల అనుగ్రహంతో అవి తిరిగి పొందడం జరిగింది. ఆ ఉదంకుడు జనమేజయుడిని నర్పయాగానికి ప్రోత్సహించాడు. (ఆది-1-93-126)

ఈ రెండో ఉదంకుడు గౌతముని శిష్యుడు. చాలా కాలం గురువును సేవించినా ఆయన అనుగ్రహం లభించలేదు. ఒక రోజు తల పైన బరువైన కట్టెల మోపు తీస్తుండగా ఒక కట్టెకు అతని సిగలోని వెంట్రుక చుట్టుకుంది. అతి ప్రయాసతో ఉదంకుడు కట్టెల మోపును కిందకు దించాడు. ఆ మోపులో అతని వెంట్రుక తెల్లగా పండిపోయి కనిపించింది. తనకు వయస్సు మీరిపోయినా గురువు అనుగ్రహం లభించలేదని ఉదంకుడు ఏడుపు మొదలుపెట్టాడు. “ఆ కన్నీరు నేల మీద పడకుండా దోసిట్లో పట్టు” అని గురువు తన కూతురికి చెప్పాడు. ఆ నీళ్ల వేడికి ఆమె చేతులు కాలాయి. ఆ నీటిలో నేల ఉడికిపోయింది. అప్పుడు ఆ ముని ఉదంకుడిని పిలిచి “ఎందుకు ఇంత బాధపడుతున్నావని” అడిగాడు. “మీకు ఇతర శిష్యుల మీద ఉన్న కరుణ నా మీద లేదు. దానికి బాధపడకుండా ఎలా ఉంటాను” అన్నాడు ఉదంకుడు. గురువు “నీకు గతించిన యవ్వనం ఇస్తాను - నా కూతురునీ ఇస్తాను. నీ తేజస్సు సహించటానికి ఈమె తప్ప వేరొకరికి సాధ్యం కాదు ! అన్నాడు. గౌతముని కూతురు వికలాంగురాలు. ఆమె శరీరం చక్కదిద్ది, ఉదంకునికి యవ్వనం ఇచ్చి ఆమెనిచ్చి పెళ్లి చేసి గురువు అతనిని అనుగ్రహించాడు.

అధర్మం లేకుండా వరమిచ్చాడు. అయినా తాను గురుదక్షిణ చెల్లిస్తానని ఉదంకుడు పట్టుపట్టాడు. గురువు భార్య అహల్యను అడిగాడు. ఆమె కూడా అక్కర్లేదన్నది. అయినా ఉదంకుడు పట్టుదలగా అడిగాడు. మిత్రసహుని దేవి కుండలాలు తెచ్చి ఇవ్వు తమ్ముడా !” అన్నది అహల్య. (అల్లుడిని స్త్రీలు “తమ్ముడా” అని పిలిచేవారు). (అశ్వమేధ పర్వం - 3- 84). ఇది మేనరికాల బాంధవ్య ఫలితం కావచ్చును. గురుపత్ని పని మీద ఉదంకుడు వెళ్లాక గౌతముడు “ఉదంకుడేడీ...?” అని అహల్యను అడిగాడు. విషయం తెలుసుకుని “ఖత్రసఖుడు శాపం వల్ల మనుష్య మాంసం తింటున్నాడు. ఆ విషయం అతనికి తెలీదు” అన్నాడు. అహల్య కంగారుపడింది. “ఏదో ఒకటి చేసి ఆపద గట్టెక్కించండి” అని భర్తను కోరింది.

ఉదంకుడు రాక్షస రూపంతో ఉన్న మిత్రసహుని దగ్గరకు వెళ్లాడు. “సమయానికి వచ్చావు ఆకలిగా ఉంది” అన్నాడు రాజు మిత్రసహుడు. “గురువు కార్యం కోసం వచ్చాను. అలాంటివారిని హింసించకూడదు !! అన్నాడు ఉదంకుడు. “రోజులో మూడో జాము వెుదటి అర్థభాగం ఆహార సమయమని దివ్యులు చెప్పారు. నిన్ను

వదిలిపెట్టను అన్నాడు రాజు. “అలాగైతే గురు కార్యం తేల్చి వస్తాను. అప్పుడు నీకు ఆహారమవుతాను. నువ్వడిగినవారి కోరిక కాదనకుండా తీరుస్తుంటావు కదా” అంటూ ఉదంకుడు అతనికి నచ్చజెప్పాడు. అతని భార్య కుండలాలు కావాలన్నాడు. ఇతరుల ధనం నేనెలా ఇస్తాను? మరో కోరిక కోరుకో” అన్నాడు రాజు. ఉదంకుడు అవే కావాలన్నాడు. రాజు ఒప్పుకుని “ఆమె దగ్గరకు వెళ్లి అడిగి తీసుకో” అని ఉండే చోటు చూపించాడు. ఉదంకుడు ఆమె దగ్గరకు వెళ్లి సంగతి చెబితే ఆమె ఆనవాలు (గుర్తు) అడిగింది. మళ్లీ ఉదంకుడు రాజునడిగి గుర్తుపట్టడానికి వీలుగా ఏదైనా ఇమ్మన్నాడు. “ఈ గతి క్షేమమని అనుకోలేము. ఇది తప్ప వేరే గతి లేదు” అని అర్థం వచ్చే నాకు ఒకటి రాజు ఉదంకునికి చెప్పాడు. “ఇది ఆమెకు చెప్పాడు. అదే ఆనవాలు” అన్నాడు. ఆ ఆనవాలుతో ఉదంకునికి ఆమె కుండలాలు ఇచ్చింది. “ఇవి ధరించినవారికి ఆకలి, దాహం, అగ్ని భయం, వికారం, భూతప్రేతాల బాధలుండవు”. సురలు, గంధర్వులు, నాగులు వీటికోసం చూస్తున్నారు. వీటిని నేలమీద పెట్టవద్దు. జాగ్రత్తగా తీసుకెళ్లు” అని చెప్పింది. ఇక్కడ ఆమె పేరు మదయంతి. ఉదంకుడు ఆ సంగతి అంతా

రాజుకు చెప్పి ఆ సంకేత వాక్యానికి అర్థం అడిగాడు. రాజు ఇలా చెప్పాడు “బ్రాహ్మణ జనులను రాజులు పూజిస్తారు. నేనూ పూజిస్తాను. ఒక బ్రాహ్మణుని చేతనే ఇలా అయ్యాను. దీన్ని తప్పించుకునే ఉపాయం లేదు. బ్రాహ్మణ పూజ దుష్కరం. ఈ గతి వల్ల మేలు జరుగుతుందని అనుకోలేం. కాని ఇది కాదంటే వేరే మార్గం లేదు.” అనేది. ఇదే సంకేత వాక్యం. ఈ విధంగా ఉదంకునికీ, రాజుకూ సంభాషణ జరిగి మైత్రి ఏర్పడింది. “సంభాషణతోనే మైత్రి కలుగుతుంది అని పెద్దలు చెబుతుంటారు. నీవల్ల నేను కృతార్థుడనయ్యాను. ఇవి గురువు గారి భార్యకు ఇచ్చి వస్తాను. నీకు ఆహారమవుతాను.” అన్నాడు ఉదంకుడు.

“చంపేవాడి దగ్గరకు ఎవరైనా తిరిగి వస్తారా..? నీవు సజ్జనుడివి. నీ గొప్పతనం తెలిసింది. నా ఈ పరిస్థితిని నీ తపశ్శక్తితో దూరం చెయ్యి” అని రాజు అడిగాడు. “మంచివారికి ఏ కష్టమైనా వచ్చినప్పుడు త్వరగానే తొలగిపోతాయి. గౌతమ మహాముని చల్లని చిత్తవృత్తి (మనసు) నీ పై పడి నిన్ను పవిత్రుణ్ణి చేసింది కాబోలు అంటూ ఉదంకుడు ఆ రాజు శరీరాన్ని తన

చేతులతో నిమిరి అతనిని శాపవిముక్తుడిని చేశాడు. ఇంటికి బయల్దేరి వస్తూ దారిలో మంచి పండ్లు ఉన్న చెట్టు ఒకటి కనబడితే కుండలాలను కృష్ణాజినంలో (శాలువా/ కందువా) చుట్టి చెట్టు కింద పెట్టి చెట్టెక్కాడు. గాలికి ఆ కృష్ణాజినం అటూఇటూ అయ్యింది. కుండలాలు నేల మీద పడ్డాయి. వెంటనే ఒక పాము వాటిని నోట కరిచి పెట్టుకుని పారిపోయింది. అది చూసి ఉదంకుడు చెట్టు దిగి వాడిగా ఉన్న ఒక కట్టె తీసుకుని నేలను తవ్వడం మొదలెట్టాడు. దానికి భూమి అదిరింది. పాతాళం అక్కడికి వెయ్యి యోజనాల దూరంలో ఉంది. కుండలాలు తీసుకుపోయిన పాము ఐరావంతుని నంతానం అనివిని ఉదంకుడు “నీవు ఎక్కడున్నా నేను కుండలాలు తీసుకుని తీరతాను” అంటూ కేకలు పెట్టాడు. అది విని ఇంద్రుడు వేరే పనులన్నీ పక్కకు పెట్టి వచ్చి ఉదంకుని చేతిలో ఉన్న కట్టెకు వజ్రాయుధం వంటి మొన అమర్చి వెళ్లాడు.

ఈ విధంగా ఉదంకుడు పాతాళ లోకంలో ప్రవేశించాడు. ఆ గుమ్మం పది యోజనాల పొడవు - అయిదు యోజనాల

వెడల్పు కలిగి ఉన్నది. అక్కడ అతనికి ఒక గుర్రం కనబడింది. అది సింధూర వర్ణపు ముఖం, నల్లని శరీరం, తెల్లని తోక కలిగి ఉంది. ఆ గుర్రం ఉదంకునితో ఇలా అన్నదట. “నీవు గౌతముని ఆశ్రమంలో భక్తితో సేవలు చేశావు, అసహ్యించుకోకుండా నా ఆపాన ప్రదేశంలో గట్టిగా ఉడు. నీకు కార్యసిద్ధి చేస్తాను” అన్నది. “నిన్ను నేనెప్పుడు సేవించానో నాకు గుర్తు లేదు అన్నాడు ఉదంకుడు. ఆ గుర్రం గుర్తు చేసింది. ఉదంకుడు అది చెప్పినట్టు ఊదాడు. పెద్ద గాలి పొగ లాగా పాతాళ లోకాన్ని చుట్టేసింది. నాగప్రముఖులందరూ పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఉదంకుని కాళ్లు పట్టుకుని అడిగి ఆ కుండలాలు తెప్పించి ఇచ్చారు. ఉదంకుడు అగ్నిని స్తుతించి అతని అనుగ్రహంతో ఆశ్రమం చేరుకుని కుండలాలు గురుపత్ని అహల్యకు ఇచ్చాడు. (పెద్దల పట్ల భక్తి అనేది ఉండాలని ఈ కథ చెబుతున్న నీతి) (అశ్వమేధ పర్వం 3-72-113) ఉదంకుడు నాగలోకంలో ప్రవేశించే విషయం ఆదిపర్వంలో మరోలాగా చెప్పారు). (సశేషం)

కవిత

దేవుడు వీధుల్లో మరణిస్తుంటే...

మనిషి మతాన్ని సృష్టించాడు
మతం దేవుడిని సృష్టించింది
మనిషి, మతం, దేవుడు
మట్టిని చీల్చారు
మనసును చీల్చారు...

మనం
హిందువులమయ్యాం
ముస్లింలమయ్యాం
క్రిష్టియన్లమయ్యాం

ఒకరినొకరు గుర్తుపట్టలేకపోతున్నాం
మనల్ని మనమే గుర్తుపట్టలేకపోతున్నాం

దేశం పిచ్చానుపత్తిగా మారింది
హృదయాలు ఆయుధాల
గిడ్డంగులయ్యాయి
దేవుడు వీధుల్లో మరణిస్తుంటే
ప్రైవేటు సర్క్యూలున్నాడు

సత్యం ఎక్కడ?
సౌందర్యం ఎక్కడ?
స్వేచ్ఛ ఎక్కడ?
రక్త సంబంధాలు ఎక్కడ?
ఆచంద్ర తారార్కం నిలిచే ప్రేమలెక్కడ?
వేల సంవత్సరాలకొకసారి జన్మించే

మళయాళీ మూలం : జేసుదాసు గేయం
(ఇంగ్లీషునుంచి) తెలుగు అనువాదం :
తోలేటి జగన్మోహనరావు

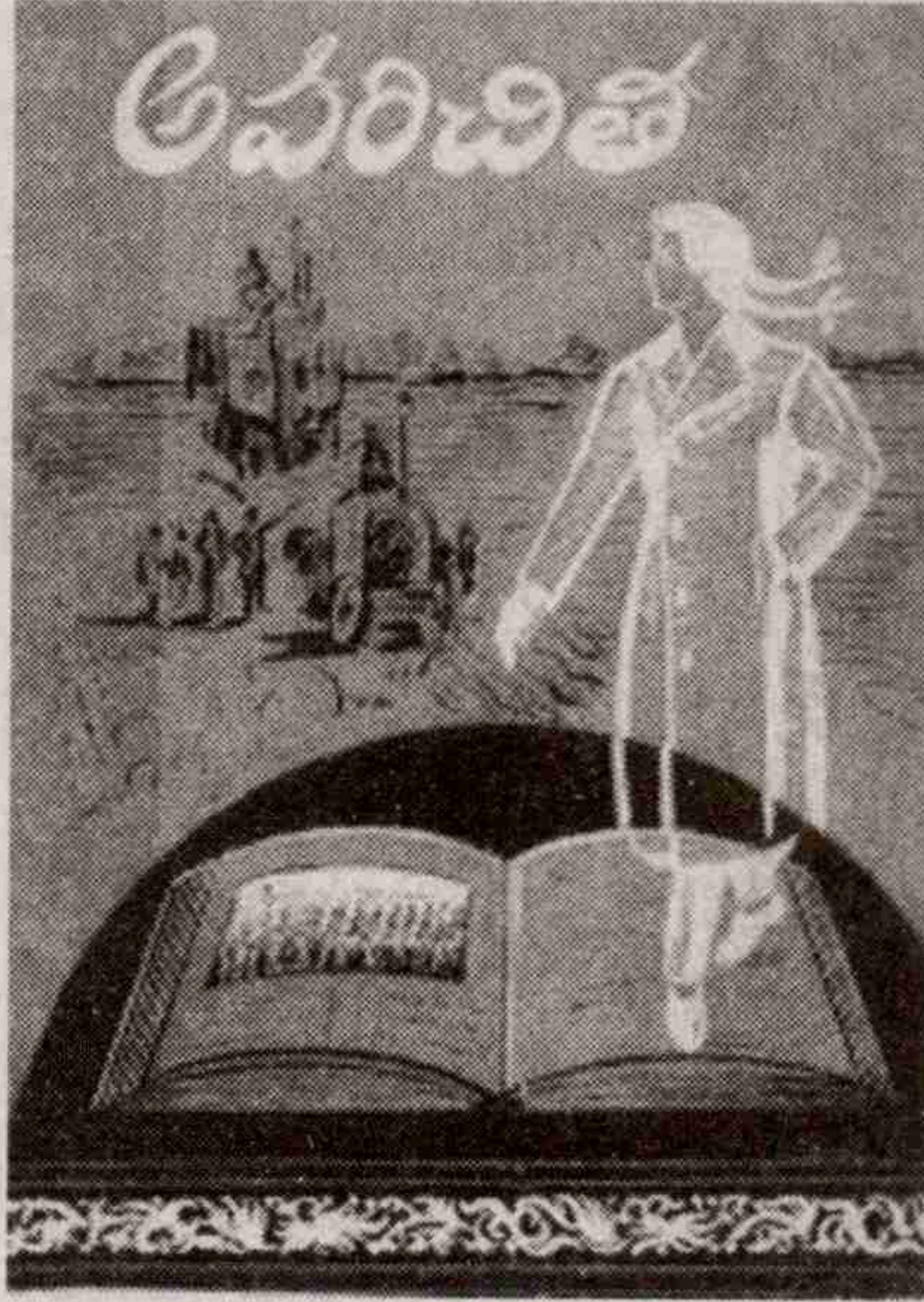
అవతార పురుషులెక్కడ?
మనిషి వీధుల్లో మరణిస్తుంటే
మతం సర్క్యూలుంది

మనిషి మతాన్ని సృష్టించాడు
మతం దేవుడిని సృష్టించింది
మనిషి, మతం, దేవుడు
మట్టిని చీల్చారు
మనసును చీల్చారు.

నాస్త్వా - ఒక అపరిచిత మూర్తిమత్వం

ఈ అనంత విశ్వంలో మనిషి ఉనికి సముద్రంలోని ఇసుక రేణువుల్లో వెయ్యో వంతు కూడా ఉండవని తెలుసు. ఈ రోజు మనం నిలబడిన స్థలానికీ, కాలానికీ ముందు వందల కోట్ల జనుల నడక నడిచిందనీ, జీవితం ఉన్నతీకరణ చెంది నేడు మనం అనుభవిస్తున్న సకల సౌకర్యాల వెనుక లెక్క చెప్పలేనంత మానవ శారీరక, మేథోశ్రమ నడిచిందనీ తెలిసి కూడా మన ఉనికిని మనం ప్రత్యేకంగానే భావిస్తూ ఉంటాం. కానీ మన చుట్టూ ఉండే కొంతమంది వ్యక్తులు గుర్తింపు కోరని అనేకానేక పనులు చేస్తూ సామూహికత్వంలో ఏకమై జీవిస్తున్నారు. వాళ్లు ఎవరిమధ్యన పని చేస్తుంటారో వారి హృదయాల్లో తప్ప సహజ పై పొరల్లో వారిని గురించిన గుర్తింపు వుండదు. నిజానికి ప్రవాహంలో బిందు వులాగా సమూహంలో అస్తిత్వాన్ని వదిలేసు కోవడంలో ఎంతో ఆనందం ఉంటుంది. ఆ సహజమైన సంతోషాన్ని వదిలి 'నేను', 'నా' అనే వదాల చుట్టూ గిరికీలు కొట్టే పొరపాట్లను, ఎంతో విప్లవ జీవితం ఉన్నవాళ్లు కూడా చేస్తుంటారు. ఈ పెద ధోరణికి చెంపదెబ్బెసిన నవల 'అపరిచిత'.

ఒక సిద్ధాంతం ఉన్నదున్నట్లుగా కలగజేసే ప్రభావంకంటే అది ఒక నవలలోనో, కథలోనో కల్పనిక పాత్రలోనికి దూరి తన చేష్టల ద్వారా, మాటల ద్వారా చూపించే మహాత్వం గొప్పదిగా ఉంటుంది. సాధారణ పాఠకులు సిద్ధాంతాన్ని ఆ పాత్ర ద్వారా తెలుసుకుంటారు. సిద్ధాంతం తెలిసిన పాఠకులు ఆ పాత్రలోని సారాన్ని సిద్ధాంతానికి అన్వయించి అర్థం చేసుకుంటారు. తమ వ్యక్తిత్వాన్ని మెరుగుపరుచుకుంటారు. అలాంటి పాత్రే ఈ 'అపరిచిత'.

నిరాడంబరతనూ, నిస్వార్థాన్నీ, నిర్మలతనూ, నిర్భయత్వాన్నీ మూసపోసిన పాత్ర. ఈ పాత్ర ఈ భూమి మీద జీవించిందో, లేక ఇది ఒక కల్పనిక పాత్రో తెలియదు. కాని గడిచిన, గడుస్తున్న కాలాల్లో ఇలాంటి వ్యక్తులు లక్షలాదిమంది సంచరించే ఉంటారు. సొంత ఆశలనూ, సొంత అభిరుచులనూ ప్రజావిముక్తితో ముడివేసే ఉంటారు. నీటిలో చేపల్లాగా వారితో మమేకమైన ఉంటారు. తమ సొంత అస్తిత్వాన్ని ఇష్టంగానే పోగొట్టుకుని ఉంటారు. వారి కోసం చివరికి ప్రాణాలను కూడా త్యజప్రాయంగా త్యజించి ఉంటారు. బహుశా అలాంటి ఉన్నత వ్యక్తుల వ్యక్తిత్వాలను పోత పోసి రచయిత్రి 'గలీనా నికోలయోవా' 'అపరిచిత' పాత్రను సృష్టించిఉంటుందని అనిపిస్తుంది.

అది చాలా మంచి కాలం. రైతులు కూలీలుగా మారి వలసలు వెళ్లే పాడుకాలం కాదది. వ్యవసాయం చేయలేక ఆత్మహత్యలు చేసుకునే పాపిష్టి కాలం కాదది. రష్యా విప్లవ తదనంతర కాలం అది. రష్యాలో రైతులం

దరూ ఉమ్మడిగా వ్యవసాయం చేసుకునే రోజులు. సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాలను అభివృద్ధి చేసి ఆహారపు నిల్వలను సమృద్ధి చేసుకున్న యుద్ధానంతర కాలం అది. వచ్చిన వ్యవసాయ ఫలాన్ని రైతులందరూ పంచుకునే మంచి కాలం అది. అప్పుడున్న కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వం వ్యవసాయానికి కావాల్సిన ఎరువులు, విత్తనాలు, ట్రాక్టర్లు, అవసరమైన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో కూడిన ఒక పటిష్టమైన వ్యవస్థను ఏర్పరిచింది. ఆ రోజుల్లో కళాశాలల్లో చదువులు కూడా దేశీయ అభివృద్ధి కోసమే ఉండేవి. విద్యార్థులు కాలేజీల నుంచి నేరుగా ఉత్పత్తి రంగాల్లోకి దూకేవారు.

అలా దూకిన అమ్మాయే మన కథానాయిక 'నాస్త్వా వాహిల్యేవ్యా కోష్ పోవా', 'నాస్త్వా'గా అందరూ పిలిచే ఈమె అప్పుడే పట్టా పొందిన పదిహేనేళ్ల పిల్ల. పాలుకారే బుగ్గలతో, జుట్టును జడలల్లి ఈ జడటూ, ఆ జడటూ నెత్తి వెనుకే మార్చి కణతల దగ్గరికి తోసుకొచ్చి కట్టేసిన నల్లరిబ్బనుతో, బిగుతు లాగుతో, బూడిద రంగు కోటు ధరించి రైలు దిగుతుంది. రష్యాలోని ఒక సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రానికి ముఖ్య గ్రామీణ ఆర్థికవేత్తగా వస్తుంది. అప్పటికే ఆ క్షేత్రంలో మెషీన్ - ట్రాక్టర్ మేనేజర్ చాలికోవ్, ఛీఫ్ ఇంజనీర్ ఫర్లనోవ్, పార్టీ నాయకుడు పెథ్యా పనిచేస్తుంటారు.

కొత్తగా వచ్చిన నాస్త్వా మొదటగా ఎక్కువగా మాట్లాడేది కాదు. కళ్లతోనే వింటున్నట్లు ఉండేది. కొద్ది కాలం అలా విన్న తరువాత ఆమె మాట్లాడడం మొదలు పెడుతుంది. ఆ వ్యవస్థను ప్రక్షాళన చేయటానికి ఆమె చేసే సూచనలు మిగతావారికి నవ్వు, కోపం, చికాకు తెప్పించేవి. మొదట

ట్రాక్టర్లు బాగుచేసే కార్ఖానా సవ్యంగాలేదని చెబుతుంది. 'మిగతా క్షేత్రాలతో పోటీపడి పనిచేస్తున్నాం' అని వీళ్లు బడాయిపోతే 'అసలీ పోటీల గొడవేంటి?' అని అమాయకంగా అడుగుతుంది. 'నేను చదివిన బళ్లో ఈ పోటీల గురించి ఎక్కడా చెప్పలేదే?' అనంటుంది. ముమ్మరంగా వనులు సాగుతున్నప్పుడు 'మళ్ళీ వ్యవసాయ పద్ధతి' నేర్చుకుని రావటానికి మనుషులను పంపాలని పట్టుపడుతుంది. కీలకమైన ఇద్దరు వ్యక్తులను ఆమె ఒప్పించి పంపిస్తుంది. విత్తులు చల్లి, ఆకుల మళ్లు పోసే కాలంలో క్లోనర్ గడ్డికి బదులు జొన్న, పొద్దుతిరుగుడు పూల చెట్లు వేయాలని చెప్పుకొస్తుంది. మాటిమాటికీ జిల్లా కమిటీకి ఫిర్యాదు చేస్తుంది. చెప్పులో రాయి, చెవిలో జోరీగలాగా నస పెడుతుంది. వేసే పంటలు ఆ నేలకు అనువైనవి కావని ప్రాంతీయ కమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శితో వాదిస్తుంది. కుందేలు పిల్లలాగా గెంతుతూ వ్యవసాయ క్షేత్రం అంతా తిరుగుతుంటుంది. పిట్టంత పిల్ల, అజానుబాహువైన చీఫ్ ఇంజనీర్ కు ఎదురుగా నిలబడి యంత్రాన్ని పొలాల్లోకి వెళ్లేముందే ఒకసారి తనిఖీ చేయాలని జంకుగొంకూ లేకుండా గొడవ పడుతుంది. 'పార్టీ నాయకులు, మీరు అబద్ధాలు ఎందుకు ఆడారు?' అని బాధపడుతుంది. అతివృష్టికీ, అనావృష్టికీ తట్టుకునే స్థానిక విత్తనాలే వేయాలని పట్టుపడుతుంది. ఆదేశాలను అతిక్రమించి మూడు ప్రాంతాల్లో అక్కడి విత్తనాలే వెయ్యటానికి ప్రజలను సన్నద్ధం చేస్తుంది. సొంత గౌరవాల సంగతి వట్టింతుకోకుండా విత్తనాల సంచిని భుజంమీద వేసుకుని ప్రజలతో కలిసి పనిచేస్తుంది.

మామూలుగా మృదువుగా, మెత్తగా ఉండే ఆ పిల్ల ప్రజల విషయంలో వాదించే టప్పుడు మాత్రం గయ్యాళిగా మారుతుంది. తోటి కామ్రేడ్లతో వాదించేటప్పుడు పెదాల

నాస్తిక పంట అభివృద్ధిని శాతాలుగా, పథకాలుగా లెక్కలు వేయదు. వాటితో ముడిపడి వున్న మనుషుల జీవితాలలోకి తొంగిచూసి వాటితో లంకెవేసి నిర్ణయాలు తీసుకుంటుంది. తనతో పనిచేసే ఇతర ఆఫీసర్లను ఒప్పించే ప్రయత్నమే చేస్తుంది. తన వాదన సరైనదని నమ్మితే ఎదుటివాళ్లు ఎంతటివాళ్లైనా సందేహించదు. చెప్ప దలుచుకున్న విషయాన్ని ఎవరో ఏదైనా అంటారని ఆపదు. జగ్గరగానే చెబుతుంది. అయితే ఆ అరుపుల్లో కోపం, ద్వేషం ఉండవు. ఒప్పించాలనే తపన ఉంటుంది. వినటంలేదనే విచారం ఉంటుంది.

ఆమెతో పనిచేసేవారు ఆమె పోరు పడలేక ఆమెను చాలాసార్లు అవమానించి చాలని చూస్తారు. ఆమె మాటలను నిర్లక్ష్యం చేస్తారు. ఆమెను వెలివేస్తారు. కొత్తగా ఆ ప్రాంతానికి వచ్చిన చిన్న పిల్ల. ఆమెతో కక్ష కట్టినట్లు వ్యవహరిస్తారు. నాస్తిక అసలు ఆ సంగతులే పట్టించుకున్నట్లు కనబడదు.

స్థానంలో ఒక చిన్న గీత మాత్రమే కనబడు తుంది. గడ్డం, దాని చివర ఉండే సొట్టలతో సహా పారలాగా ముందుకు తోసుకొస్తుంది. రచయిత్రి మాటల్లో చెప్పాలంటే 'ప్రతి వ్యక్తిలోనూ ఏదో మహత్తున్నట్లా, ఆ మహత్తేమిటో తెలుసుకోవాలని తహతహలా డుతున్నట్లా ఉంటుంది. ఆలోచన జరుగుతున్నంత సేపూ ఎంతో తాపీగా నిర్మలంగా ఉంటుంది. ఆ ఆలోచనలన్నీ పూర్తై, ఏదో ఒక నిర్ణయానికి వచ్చిందీ అంటే, అంతే. ఇక కాచుకోవలసిందే'.

నాస్తిక పంట అభివృద్ధిని శాతాలుగా, పథకాలుగా లెక్కలు వేయదు. వాటితో ముడిపడి వున్న మనుషుల జీవితాలలోకి తొంగిచూసి వాటితో లంకెవేసి నిర్ణయాలు తీసుకుంటుంది. తనతో పనిచేసే ఇతర ఆఫీసర్లను ఒప్పించే ప్రయత్నమే చేస్తుంది. తన వాదన సరైనదని నమ్మితే ఎదుటివాళ్లు ఎంతటివాళ్లైనా సందేహించదు. చెప్ప దలుచుకున్న విషయాన్ని ఎవరో ఏదైనా అంటారని ఆపదు. బిగ్గరగానే చెబుతుంది. అయితే ఆ అరుపుల్లో కోపం, ద్వేషం ఉండవు. ఒప్పించాలనే తపన ఉంటుంది. వినటంలేదనే విచారం ఉంటుంది.

ఆమెతో పనిచేసేవారు ఆమె పోరు పడలేక ఆమెను చాలాసార్లు అవమానించి చాలని చూస్తారు. ఆమె మాటలను నిర్లక్ష్యం చేస్తారు. ఆమెను వెలివేస్తారు. కొత్తగా ఆ

ప్రాంతానికి వచ్చిన చిన్న పిల్ల. ఆమెతో కక్ష కట్టినట్లు వ్యవహరిస్తారు. నాస్తిక అసలు ఆ సంగతులే పట్టించుకున్నట్లు కనబడదు. ఒక రోజు చాలికోవ్ (ఈ కథ మనకు చెప్పే పాత్ర) అక్కను పట్టలేక ఆమె జడలను వెక్కిరిస్తాడు. 'భలే ముఖ్య గ్రామీణార్థిక వేత్తవులే నువ్వు. చిన్నప్పుడేనుకున్న జడలింకా అట్లాగే ఉన్నాయ్ దుమ్ము కొట్టుకుని' అంటాడు ఎద్దేవాగా. ఆమె కొద్దిగా సిగ్గుపడి కోపం తెచ్చుకోకుండా 'నిజమే. మీరనేది నిజమే. చిన్నప్పుడెప్పుడో స్కూలుకు పంపేటప్పుడు అల్లిందీ జడలు మా అమ్మమ్మ. అప్పట్నుంచి యింతే' అంటూ వేరే పనిలోకి పరిగెడు తుంది. ఆమెను సిగ్గుపరచాలకున్న చాలికోవ్ తనే సిగ్గుపడాల్సి వస్తుంది. అందం గురించి శ్రద్ధ వహించే వయసులో అవేమీ పట్టకుండా పని చేస్తున్న అమ్మాయిలో నిబద్ధతను గుర్తించకుండా భౌతిక రూపాన్ని ఎగతాళి వరచాలనుకోవటం ఒక కమ్యూనిస్టుకి తగని సంగతి. ఆ సంగతిని ఆమె ప్రవర్తన ద్వారానే

ఆయనకు తెలియజేస్తుంది నాస్తిక. ఇంకో సందర్భంలో ప్రాంతీయ కార్యదర్శి నాస్తిక మొండి పట్టుదలకు, క్రమశిక్షణా రాహిత్యానికి ఆమెను అందరిముందు తీవ్రంగా మందలిస్తాడు. నాస్తిక తనను తాను సమర్థించుకునే ప్రయత్నమే చేయదు. వాళ్లు చేసిన నేరారోపణలను ఖండించదు. తనను

విమర్శిస్తున్నవారిని తిరిగి విమర్శించదు. సన్నగా సంజాయిషీ ఇచ్చుకుంటుంది. ఇతరుల కోసం ఆడపులిలా పోట్లాడే నాస్త్వా తనమీద చేసిన విమర్శలను అసలు పట్టించుకోదు. ఆమెను ఒంటరిని చేసి నిందించినందుకు ఆమె వాళ్లను తప్పు పట్టదు. ఆమె మనసులో ఆ విషయాలకు అసలు ప్రాముఖ్యతే ఉండదు.

నాస్త్వా, గోషా ఎక్కువగా మాట్లాడు కుంటున్నారనే వదంతులు వస్తాయి. అనుకోకుండా ఒక రోజు చాలికోవ్ వారి సంభాషణ వింటాడు. ఆరుబయట గేటు దగ్గర కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఇంతకీ వాళ్లు మాట్లాడేది చెడిపోయిన ట్రాక్టర్ల గురించి. 'బాగానే ఉంది వీళ్ల ప్రేమ'. అనుకుంటాడు చాలికోవ్.

పంటలు అద్భుతంగా పండుతాయి. నాస్త్వా ప్రతిపాదించిన స్థానిక విత్తనాలు గొప్ప దిగుబడిని ఇస్తాయి. ఆమె పట్టుబట్టి శిక్షణ ఇప్పించిన 'మళ్ల వ్యవసాయ పద్ధతి' ఆ ప్రాంతంలో రికార్డు స్థాయిలో పంటనిస్తుంది. ఆ వ్యవసాయ క్షేత్రం గురించి మాస్కో రేడియోలో పొగుడుతారు. రష్యా ప్రజలందరికీ ఆ విషయం తెలుస్తుంది. శిక్షణ పొంది వచ్చిన గోషాకు గుర్తింపు వస్తుంది.

దేశమంతటి నుంచి ఆ ప్రాంతానికి పర్యాటకులు వచ్చిపోతుంటారు. చీఫ్ ఇంజనీర్ ఫర్జనేవ్ ఆ గొప్పతనాన్ని తనదిగా ప్రకటించుకుంటాడు. ఇవేమీ పట్టకుండా నూలు గుడ్డలు వేసుకుని, కుంటుకుంటూ నాస్త్వా పనిలో మునిగి ఉంటుంది. ఆమె ఎవరు అని ఎవరూ అడగరు. ఈ సంగతి గ్రహించి పార్టీ కార్యదర్శి పెథ్యా కూడా బాధపడతాడు. మాస్కోలోని క్రెమ్లిన్ భవనంలో జరిగిన వ్యవసాయ కార్యకర్తల సమావేశానికి ఈ క్షేత్రం వారికి పిలుపువస్తుంది. చాలికోవ్ ఆ సమావేశానికి హాజరవుతాడు. వారి విజయం వెనకాల

ఉన్న అపరిచిత కీలక వ్యక్తి గురించి అక్కడ వివరించి చెప్పలేకపోతాడు. 'యాదృచ్ఛికంగా మీకన్నీ జరిగాయని' పక్క క్షేత్రాలవారు అంటుంటే చాలికోవ్, పెథ్యా నవ్వుకుంటారు. అన్నీ యాదృచ్ఛికంగా, కాకతాళీయంగానే జరుగుతాయా? ఆ విజయం వెనుక జరిగిన మథనం, శ్రమ, ఆలోచనలను ఎవరూ పట్టించుకోరా? అయితే నాస్త్వా వ్యక్తిగత దుఃఖాన్ని చాలికోవ్ రహస్యంగా చూస్తాడు. ఆమె కాలికి దెబ్బ తగిలి చాలా రోజులుగా కుంటుతూ నడుస్తుంటుంది. చాలికోవ్ ఆమెను కలవటానికి వచ్చి కిటికీలోనుంచి చూస్తాడు. అప్పటికి ఆమెను అక్కడనుంచి పంపించివేసే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. నాస్త్వా కాలికి కాపడం పెట్టుకుంటూ, కళ్ల నుంచి పెద్ద పెద్ద కన్నీటి బిందువులు రాల్చుతూ ఏడుస్తుంటుంది. ఆమె స్వభావాన్ని అప్పటికి అర్థంచేసుకున్న చాలికోవ్ ఆమెను ఓదార్చాలనుకుంటాడు. ఆమె అలా చాలిక లాగా ఉండడమే సహజమని చెప్పాలనుకుంటాడు. ఆ అవకాశం అతనికి ఇవ్వదు నాస్త్వా.

దండలో దారంలాగా ప్రజల్లో కలిసి పోయే నాస్త్వా, చాలికోవ్ తదితరులతో ఉదాసీనంగానే, ప్రొఫెషనల్ గానే ఉంటుంది. చాలికోవ్ ఆమెతో ప్రేమలో పడతాడు. (కథ ఇక్కడకు వచ్చాక నాస్త్వా ప్రేమలో పడకుండా ఎవరూ ఉండలేరు) అలా అని ఆమెతో వాదనలు, తగాదాలు, పేచీలు ఆగవు. అయితే ఈసారి అవి శత్రుపూరితంగా కాకుండా పరిష్కరించుకునేవిధంగా జరుగుతాయి. ఆమెను ఒక స్నేహితు రాలిలాగా కౌగలించుకోవాలని అనిపిస్తుందని చెబుతాడు చాలికోవ్. ఆమె అందంగా ఉంటుందని చెబుతూనే ఆమెలో ఏ భాగం అందంగా ఉంటుందో చెప్పలేకపోతాడు. అంటే చాలికోవ్ ప్రేమించేది ఆమె అందాన్ని కాదు, ఆమె వ్యక్తిత్వం అని మనకు అర్థమవుతుంది. అయితే ఇంత గొప్ప వ్యక్తిత్వానికి ఒక మచ్చని పెట్టారు రచయిత్రి.

ఒక సందర్భంలో బాగా పనిచేయటంలేదని చాలికోవ్ మీద గొను విసురుతుంది నాస్త్వా. చేతకానివారిని స్త్రీలతో పోల్చటం రష్యాలో విప్లవానంతర కాలంలో కూడా ఉందనీ, నాస్త్వాలాంటి గొప్ప పాత్రను సృష్టించిన గలీనా నికోలయేవాకు కూడా అలాంటి దృష్టి ఉందని అర్థమైన తరువాత విచారం కలుగుతుంది. ఈ నవల తెలుగు అనువాదం గురించి చెప్పకుండా ముగించటం అసంపూర్ణం అవుతుంది. నాస్త్వా పాత్రను ఆవిష్కరించటంలో అనువాదకులు అట్లూరి పిచ్చేశ్వరరావుగారి అద్వితీయ ప్రతిభ కనిపిస్తుంది. దేశీయ పదాలు ఈ నవలంతా వాడటం వలన ఇది అనువాద నవల అనిపించదు.

ఈ కథ నడిచిన స్థల కాలాలు మన దేశానికి అన్వయిస్తే చక్కటి భారతీయ కథలాగానే ఉంటుంది. కథకూ, నాస్త్వా పాత్రకు ఆ సార్వజననీయతను సాధించి పెట్టటంలో పిచ్చేశ్వరరావుగారు సఫలమయ్యారు. మొదట విశాలాంధ్రవాళ్లు, తరువాత మహిళామార్గం వారు ఈ పుస్తకాన్ని ప్రచురించారు. ప్రస్తుతం మహిళామార్గం ప్రచురణ దొరుకుతుంది. విప్లవ తదనంతరం రష్యా విజ్ఞానంలో, సాంకేతికతలో, వ్యవసాయంలో సాధించిన అభివృద్ధి వెనకాల లక్షలాదిమంది నాస్త్వాలు అపరిచితంగా ఉన్నారు. ఆ మాటకొస్తే తెగువ, సాహసం, నిబద్ధత, కష్టపడే తత్వం కలిగిన కోట్లాది నాస్త్వాలు ప్రపంచంనిండా ఉన్నారు. అలాంటివారు మన చుట్టుపక్కల కూడా అజ్ఞాతంగా తచ్చాడుతూ ఉంటారు. వారికి ఈనాటి మార్కెట్ మాయాజాలం ఆపాదించే కృత్రిమ విలువలు ఉండవు. వ్యక్తిగత గుర్తింపు కోరుకోరు. నిజానికి శ్రామిక మహిళల ప్రకృతే అది. ఈ నవల చదివితే 'అపరిచిత' మూర్తిమత్వంలో ఆనందాన్ని ఆస్వాదించే ఆ ప్రవృత్తికి అలవాటు పడాలని బలంగా అనిపిస్తుంది.

అమ్మా! నాన్న! ఆలోచించండి !!

ఒక్కసారి ఆలోచించండి !

కొంతకాలం క్రితం ఢిల్లీలోని రేయాన్ ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్లో 2వ తరగతి పిల్లాడిని అదే స్కూల్కు చెందిన 11 తరగతి అబ్బాయి స్కూల్ టాయిలెట్లో చంపేశాడు. కారణం? స్కూల్లో ఎవరైనా చస్తే పరీక్షలు పోస్ట్ పోన్ అవుతాయి అని.

ఏమండీ 16 ఏళ్ళ పిల్లాడికి 7 ఏళ్ళ పిల్లాడిని చంపాలనే ఆలోచన రావడమేంటి ?

అందులో ఏదో ఆవేశంతో తోస్తే కిందపడి చనిపోయిన బాపతు కాదు కదా? మీరు భయపడకండి.

ఎగ్జామ్స్ పోస్ట్ పోన్ అవుతాయి. నేనే ఏదోకటి చేస్తాను అని ఆ బాల రాక్షసుడు రెండు రోజుల ముందు నుంచి క్లాస్ మేట్స్ కు చెప్పాడు. స్కూల్కు కత్తి తెచ్చి ప్లాన్ చేసి చంపేశాడు. టెర్రరిస్టులు కూడా ఇంత చిన్న కారణానికి అందునా పసి పిల్లని చంపడానికి వెనకాడుతారు. కానీ ఒక స్కూల్ పిల్లాడు ఇలా చేసాడు అంటే కారణం ఏంటి అని ఎవరు పెద్దగా ఆలోచించలేదు. ఒకే ఒక్క రోజు అది బ్రేకింగ్ వార్త అయ్యింది. అమ్మా ! ఢిల్లీలో పిల్లలు ఇలా వుంటారా అని కాసేపు క్రైమ్ సీరియల్ చూసినట్టు అందరూ ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి అక్కడితో వదిలేసారు.

సరిగ్గా అలాంటి సంఘటనే లక్నోలోని బ్రెట్ ల్యాండ్ స్కూల్లో జరిగింది. ఇక్కడ ఒకటో క్లాస్ అబ్బాయిని అదే స్కూల్కు చెందిన ఆరవ క్లాస్ అమ్మాయి పొడిచింది. అవునండీ.. ఆరవ క్లాస్, పొడిచింది కూడా అమ్మాయే. మీరు సరిగ్గానే చదివారు. ఇదేదో ఎక్కడో జరిగిన ఒకటి అరా సంఘటనలు కావు. ఒక టీవీ డిస్కషన్ బ్రేక్లో ఒక వ్యక్తి చెప్పారు.

రంగారెడ్డి జిల్లాలో ఒక ప్రభుత్వ పాఠశాలకు చెందిన 6వ తరగతి అబ్బాయి తన స్కూల్ మేట్స్ ను మోసం చేసి రూ.35 వేలు పోగేశాడట. అమ్మనాన్నకు

తెలియకుండా మిమ్మల్ని టూర్కు తీస్తాని వెళతాను అని చెప్పాడట. చివరకు బ్లాక్ మెయిలింగ్ కు దిగాడట! పిల్లలలో ఇంత క్రిమినల్ మనస్తత్వం ఎందుకు పెరుగుతోంది. కొన్ని నెలలుగా నెత్తి నోరు బాదుకుని చెబుతూనే ఉన్నా. అయ్యా పిల్లల చేతిలోకి స్మార్ట్ ఫోన్ ఇచ్చేసారు. వారు అందులో అతి భయానక దృశ్యాలు ఉన్నా వీడియో గేమ్స్ ఆడుతున్నారు.

గత కాలం పిల్లలు కబడ్డీ, ఖోఖో లాంటి గేమ్స్ ఆడితే ఇప్పటి పిల్లలు చంపడం ఒక ఆటగా తయారయ్యింది.

అమ్మలకేమో టీవీలో సీరియళ్ళ పిచ్చి. నాన్నలకు చెత్త రాజకీయాల పిచ్చి. టీవీలకు సంచలన వార్తలు కావాలి. పిల్లలు మాత్రం ఎవరికీ అక్కర్లేదా? బాలల లోకాన్ని ఎప్పుడో కల్మషం చేసేసారు. ఇప్పుడు వారిని మనం టెర్రరిస్టులుగా తయారుచేస్తున్నాం.

ప్రతీ ఇంట్లో ఒక టెర్రరిస్ట్ తయారవుతున్నాడు. మీడియా పట్టించుకోదు. ప్రభుత్వాలు ఏమీ చెయ్యవు. మీ పిల్లల్ని మీరే తల్లిదండ్రులేమో ఎంత ఖచ్చితంగా పర్లేదు. తమ పిల్లలకు మంచి ర్యాంకులు రావాలి. పిల్లలకేమో బట్టి కొట్టిన కాపీ పెట్టినా. ఎక్కువ మార్కులు తెచ్చుకోవాలని. బయట ఎండ

నాన్నా అని చెప్పి వాడి చేతిలో మొబైల్ పెడతారు. ఇక వాడి ఆటలన్ని అందులోనే.. అది కాస్తా తలుపులు వేసుకుని బూతు బొమ్మలు చూసేదాకా వెళ్తాయి. మీ అందరి స్వార్థంతో, అజ్ఞానంతో పిల్లల ఇష్టాలను, ఎదుగుదలను బాల్యంలోనే నమాధి చేస్తున్నారు.

నీలి చిత్రాలు, హింసాత్మక వీడియో గేమ్స్, మద్యపానం, ధూమపానం, ఇవన్నీ ఆధునిక రోగాలు. వీటిని ఒకరి నుంచి మరొకరికి వ్యాపింప చేసే దోమ స్మార్ట్ ఫోన్. స్మార్ట్ ఫోన్ ను మీ పిల్లలను దూరంగా ఉంచండి. ఇంట్లో కంప్యూటర్ ఏర్పాటు చేయించండి. దానిపై చైల్డ్ లాక్ లాంటి ఫీచర్స్ ఇన్స్టాల్ చేయండి. పిల్లని ఒక కంట కనిపెట్టండి. పిల్లలతో సమయం గడవండి. వారితో మాట్లాడండి. వారు చెప్పేది వినండి. కేవలం ధనాపేక్షే ధ్యేయంగా కాక పిల్లలకు విలువలు నేర్పే పాఠశాలలో వారిని చేర్పించండి. మన పిల్లలను రక్షించుకుందాం. లేకపోతే మనం నర్వనాశనమైపోతాం. నా బాధను నలుగురితో పంచుకోండి. ఈ విషయాన్నీ తల్లిదండ్రులు ఒకటికి రెండుసార్లు ఆలోచించండి. మీ పిల్లల భవిష్యత్తుకు బంగారు బాటలు వేయండి.

చిరుతపులికి భారతదేశం ఫిదా

ఆరుగురు పిల్లలున్న కుటుంబంలో అందరికంటే చిన్న అయినా, బరువు బాధ్యతలు మాత్రం ఎక్కువే. పేదరికంతో చేతికి.. నోటికి మధ్య పరుగు అలవాటైన నేపథ్యమే. పేదరికం భలే విచిత్రమైనది, ముఖ్యంగా అమ్మాయిలకు.. అది వారి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని మూర్తిగా దెబ్బతీసి, ముడుచుకుపోయేలా చేసి, మగవారి దాష్టీకానికి బలవ్వటంకోసమే మట్టాం అనుకునేంత దుర్బల స్థితికి తోసేయ్యచ్చు. మగవారిని కూడా సవాల్ చేసే టామ్ బాయ్ గా ఎదిగేంత ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ఇవ్వచ్చు. ఈ అమ్మాయి అలాగే ఆత్మవిశ్వాసంతో ఎదిగింది. తన కాళ్ళను తాను నమ్ముకుంది. తన నడకను పరుగుగా మార్చుకుంది. పరిగెత్తింది... వేగంగా పరిగెత్తింది. ఇంకా వేగంగా. ప్రపంచంలో అందరికంటే వేగంగా.. కేవలం 18 ఏళ్ళ వయసులో ప్రపంచాన్ని జయించింది. భారతదేశ పతాకాన్ని ఆకాశ మంత ఎత్తుకు సగర్వంగా ఎగరేసింది. ఆ అమ్మాయే హిమదాస్ భారతదేశానికి బంగారు పతకం అందించిన మొదటి మహిళ.

మెడల్ ను అందుకున్న సమయంలో భావోద్వేగానికి లోనైంది. మెడల్ సెర్మనీ సందర్భంగా జాతీయగీతాన్ని ఆలపిస్తున్న సమయంలో హిమదాస్ ఆనందభాషాలను రాల్చింది. జనగణమన వల్లిస్తూనే ఆమె కన్నీరును ఆపుకోలేకపోయింది. మహింద్రా గ్రూపు చైర్మన్ ఆవండ్ మహింద్రా ఆ వీడియోను తన ట్విట్టర్ లో పోస్ట్ చేశారు. 'ఇది మిమ్మల్ని కదిలించకపోతే, ఇక ఏదీ మిమ్మల్ని కదిలించలేదని' ఆయన తన ట్యాగ్ లైన్ లో పేర్కొన్నారు.

ప్రపంచ అథ్లెటిక్స్ లో గోల్డ్ మెడల్ సాధించిన తొలి భారతీయ మహిళా అథ్లెట్ గా హిమదాస్ చరిత్ర సృష్టించిన విషయం తెలిసిందే. ఆమెకు పలువురు ప్రముఖుల

నుంచి ప్రశంసలు అందాయి. సూపర్ స్టార్ మహేష్ బాబు తన ట్విట్టర్ ద్వారా స్పందిస్తూ.. హిమదాస్ పై 'హిమదాస్ గొప్ప ఘనత సాధించింది. భారత క్రీడాచరిత్రలో చెప్పుకోదగ్గ క్షణం ఇది. మిమ్మల్ని చూసి గర్వంగా ఫీలవుతున్నాం. మీరు ఎప్పుడూ సంతోషంగా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను. మీకు నా అభినందనలు' అని పోస్ట్ చేశారు. కాంగ్రెస్ అధినేత రాహుల్ ఒక ట్వీట్ లో భారత్ కు తొలి స్వర్ణాన్ని అందించి చరిత్ర సృష్టించిన హిమదాస్ కు సెల్యూట్ అని పేర్కొన్నారు. కర్నాటక ఉపముఖ్యమంత్రి జి.పరమేశ్వర హిమదాస్ కు రూ.10 లక్షల నగదు బహుమతి ప్రకటించారు.

హిమదాస్ ఐఏఏఎఫ్ వరల్డ్ అండర్-20 వరల్డ్ అథ్లెటిక్స్ చాంపియన్ షిప్ 400 మీటర్ల ఈవెంట్ లో స్వర్ణపతకం గెలుచుకున్నది. ప్రపంచ అథ్లెటిక్స్ లో గోల్డ్ మెడల్ సాధించిన తొలి భారతీయ మహిళా అథ్లెట్ గా చరిత్ర సృష్టించింది. అంతర్జాతీయ ట్రాక్ మీద పరుగులు మొదలెట్టిన కేవలం 18 నెలల్లోనే ఈ విజయం సాధించింది. సీనియర్, జూనియర్ విభాగాల్లో జూనియర్ విభాగంలో బంగారు పతకం పొందిన ఏకైక భారతీయ మహిళ హిమదాస్. జిల్లా స్థాయి పోటీల్లో 100 మీటర్లు 200 మీటర్లలో బంగారు పతకాలు పొంది తమ జిల్లాను ప్రథమ స్థానంలో నిలిపారు. హిమదాస్ అంతర్జిల్లా

పోటీకి ఎంపికై రెండు బంగారు పతకాలను సాధించింది. ఈ పోటీల్లో దాస్ ప్రతిభను డైరెక్టరేట్ ఆఫ్ స్పోర్ట్స్ అండ్ యూత్ వెల్ఫేర్ కు చెందిన అథ్లెటిక్ కోచ్ అయిన నిపోన్ దాస్ గుర్తించాడు. హిమదాస్ తల్లిదండ్రులను ఒప్పించి ఆమెను గౌహతికి తీసుకెళ్లాడు. మొదట్లో అద్దె ఇంట్లో వుంటూ ప్రాక్టీసు చేసేది. 2018 మార్చిలో గోల్డ్ కోస్ట్ లో జరిగిన కామన్వెల్త్ పోటీల్లో పాల్గొన్నది. 400 మీటర్ల ఫైనల్ లో తలపడిన ఆమె 51.32 సెకన్లలో చేరి 6వ స్థానంలో నిలిచింది. పసిడి పతకం పొందిన అమంట్ల మొంటోస్ (బోట్స్ వానా) కన్నా కేవలం 1.17 సెకన్లు మాత్రమే తక్కువ. జూన్ 2018లో గువాహటిలో జరిగిన ఇంటర్ స్టేట్ (అంతర్ రాష్ట్ర) చాంపియన్ షిప్పులో 400 మీటర్ల దూరాన్ని 51.13 సెకన్లలో చేరింది. ఫిన్ లాండ్ లోని టంపెరె (Tampere) లో ట్రాక్ అండ్ ఫీల్డ్ విభాగంలో తొలి స్వర్ణం సాధించిన భారతీయురాలిగా ఘనత సాధించింది.

ఈమె అసోంలోని నాగయోన్ జిల్లాలోని ఢింగ్ గ్రామానికి చెందిన ఒక రైతు కుటుంబంలో జన్మించింది. తండ్రి పేరు రొంజిత్ దాస్, తల్లి పేరు జొనాలిదాస్. నలుగురు పిల్లలలో హిమదాస్ చివరిది. తండ్రి వరి పండించే రైతు. చిన్నతనం నుండి క్రీడలపై మక్కువ చూపించేది. తండ్రితో ఫాటు పొలం పనికి వెళ్లేది. 2000లో జనవరి 9న పుట్టింది. స్కూల్లో ఉన్నప్పుడే అక్కడి మగ పిల్లలతో కలిసి ఫుట్ బాల్ ఆడేది. మొదట్లో ఫుట్ బాల్ ఆటనే తన గమ్యంగా ఎంచుకుంది. నవోదయ విద్యాలయకు చెందిన ఫిజికల్ ఎడ్యుకేషన్ ట్రైనర్ అయిన సాంసుల్ హోక్స్ సలహాతో తన అభిరుచిని ఫుట్ బాల్ మీంచి తక్కువ దూరం రేసుల్లో పరుగెత్తడంపై కేంద్రీకరించి ప్రాక్టీసు మొదలెట్టింది. వరిపొలాల మధ్య బురదలో చిరుతపులిలా పరుగులెత్తి విజయపతాకాన్ని ముద్దాడింది.

గ్రహణాలు - అపోహాలు - వాస్తవాలు

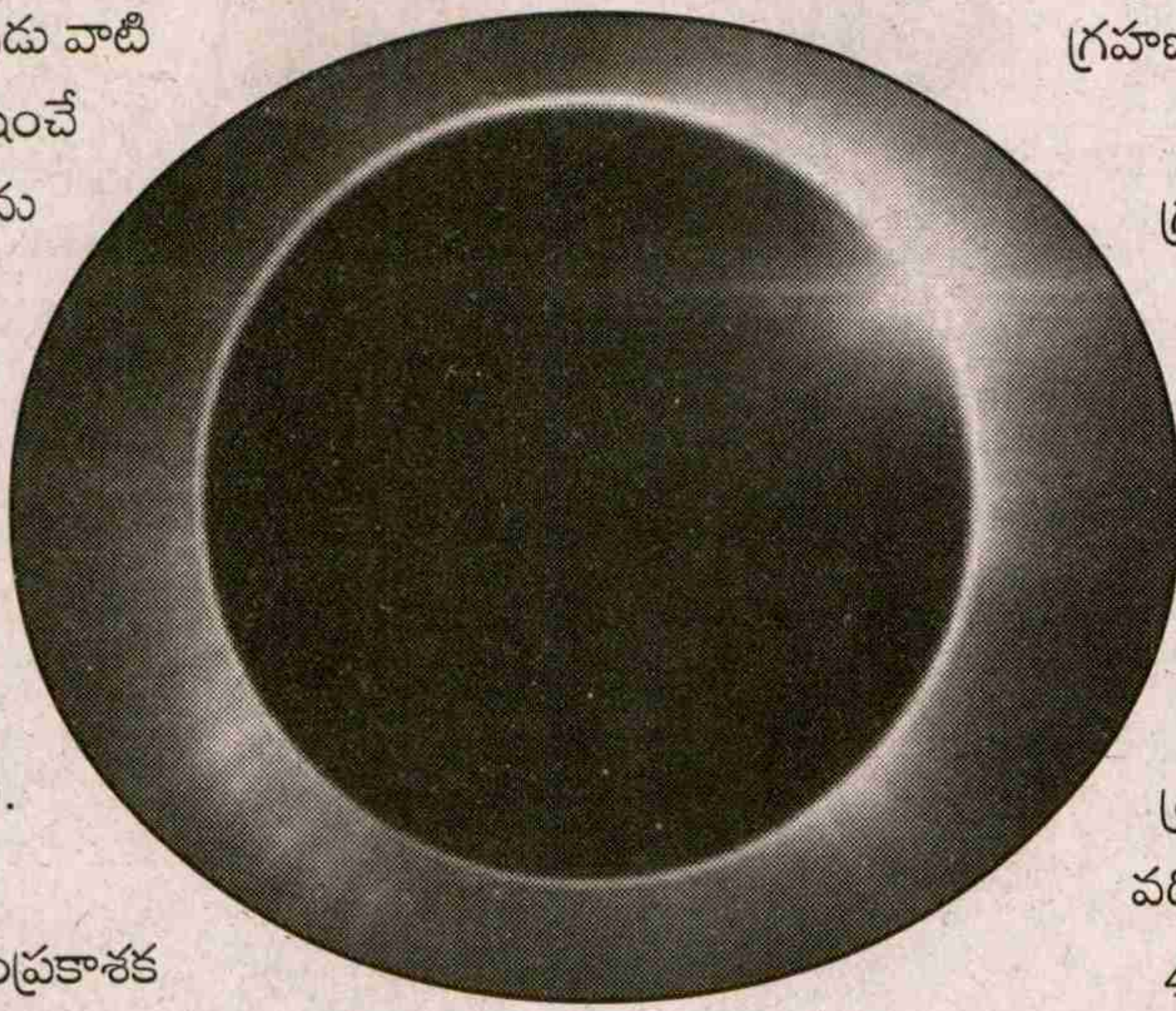
ఆకాశంలో మన కంటికి కనబడుతున్న ఎన్నో దృశ్యాలు అద్భుతంగా ఉంటాయి. సూర్యోదయం, సూర్యాస్తమయం ఎంతో అందమైన దృశ్యాలు. చంద్రుడి శుక్లపక్షం, కృష్ణపక్షం సమయాల్లో నెలవంకల్లో కలిగే వృద్ధిక్షయాలు మనకెంతో ఆహ్లాదం కలిగిస్తుంటాయి. ఇలా ఎన్నో వింతలను అనాదిగా పరిశీలన చేస్తున్న మానవుడు వాటి వెనుక గల రహస్యాలను అన్వేషించే క్రమంలో ప్రకృతి పరిశీలనను అభివృద్ధి చేయగలిగాడు. కాలగమనంలో ఎన్నో ప్రకృతి రహస్యాలను ప్రపంచానికి తెలియజేయ గలిగాడు. అలా కనుగొన్న అనేక అంశాలలో సూర్యగ్రహణం, చంద్రగ్రహణం అనేవి అత్యంత అరుదైనవి. అందమైనవి.

సూర్యుడు ఒక నక్షత్రం, స్వయంప్రకాశక వస్తువు. భూమి, చంద్రుడు స్వయంప్రకాశక వస్తువులు మరియు సూర్యకాంతిని పరావర్తనం చెందించే ఖగోళ వస్తువులు. భూమి సూర్యునిచుట్టూ పరిభ్రమించడానికి 365 రోజులు పడుతుంది. చంద్రుడు భూమి చుట్టూ పరిభ్రమించడానికి సుమారుగా 28 రోజులు పడుతుంది.

ఈ విధంగా సూర్యుడు, భూమి, చంద్రుడు యొక్క చలనాల వలన సూర్యకాంతిని భూమి అడ్డుకోవడం వలన భూమి నీడ చంద్రునిమీద పడడం ద్వారా చంద్రుడు మనకు కనిపించకుండా ఏర్పడే వినువీధి దృగ్విషం చంద్రగ్రహణం సూర్యకాంతిని చంద్రుడు అడ్డుకోవడం వలన భూమిమీద సూర్యకిరణాలు పడని ప్రాంతంనందు ఉంటే పరిశీలకుడు సూర్యుని చూడలేకపోవడం జరుగుతుంది. దీనిని సూర్యగ్రహణం అంటారు.

చంద్రగ్రహణానికి కారణం భూమి, సూర్యగ్రహణమునకు కారణం చంద్రుడని శాస్త్రీయంగా నిరూపితమైన అంశం.

అయితే శాస్త్రీయ విజ్ఞానం అభివృద్ధి చెందని రోజులలో గ్రహణాల గురించి అపోహలు, అశాస్త్రీయ వివరణలు

ప్రపంచవ్యాప్తంగా చాలానే ఉన్నాయి. వాటిల్లో కొన్ని పరిశీలన చేయగా...

1. రాహువనే రాక్షసుడి తలలేని మొండెమే కేతువు. ఈ రాహుకేతువు దోషం కారణంగా పాము అవతారమెత్తి సూర్యుడిని మింగేస్తుంది, అలాగే చంద్రుని కూడా. ఈ రాహుకేతువు దోషం కారణంగా మనం వండుకున్న ఆహారం పాడైపోతుంది. తర్బణాలు వదలాలి. ఇలా చేసి రాహువు, కేతువును శాంతపరచి సూర్యుడిని / చంద్రుణ్ణి రాహు కేతువు బారి నుంచి విడిపించుకోవాలి. దోష నివారణ చేసుకోవాలి. గ్రహణం కొనసాగినంత వరకూ ఎవరూ ఇంట్లో నుంచి బయటకు (వెలుపలకు) రాకూడదు.

- విష్ణు పురాణం, భాగవత పురాణం

2. ఛత్తీస్‌గఢ్ రాష్ట్రంలో ఉన్న ముండా, గోండ్ ఆదివాసీల గాథల ప్రకారం గ్రహణం అపశకునమో, ప్రమాదమో కాదు. వారి భావనలో గ్రహణమప్పుడు చంద్రుడు, సూర్యుడు ఒకరినొకరు కౌగిలించుకుని, ప్రేమించుకుంటారు. అప్పుడు లోకాలు జన్మించాయి. సుఖసంపదలకు చిహ్నంగా ఈ గ్రహణాన్ని పరిగణిస్తారు.

3. చైనావారి నమ్మకాల ప్రకారం గ్రహణ కాలంలో సూర్యచంద్రాదులను డ్రాగన్ అనే పౌరాణిక మృగం మింగేస్తుంది. డ్రాగన్‌ను తరిమి కొట్టేందుకు చైనీయులు టపాకాయలు కాలుస్తారు. పెద్ద పెద్ద డ్రమ్ములు వాయిస్తారు. పెద్ద పెద్ద ఘంటానాదాలు చేస్తారు. దీనివలన డ్రాగన్ సూర్యుణ్ణి / చంద్రుణ్ణి వదిలివేస్తుందని వారి నమ్మకం.

4. ధృవప్రాంతాల్లో నివసించే ఎస్కిమోలు సూర్య, చంద్ర గ్రహణాలను సూర్యుడు, చంద్రుడు బలహీనమైన రోగగ్రస్తలైనందున సంభవిస్తాయని భావిస్తారు. ఈ సందర్భంగా తమ ఇంట్లో పాత్రలను బోర్లించి ఉంచుతారు. ఎందుకంటే ఆ కిరణాలు పాత్రలలో ప్రవేశిస్తే చెడు కలుగుతుందని అభిప్రాయం.

5. ఆఫ్రికాలోని ఆదివాసీలు గ్రహణ సమయంలో సూర్యుడు కొంచెం కొంచెంగా ఆరిపోతున్నాడని మరలా సూర్యుణ్ణి మండించాలని వారనుకుంటారు. అందుకు నేలపై నుంచి మండుతున్న బాణాలను సూర్యుడి వైపు నంధిస్తారు. ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే ఎన్నో... అశాస్త్రీయ ప్రచారాలు ఉన్నాయి.

శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని, మానవతా దృక్పథాన్ని, తార్కిక సత్యాన్వేషణ తత్పరతను

సంస్కరణ శీలాన్ని పెంపొందించుకోవడం ప్రతి భారత పౌరుడి విధి.

- భారత రాజ్యాంగం

విజ్ఞాన సాంకేతిక శాస్త్రాలు అభివృద్ధిపథంలో దూసుకెళ్తున్న నేటి 21వ శతాబ్దంలో, 104 ఉపగ్రహాలను ఒకేసారి కక్ష్యలోనికి పంపగలిగే సామర్థ్యం గల నేటి రోజుల్లో ఆ విజ్ఞాన ఆధారిత సమాజమును వాడుకుని ప్రజల్లో మూఢనమ్మకాలను పెంపొందించడం ఆహ్వానించదగిన పరిణామం కాదు.

1980లో దక్షిణ భారత ప్రాంతంలో సంపూర్ణ సూర్యగ్రహణం సంభవించినప్పుడు చెన్నై నగరంలో మెరినా బీచ్ లో అనేకమంది విదేశాల నుంచి విజ్ఞానులు, పర్యాటకులు గుమిగూడారు. అయితే చెన్నై నగర వాసులు ఇళ్లు వదిలి బయటకు రాలేదు.

అయితే 1995 సంవత్సరం అక్టోబర్ మాసంలో దీపావళి రోజున మరోసారి

సంపూర్ణ సూర్యగ్రహణం భారతదేశంలో ఏర్పడింది. అయితే ఈసారి దేశంలోనే పరిస్థితి మునుపటిలా లేదు. పెద్ద మార్పు జరిగిపోయింది. వేలమంది కాదు, లక్షలాది ప్రజలు గుంపులుగా, జట్లుగా గ్రహణాన్ని వీక్షించారు.

దీనికి కారణం విభిన్న రాష్ట్రంలో అనేక పాపులర్ సైన్స్ స్వచ్ఛంద సంస్థలు ఎన్నో సంవత్సరాలుగా నిరంతరం గ్రహణాల గురించి అవగాహన ప్రచారం ప్రజల మధ్య సాగించినందువల్లే సాధ్యమైనది.

అదే క్రమంలో, 2018 జనవరి 31న ఏర్పడే చంద్రగ్రహణం నాడు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఉన్న దేవాలయాలను మూసేశారు. కారణంగా చంద్రుని మింగే రాహువు కేతువుల సొంగ (ఉమ్మి) ఈ దేవుళ్లమీదా పడి మైలపడిపోతారట! అందుకే గుళ్లు గోపురాలు మూసేశారు. అంతేకాక ఆ రోజు గర్భిణులు బయట తిరిగితే వారికి పుట్టే పిల్లలు మొత్తం

పుడతారని భయపెట్టారు. మరి కొందరు పట్టువిడుపు స్థానాలు చేస్తున్నారు. ఆ సమయంలో ఏం తినకూడదు, ఏం చెయ్యకూడదని ఇప్పటికీ భయపెడుతూనే ఉన్నారు. వేల సంవత్సరాలుగా ఇదే తంతు జరుగుతుంది. అభివృద్ధిచెందిన సోషల్ మీడియాను కూడా ఇలాంటి అశాస్త్రీయ భావాలను వ్యాప్తి కోసం వాడడం అభిలషణీయం కాదు.

ఇవన్నీ మూఢనమ్మకాలు. వాటిని వదులుకుంటేనే సమాజం అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఇటువంటి మూఢనమ్మకాలను ప్రచారం చేయడం ప్రభుత్వం ఆపాలి.

ప్రతి పౌరుడు సామాజిక స్పృహ కలిగి, శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని పెంపొందించుకోవడం కోసం ప్రభుత్వాలు కృషి చేయాలి. మూఢనమ్మకాల వ్యతిరేక చట్టాన్ని భారత ప్రభుత్వం తీసుకురావాలని జనవిజ్ఞాన వేదిక డిమాండ్ చేస్తోంది.

జీవితం చేజారనీకు

- వాట్సాప్ సౌజన్యంతో

వ్యాపార జగత్తులో శిఖరాన్ని చేరాను నేను. విజయానికి ప్రతీకగా నిలిచాను. పని తప్ప నాకు వేరే ఆనందం తెలీదు. సంపాదనకే అంకితమైపోయాను. ఇప్పుడు, ఈ మరణశయ్య మీద రోజులు లెక్క పెట్టుకుంటున్న నేను ఒక్కసారి ఆత్మపరిశీన చేసుకుంటే, ఇన్నాళ్లు నేను గర్వపడిన పేరూ డబ్బా ఎందుకూ కొరగానివని నాకు అనిపిస్తోంది. ఈ నిశిరాత్రిలో నా ప్రాణాల్ని నిలిపేందుకు అమర్చిన యంత్రాలు చేసే శబ్దంలో నాకు మృత్యుదేవత ఊపిరి చప్పుడు వినిపిస్తోంది.

నాకిప్పుడనిపిస్తోంది... జీవితంలో సరిపడా డబ్బు సంపాదించాక, మనం ఆలోచించాల్సిన విషయాలు వేరే ఉన్నాయి. కళలూ, అనుబంధాలూ, చిన్నప్పటి కలలూ, కోరికలూ, సేవ...ఇలా డబ్బుకి అవతల చాలా ప్రపంచం ఉంది. కానీ డబ్బు వెనక పెట్టే పదుగు మనిషిని మరమనిషిలా మార్చేస్తుంది. అందుకు నేనే ఉదాహరణ. ఇతరుల మనసులోని ప్రేమను గుర్తించాలనే దేవుడు మనికి జ్ఞానేంద్రియాలకు ఇచ్చాడు. కాని డబ్బుకు మాత్రమే విలువ ఇచ్చే కాలానిక జగత్తును మనం సృష్టించుకున్నాం. నేను సంపాదించిన డబ్బు ఈ క్షణం నాకు తోడుగా లేదు. నా ఈ ఆఖరి ప్రయాణంలో అది నా వెంట రాదు. నేను నాతో తీసుకెళ్లగలిగేది ప్రేమానుభూతులూ, అందమైన జ్ఞాపకాలూ మాత్రమే. ఈ ప్రేమపూర్వక అనుభూతులే ఎప్పుడూ మనతో ఉంటాయి. మనల్ని ఉన్నతస్థాయికి చేరుస్తాయి. నిజం, అంతా మన హృదయంలోనే, మన చేతుల్లోనే ఉంది.

ఈ ప్రపంచంలో అత్యంత ఖరీదైన మంచమేదో తెల్సా? నువ్వు రోగంతో బాధపడుతూ పడుకున్న మంచం. నీ కారు నడవడానికి డ్రైవర్ ని నియమించుకోగలవు. నీ కోసం సంపాదించిపెట్టే ఉద్యోగులను నియమించుకోగలవు. కాని నీ జబ్బును, నీ బాధను అనుభవించే వ్యక్తిని మాత్రం ఎన్ని కోట్లు పెట్టినా నువ్వు ఏర్పాటుచేసుకోలేవు. నువ్వు దేన్ని కోల్పోయినా తిరిగి పొందవచ్చు. కాని చేజారిన జీవితాన్ని తిరిగి పొందలేవు. జీవితంలో ఈ రోజు మనం ఎంత గొప్ప స్థితిలో ఉన్నా కథ ముగిసే రోజు, తెర పడే రోజు ఒకటొస్తుంది. అప్పుడు ఎంత ఆరాటపడినా కాలం వెనక్కి వెళ్లదు. అందుకే కాస్త ముందే కళ్లు తెరువు. డబ్బును కాదు నీ కుటుంబాన్ని ప్రేమించు. నీ స్నేహితుల్ని ప్రేమించు. ఆనందంగా జీవించు. అందరినీ ఆనందంగా ఉంచు.

(ఆపిల్ కంపెనీ సృష్టికర్త ప్రపంచ మేధావుల్లో ఒకరైన స్టీవ్ జాబ్స్ ఆస్పత్రిలో తన ఆఖరి రోజుల్లో డైరీలో రాసుకున్న మాటలు)

నిజంకాని కల

సరిత ఇదిగో చూడు. ఇదే మనం తీసుకోబోయే ఫ్లాట్ ప్లాన్. ఇది మన బెడ్ రూం. ఇది గెస్ట్ రూం. చూశావా. ఎంత మంచి సిటవుటో. హోలు చూశావా? ఎంత విశాలంగా ఉందో! డెకరేషన్ అంతా నీదే! అంటూ సరితకు చూపించాడు అరుణ్. సరిత ఆనందంగా చూసుకుంది. వాళ్ళిద్దరూ ఎల్ కేజీ నుంచి క్లాస్ మేట్స్. అరుణ్ సాఫ్ట్ వేర్ రంగంలో స్థిరపడ్డాడు. సరిత డెంటల్ చేస్తూనే మధ్యలో బ్యాంక్ పీవోగా సెలక్టై చదువు మానేసి జాబ్ లో చేరింది. ఇద్దరి జీతాలతో ఇల్లు ప్లాన్ చేస్తున్నారు. అరుణ్ అగ్రవర్ణానికి చెందినవాడు. చిన్నతనం నుంచి సరితను ఇష్టపడ్డాడు. ఇద్దరూ రోజూ గంటల తరబడి మాట్లాడుకుంటారు. పక్కపక్క ఇళ్లే. భవిష్యత్ గురించి ఎన్నో కలలు కన్నారు. వారి ప్రేమకు కులాలు అడ్డుకాదనుకున్నారు. సరిత ఇంట్లో తనకు పెళ్లి ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టగానే తమ ప్రేమ విషయం తల్లిదండ్రులకు చెప్పింది. వారికి ఎలాంటి అభ్యంతరం కనిపించలేదు. ఆనందంగా అంగీకరించారు. ఎనిమిదేళ్ల ప్రేమ పెళ్లి రూపం దాలుస్తోందని ఆమె చాలా రిలీఫ్ ఫీలయ్యింది.

కాని నమన్యంతా అప్పుడే మొదలయ్యింది. అరుణ్ ఇంట్లో సరిత కులం నచ్చలేదు. పెళ్లికి అభ్యంతరం పెట్టారు. ఎన్నో విధాలా నచ్చజెప్పాడు. బతిమాలాడు. వారి మనసు కరగలేదు సరికదా. చేతిలో మాత్ర లతో ఆత్మహత్య చేసుకుంటామని బెదిరించారు. గత్యంతరం లేక సరితకు చెప్పాడు. నువ్వు వేరే పెళ్లి చేసుకో! మావాళ్లు ఒప్పు కోవట్లేదని. జరిగిందంతా మరిచిపో. నేను కూడా పెద్దలు చూసిన వివాహం చేసుకుంటానన్నాడు. అప్పుడామె ఎంతో ఆలోచించి అరుణ్ కి కాబోయే అత్త మామలతో తమ ప్రేమ గురించి చెప్పింది. అప్పుడు వారు ఇదంతా తమకు తెలుసునని

తమ కూతురు కూడా వేరొకరిని ప్రేమించి విఫల మయ్యిందని ఇద్దరూ ఒకే పరిస్థితిలో ఉన్నారు కనుక ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకుంటారని కలిసి జీవిస్తారని చెప్పారు. కాని అరుణ్ కి వివాహం నిశ్చయించారు. ఆ విషయం తెలిసి అరుణ్ తోనూ వారి తల్లిదండ్రులతోనూ మాట్లాడింది. వారు వివాహం మానుకో దల్చుకోలేదు. అప్పుడు సరిత పెళ్లి చేసుకోబోతున్న పెళ్లి కూతురు కుటుంబాన్ని కలిసింది. వారిద్దరూ కలిసి ఉన్న ఫోటోలు కూడా చూపించింది. వారు కొన్నాళ్లు పెళ్లి వాయిదా వేశారంతే. కాన్సిల్ చేయలేదు. సరిత అరుణ్ కుటుంబానికి కోర్టు నోటీసు పంపించింది. అయినా ఆమెకు న్యాయం జరగలేదు.

చివరికి ఐదవ అదాలత్ కు తండ్రితో కలిసి వచ్చింది. తాళి కట్టలేదు కాని మేమిద్దరం భార్యభర్తలమే. మానసికంగా నేను వేరెవరినీ భర్తగా అంగీకరించలేను. అతను నన్ను పెళ్లి చేసుకోకపోయినా బతకగలను. కాని అతనే నన్ను వదులుకుని బతకలేదు. నాకా సంగతి బాగా తెలుసు. మేమిద్దరం సహజీవనం చేసిన దాఖలాలు చాలానే ఉన్నాయి. చావైనా బతుకైనా నాకు అరుణ్. నా భర్తపై నేను కేసు పెట్టను. తన తప్పు తనే తెలుసు కుంటాడని ఎదురుచూస్తున్నా అంది.

నాకు నా బిడ్డ కన్నా ప్రపంచంలో ఏదీ ఎక్కువ కాదు. ఒకవేళ కట్నం కావాలంటే అతనికి వచ్చే కట్నానికి అతనికి రెట్టింపు ఇవ్వగలను. నా బిడ్డపై నాకు నమ్మకం ఉంది. ఆమె చాలా తెలివైంది. మంచిది. మేము కేసుల్లాంటివేవీ పెట్టడం లేదు. చట్టపరంగా తేల్చుకోగలం అన్నాడామె తండ్రి.

ఐదవ పెద్దలు సరితకు ఇలా చెప్పారు. సరిత నీ ముందు రెండు మార్గాలున్నాయ్. ఒకటి నీతో అరుణ్ ని పెళ్లికి ఒప్పించడం. మీరిద్దరూ చిన్నపిల్లలేం కాదు. మేజర్లు. మీ పెళ్లి సామాజిక సమస్య. అగ్రవర్ణానికి చెందిన అహంకారం. కులవివక్ష. ఈ సమాజ వ్యవస్థ మారాలంటే మీలాంటి యువతే ముందుకు రావాలి. అరుణ్ పెళ్లికి అంగీకరిస్తే వారి పెద్దల్ని ఎదిరించైనా మీ పెళ్లి మేం జరిపిస్తాం. కాని వెనకడుగు వేస్తే అతన్ని చూసి మనం జాలి పడదాం. నీ ప్రేమ నీ మనసులో అలాగే ఉంచుకో. అరుణ్ కి నీ పట్ల ఉన్న ప్రేమను అతని మనసులో ఉన్న నీ స్థానాన్ని చెడగొట్టుకోవద్దు. అలా అని నువ్వు వివాహం మానేయక్కరలేదు. నువ్వు దీనికి అంగీకరించట్లేదు కనుక కొన్నాళ్లు నువ్వు ఇలాగే ఉండు. ఈలోపు నువ్వు ఈ కులవివక్షపై పోరాడు అన్నారు. అవును మేడం. మీరు చెప్పింది అక్షరాలా నిజం. నేనేమీ నా జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోను. అరుణ్ ని నేను ప్రేమించానంతే. మా కల నిజం కాలే దనుకోండి! ఆ కల కలలానే ఉంటుంది. నేను కేవీపీఎస్ లో చేరి ఈ సమాజం మార్పుకు నా వంతు కృషి నేను చేస్తాను. దీనికై నా శక్తినంతా ఉపయోగిస్తాను అని మెరిసే కళ్లతో నవ్వుతూ చెప్పింది. ఆమెలోని ఆత్మవిశ్వాసానికి ఐదవ పెద్దలంతా లేచి ఆమె వద్దకు వెళ్లి ఆమెను ఆలింగనం చేసుకున్నారు. ఇలాంటి యువతే మాకు కావాలి. నువ్వు ఒక మంచి సామాజిక కార్యకర్త కావాలని కోరుకుంటున్నామన్నారు.

'ఈ నగరానికి ఏమైంది'

తరుణ్ భాస్కర్.... ఈ పేరు వింటే చాలు గుర్తొచ్చే సినిమా 'పెళ్ళిచూపులు'. ఈ చిత్రంతో ఒక కొత్త ట్రెండ్ సృష్టించాడు. మళ్ళీ అతడి నుంచి మరో సినిమా రావడానికి దాదాపు రెండేళ్లు పట్టింది. ఈసారి కూడా అందరూ కొత్తవాళ్లను పెట్టి ఒక విభిన్నమైన సినిమా తీశాడు. అగ్ర నిర్మాత సురేష్ బాబు నిర్మాణంలో తెరకెక్కించిన చిత్రమే 'ఈ నగరానికి ఏమైంది'. నచ్చింది చేయడంలో ఉండే ఆనందం మరెందులోనూ ఉండదనేది ఈ సినిమా మెయిన్ పాయింట్. కానీ దాన్ని అనుకున్నంత బలంగా చెప్పలేకపోయాడు తరుణ్. పతాక సన్నివేశాల్లో ఈ విషయాన్ని చెబుతుంటే కొంచెం కృత్రిమంగా అనిపిస్తుంది తప్ప.. రావాల్సినంత ఫీల్ రాదు.

అసలు కథేంటి..?

వివేక్ (విశ్వక్సేన్) ఇంజనీరింగ్ చేస్తున్న సమయంలోనే డైరెక్టర్ య్యే దిశగా షార్ట్ ఫిల్మ్ తీయాలనే ప్రయత్నంలో ఉంటాడు. అతడికి ముగ్గురు స్నేహితులుంటారు. వీళ్లంతా కలిసి ఒక షార్ట్ ఫిలిం తీయడానికి సిద్ధమౌతారు. ఆ షార్ట్ ఫిలిం తీసే క్రమంలో ఒక అమ్మాయి తో ప్రేమలో పడతాడు వివేక్. ఆ అమ్మాయి కూడా ప్రేమిస్తుంది. కానీ వివేక్ తీరు నచ్చక ఆ అమ్మాయి అతడికి దూరమవుతుంది. దీంతో వివేక్ దేవదాసు అయిపోతాడు.

తర్వాత అతడి స్నేహితులు కూడా ఎవరి పనుల్లో వారు పడిపోతారు. షార్ట్ ఫిలిం కల పక్కకు వెళ్లిపోతుంది. కొన్నేళ్ల తర్వాత ఈ నలుగురూ ఒక సందర్భంలో ఒక చోటికి చేరి తమ పాత జ్ఞాపకాల్ని నెమరేసుకోవడం మొదలుపెడతారు. తర్వాత అనుకోని పరిస్థితుల్లో మళ్ళీ షార్ట్ ఫిలిం తీయడానికి రెడీ అవుతారు. మరి వారి ప్రయత్నం ఏమేరకు విజయవంతమైంది.. ఆ క్రమంలో వాళ్ల జీవితాలు ఎలా మలుపు తిరిగాయి అన్నది మిగతా కథ. ఒక సినిమా చూస్తున్నట్లు అనిపించదు ప్రేక్షకులకు. ఎవరికి నచ్చిన రీతిలో వాళ్లు డైలాగులు చెబుతూ ఎవరికి

నచ్చిన రీతిలో వాళ్లు ఎంజాయ్ చేస్తున్నట్లు ఫీలవుతారు.

సినిమా కథలు ఎక్కడినుంచో పుట్టువు. జీవిత అనుభవాలనే ఆసక్తికరంగా చెప్పే ప్రయత్నం చేయొచ్చు. 'ఈ నగరానికి ఏమైంది' ఈ తరహా ప్రయత్నమే. ఇది స్వయంగా తరుణ్ భాస్కర్ కథ. అతడి అనుభవాల్లోంచి పుట్టిన ఒక వాస్తవికమైన కథ. తెలుగు సినిమాల్లో ఎవ్వరూ టచ్ చేయకుండా.. సరైన ప్రాతినిధ్యం లేకుండా పోయిన తెలంగాణ అర్బన్ నేటివిటీ కామెడీని సరిగ్గా ప్రెజెంట్ చేయడం ద్వారా 'పెళ్ళిచూపులు'తో కొత్త ఒరవడికి తెరతీసి.. దాన్నే ఒక ట్రెండుగా మార్చిన తరుణ్.. మరోసారి తనదైన మార్కు చూపించి మెప్పించాడు. కానీ పెళ్ళిచూపులు సినిమా అంత బలమైన సినిమా కాదనే చెప్పొచ్చు. అర్బన్ కామెడీని ఎంజాయ్ చేసే యూత్ను మాత్రం ఇది అలరిస్తుంది. సినిమా అంటే ఇలాగే ఉండాలి. ఇలాగే తీయాలి అనే సంప్రదాయ ఆలోచనల్ని బ్రేక్ చేస్తూ తనదైన శైలిలో 'పెళ్ళిచూపులు' సినిమాను తీర్చిదిద్దిన తరుణ్ భాస్కర్.. మరోసారి ఆ శైలిని చూపించాడు 'ఈ నగరానికి ఏమైంది'లో. మనం ఒక సినిమా చూస్తున్నట్లు కాకుండా నిజంగా కొందరు వ్యక్తుల జీవితాల్ని నేరుగా వాళ్ల పక్కన కుర్చీ వేసుకుని చూస్తున్నట్లుగా ఉంటుంది ఈ సినిమా చూస్తూంటే. వాళ్ల పాత్రలు.. సంభాషణలు అంత సహజంగా సాగి.. యూత్ బాగా రిలేట్ చేసుకునేలా ఉ

ంటాయి. ప్రతి డైలాగ్ లోనూ ఒరిజినాలిటీ కనిపిస్తుంది. ఈతరం సిటీ కుర్రాళ్లు కొందరు కలిసి కూర్చుని సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటే వాళ్ల మధ్య ఎలాంటి షన్ జనరేట్ అవుతుందో.. ఎలా జోకులు పేలు తాయో అదంతా సినిమాలో కనిపిస్తుంది. నటీనటులకు సందర్భం చెప్పి ఏం మాట్లాడు కుంటారో మాట్లాడుకోండి అని వదిలేసినట్లుగా అనిపిస్తుంది ఒక్కో సీన్ చూస్తుంటే.

కాన్సెప్ట్.. ఇందులోని పాత్రల్ని రిలేట్ చేసుకునేవాళ్లకు.. కథను చెప్పడంలో భిన్నంగా సాగే తరుణ్ భాస్కర్ శైలిని ఇష్టపడే వాళ్లకు 'ఈ నగరానికి ఏమైంది' బాగా నచ్చే ఛాన్స్ ఉంది. ఇప్పుడొస్తున్న యూత్ డైరెక్టర్స్ కు తమ సొంత కథల్నే ఎక్కువగా తీస్తున్నట్లు ప్రేక్షకులు భావిస్తున్నారు.

యాడ్ నో ప్రిజర్వేటివ్స్ అన్నట్లుగా అందులో ఎలాంటి బలం, పర్ఫెక్ట్ డైలాగ్స్ వంటివి మిక్స్ చేయకుండా డైరెక్టుగా తమ అనుభవాలనే యథాతథంగా తీస్తున్నారు. దీంతో అందులో డ్రామా అనేది మిస్సవుతోంది. సినిమాలో లవ్ స్టోరీ గురించి చెప్పడానికేమీ లేదు. ప్రధానంగా కామెడీనే హైలైట్ అయింది. ప్రథమార్థం వరకు వేగంగానే సాగిపోయే 'ఈ నగరానికి ఏమైంది' ద్వితీయార్థం నెమ్మది స్తుంది. ప్రిక్షెమాక్స్ నుంచి పుంజుకుని ముగింపులో మెప్పిస్తుంది. ఓవరాల్ గా చెప్పాలంటే యూత్ ఎంజాయ్ చేయదగ్గ టైంపాస్ కామెడీకి థోకా లేని సినిమా 'ఈ నగరానికి ఏమైంది'.

బాల్యజ్ఞాపకాలు -
గుగి వా థియాంగో

యుద్ధ కాలంలో స్వప్నాలు

ఎవరి స్వప్నమైనా ఏం ప్రతిబింబిస్తుంది? గతం చూపించిన అనుభవాలు... వర్తమాన పరిస్థితులు... భవిష్యత్తుపై ఆశలు ఇవే కదా?

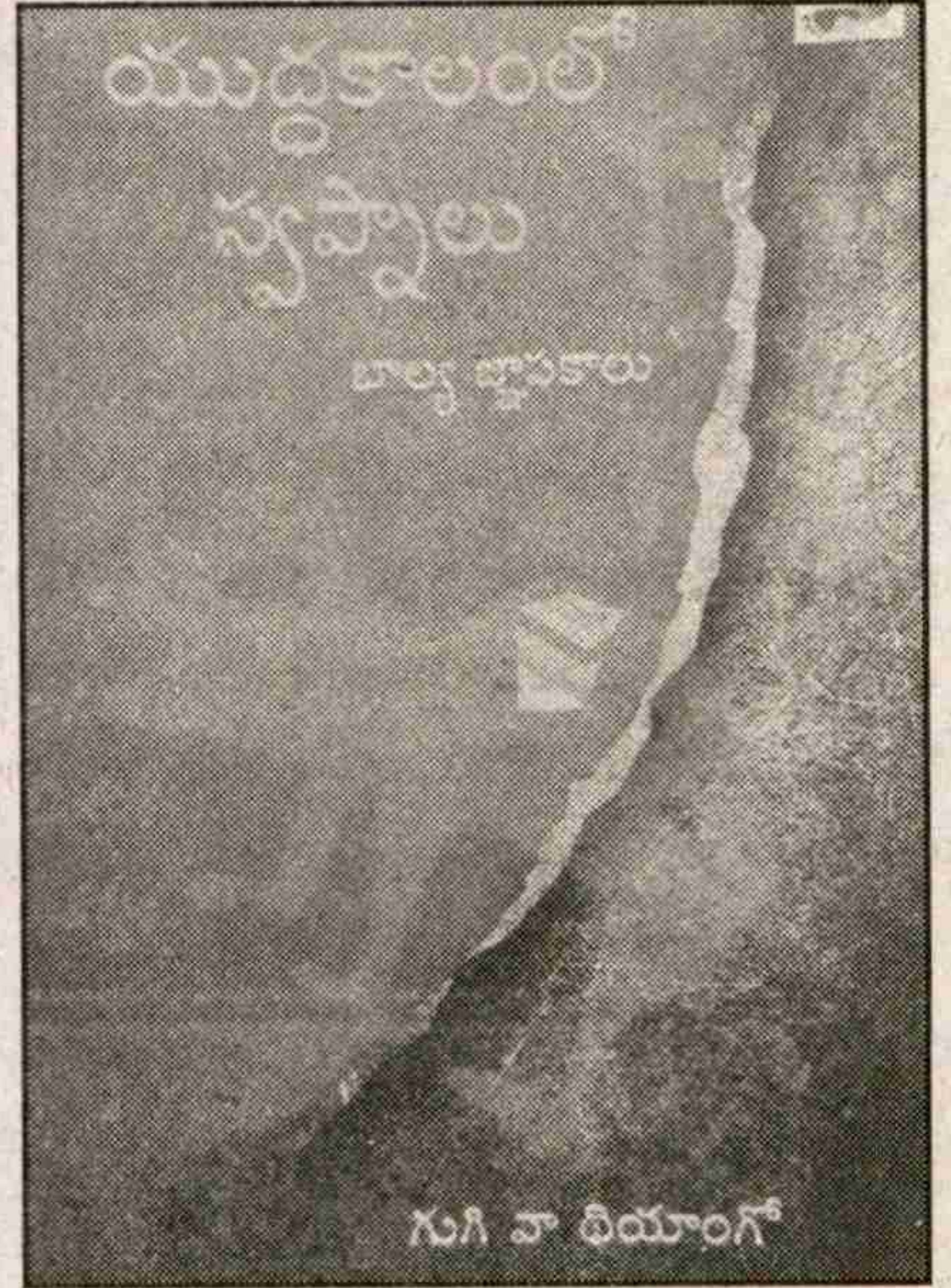
ఒక చిన్న పిల్లవాడు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో కన్న కలలు ఇవి. యూరప్ లోని బ్రిటన్, ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాలే కాక వారి అధికార దాహంలో భాగంగా వారు చేజిక్కించుకుని వారి పాలనలో ఉన్న వలస దేశాలు అన్నీ కూడా తమకు సంబంధం లేకుండానే ప్రపంచ యుద్ధంలోకి లాగబడి, తమ ఉనికికే ప్రమాదం ఏర్పడే పరిస్థితి వచ్చినప్పుడు గతం... వర్తమానం భవిష్యత్తు అంతా యుద్ధమే కనిపిస్తున్నప్పుడు అప్పటి పరిస్థితులు ఎలా ఉండేవో గుగి వా థియాంగో మన ముందు పరచిన జ్ఞాపకాల దొంతరెత్తింది. అలాంటి స్వాప్నికుడి ప్రపంచాన్ని మరొక స్వాప్నికుడు మన కళ్ళముందు ఆవిష్కరించాలని చేసిన ప్రయత్నం “యుద్ధకాలంలో స్వప్నాలు - బాల్య జ్ఞాపకాలు”.

ఎలాంటి నియంతృత్వ రాజ్యమైనా మన అడుగుల్ని కట్టడి చేయగలదు గానీ మన కలల్ని చెయ్యలేదు కదా.. అలాంటి ఒక నియంతృత్వ రాజ్యం నుంచి కలల్ని చేతబట్టుకుని వలస వెళ్ళి తన దేశం మీద వల్లమాలిన బెంగతో రాసిన ఆత్మ కథ ఇది.

గుగి వా థియాంగో కెన్యా దేశంలో 1938లో జన్మించాడు. అప్పటికి కెన్యా దేశమంతా బ్రిటిష్ వలస పాలనలో ఉంది. దేశమంతా ఆదివాసీ తెగల కష్టాలతో, కన్నీళ్ళతో, నెత్తురుతో తడిసి ముద్దైన పరిస్థితి.

అద్భుతమైన జానపద సంస్కృతి, కరువును, పీడనను సమిష్టిగా ఎదుర్కొనే తత్వం, గూగికి చెందిన మౌమౌ తెగల సహజ లక్షణం. అలాంటి తెగల సహజ లక్షణాలను పుణికిపుచ్చుకున్న గుగి యవ్వన దశలో

విప్లవంపై ఆకర్షింపబడ్డాడు. ఆ తర్వాత వలస పాలన నుంచి స్వేచ్ఛ కలిగినా, బ్రిటిష్ రాజ్యం తెచ్చిన ఇంగ్లీష్ చదువులు, సంస్కృతి కెన్యా ప్రజలపై పెను ప్రభావాన్నే తెచ్చి పెట్టాయి. అయితే గూగి ఆ ప్రభావం నుంచి త్వరగానే బయటపడ్డాడు. తన దేశంలో ఇంగ్లీష్ దొర చిత్రించి ఇచ్చిన ఇంగ్లీష్ చదువుల చట్రం నుంచి బయటకొచ్చి ఆయన ఆఫ్రికా ప్రజల అనాది జీవితాన్ని, పోరాటాన్ని, చరిత్రను, సంస్కృతిని మళ్ళా చదువుకున్నాడు. నైరోబీ యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ గా చేరాక ఆయన చేసిన మొదటి పని ఇంగ్లీష్ భాష స్థానంలో తమ మాతృభాష అభివృద్ధికి పాటుపడడం. ఒక రోజున, తమ పల్లెటూరి నుంచి రోజూ పాలు పోయడానికి వచ్చే ఒక స్త్రీ “నువ్వు పెద్ద చదువులు చదివి పెద్ద పనులు చేస్తావట కదా! మన ఊరికి వచ్చి, మన ప్రజల బతుకులు చూసి వచ్చి- పాఠాలు చెప్పరాదా, మా బతుకులు మార్చరాదా” అని అడిగింది. ఒక్కసారి అడిగి ఊరుకోలేదామో. గూగీని మళ్ళీ మళ్ళీ అడిగింది. తను వెళ్తున్న దారిలో నడక ఆపి గూగీ వెనక్కి తిరిగి చూసుకొనేదాకా..తన అనలైన గమ్యం ఏదీ..అని గుండె తడుముకొని తెలుసుకునేదాకా వెంట పడింది. ఎవరో పదే పదే వెంటబడి అడిగినంత మాత్రాన పూర్తిగా మారిపోతాం అని మనం చెప్పగలమా? అలా అడగటం అన్నది ఒక కుదుపులాంటిది. ఆ కుదుపులో నుండి తన గుండె లోతుల్లో...మనసు పొరల్లో తనదైన సంస్కృతి మీద తనకున్న అపార ప్రేమ బయటకు వచ్చింది. ఎందుకంటే ఆమె అడుగుతున్న దానిలోనే తన జీవితపు మూలాలు కూడా ఒదిగి ఉన్నాయనే మెలకువ ఒకటి బయట కొచ్చింది. అదుగో అప్పుడు మొదలయ్యింది

గుగి అసలు చదువు !! అది కేవలం చదువు కాదు.. తమ జీవితాన్ని ప్రపంచం ముందు ఆవిష్కరించడానికి చేసిన ప్రయత్నం. ఆయనలో స్వతహాగా నిద్రాణమై ఉన్న సాంస్కృతిక నేపథ్యం మేల్కొంది.

గుగి ఊరు రంగస్థలమైంది. ఊళ్ళోని మనుష్యులే పాత్రలయ్యారు. తన జీవిత కాలపు జీవన్మరణ పోరాటాలు ఆవిష్కరించిన గత వర్తమానాలు... కథలూ నాటికల రూపంలో భవిష్యత్తులో సమకాలీనంగా చదువుకోగల వస్తువులయ్యాయి. ఊరి పొలాల్లో మడి చెక్కల్లో ప్రజా రంగస్థలం వెలిసింది. గూగి సొంత తెగ ప్రజలు కాలక్రమంలో మర్చిపోయిన జానపద ప్రజల కళారూపాలు మళ్ళా జీవం పోసుకున్నాయి. జనజీవనంలోని ఆటుపోట్లు, కలలు, కన్నీళ్ళు, భావ సంఘర్షణలు ఆయన కళా రూపాల్లో జీవం పోసుకుని కళ్లకు కట్టాయి. జానపద స్వభావ సహజత్వంలోకి ప్రజా రంగస్థల చలనాన్ని ప్రవేశపెట్టాడు గూగి. గూగీ అంతటితో ఆగలేదు, తమ జానపద జీవితానికి కాళ్ళు తెచ్చి, రంగులద్ది పల్లె

జీతాన్ని నగరం ముందుకు తెచ్చాడు. తమ మూలాల ఆనవాళ్ళను పరిచయం చేసాడు. నైరోబీ నగర ప్రజలు తమ మూలాల్ని తడుముకొనేలా చేసాడు. సహజంగానే రాజ్యం ఇది సహించలేకపోయింది. గూగి వా థియాంగోని రెండు సంవత్సరాల పాటు హై సెక్యూరిటీ జైల్లో చీకటి కొట్లో బంధించారు. ఆ రోజుల్లోనే జైల్లోని టాయిలెట్ పేపర్ల మీద ఆయన “డెవిల్ ఆన్ ది క్రాస్” నవల రాసారు. జైలు నుంచి విడుదలయ్యాక తన దేశంలో స్వేచ్ఛగా జీవించలేక ఆయన ప్రవాసాన్ని ఎంచుకున్నాడు. ఎంతో కాలం గడిచాక తన దేశాన్ని ఒక్కసారి చూడాలన్న బలమైన ఆకాంక్షతో సొంత గడ్డపై అడుగుపెట్టిన గూగి తనపై జరిగిన దారుణమైన దాడితో వెనుతిరిగి వెళ్ళిపోవాల్సి వచ్చింది. ఈ అనుభవాల సమాహారమే “డ్రీమ్స్ ఇన్ ఎ టైం ఆఫ్ వార్ - ఎ చైల్డ్ హుడ్ మెమోర్స్”. గూగివా తన నిరంతర అధ్యయనంలో, రచనల్లో కెన్యాలోని ఒకానొక పోరాట కాలపు జీవితమే జీవితమని, కెన్యాలోని తన క్రియాశీల బాధ్యతా కాలపు, నిర్బంధ కాలపు జీవితమే జీవితమని ప్రపంచంలోని పోరాటశక్తులన్నిటికీ చాటి చెప్పాడు. తద్వారా ఒక విప్లవ పోరాట యోధుడికి సంతృప్తినిచ్చే గమ్యం ఎక్కడ ఉందో తేటతెల్లం చేసాడు. గూగివా థియాంగో రాసిన పుస్తకాన్ని తెలుగులో ప్రొ||సాయిబాబా అనువదించడం

ఒక రోజున, తమ పల్లెటూరి నుంచి రోజూ పాలు పోయడానికి వచ్చే ఒక స్త్రీ “నువ్వు పెద్ద చదువులు చదివి పెద్ద పనులు చేస్తావట కదా! మన ఊరికి వచ్చి, మన ప్రజల బతుకులు చూసి వచ్చి-పాఠాలు చెప్పరాదా, మా బతుకులు మార్చరాదా” అని అడిగింది. ఒక్కసారి అడిగి ఊరుకోలేదామె. గూగీని మళ్ళీ మళ్ళీ అడిగింది. తను వెళ్తున్న దారిలో నడక ఆపి గూగీ వెనక్కి తిరిగి చూసుకొనేదాకా..తన అసలైన గమ్యం ఏదీ..అని గుండె తడుముకొని తెలుసుకునేదాకా వెంట పడింది. ఎవరో పదే పదే వెంటబడి అడిగినంత మాత్రాన పూర్తిగా మారిపోతాం అని మనం చెప్పగలమా? అలా అడగటం అన్నది ఒక కుదుపులాంటిది. ఆ కుదుపులో నుండి తన గుండె లోతుల్లో..మనసు పొరల్లో తనదైన సంస్కృతి మీద తనకున్న అపార ప్రేమ బయటకు వచ్చింది. ఎందుకంటే ఆమె అడుగుతున్నదానిలోనే తన జీవితపు మూలాలు కూడా ఒదిగిఉన్నాయనే మెలకువ ఒకటి బయటకొచ్చింది. అదుగో అప్పుడు మొదలయ్యింది గూగీ అసలు చదువు !!

ఒక అద్భుతమైన యాదృచ్ఛికం అనవచ్చు. ప్రొ||సాయిబాబా ఒక ఉద్యమకారుడు, ప్రజాయుద్ధ స్వరాన్ని ఎలుగెత్తి ఆలపించిన వాడు. గూగీ ఆత్మని అందులోని స్వరాన్నీ అత్యంత సహజంగా తర్జుమా చెయ్యడం చిన్న విషయం కాదు. బహుశా ఆయన గూగీ కలల్ని తన కలలతో మమేకం చేసుకుని గూగీ భావాల్ని మన ముందుకు తెచ్చారా అనిపిస్తుంది ఈ పుస్తకం చదివితే. కెన్యాలోని కియాంబు జిల్లాలోని కామిరితు అనే పల్లెటూళ్లో 1938లో పుట్టిన గూగివా థియాంగో, కెన్యా, ఉగాండా, బ్రిటన్లలో చదువుకున్నాడు. నవలా రచయితగా, వ్యాసకర్తగా, నాటక రచయితగా, విద్యా వేత్తగా సామాజిక కార్యకర్తగా సుప్రసిద్ధుడైన గూగి ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో అధ్యాపకుడిగా నైరోబీ విశ్వవిద్యాలయంలో పనిచేస్తూ

గ్రామీణ ప్రజా నాటక రంగాన్ని అభివృద్ధి చేసినందుకు ప్రభుత్వ ఆగ్రహానికి గురై రెండేళ్లకు పైగా జైలు జీవితం గడిపాడు. విడుదలయ్యాక ప్రస్తుతం యూనివర్సిటీ ఆఫ్ కాలిఫోర్నియాలో ఇంగ్లీష్ ప్రొఫెసర్ గా ఉన్నారు. ఆయన రాసిన మూడు భాగాల ఆత్మ కథలో “డ్రీమ్స్ ఇన్ ఎ టైం ఆఫ్ వార్, ఎ చైల్డ్ హుడ్ మెమోర్స్” - మొదటి భాగం. మనం ఒక నిరంతర యుద్ధంలో ఉన్నాం. ముఖ్యంగా ఇప్పటి సామ్రాజ్యవాద దశ అంతా యుద్ధకాలమే. యుద్ధం అంటేనే మృత్యువు. అలాంటి మృత్యుముఖంలో తలదూర్చిన విప్లవం ఒక బంగారుకల కనే ప్రయత్నం చేస్తే ఆ కల ఎలా ఉంటుంది? “యుద్ధకాలంలో స్వప్నాలు” అంత స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది.

(అనువాదం: ప్రొ: పి.సాయిబాబా)

సంస్కారమే ముఖ్యం

ఒక ఊరిలో ముగ్గురు స్త్రీలు అడవికి వెళ్లి కట్టెల మోపులతో ఇళ్లకు వెళ్తున్నారు. అప్పుడే స్కూళ్లు వదిలారు. అంతలో ఒకావిడ ఒక అబ్బాయిని చూపి వాడు నా కుమారుడు. ఇంగిలీసు బడిలో చదువుతున్నాడు అంది. ఇంతలో వాడి వెనకాల వస్తున్న అబ్బాయిని చూపి కెండవ స్త్రీ అడుగో వాడు నా కుమారుడు సీబీఎస్ఈలో చదువుతున్నాడంది. ఇంతలో మరొక అబ్బాయి బడి నుండి వస్తూ పరుగుపరుగున మూడవ స్త్రీ తల మీద ఉన్న కట్టెల మోపు తన తలమీద పెట్టుకుని ఇంత బరువు ఎలా మోస్తున్నావమ్మా అంటూ ఆమె చేయి పట్టుకుని నడుస్తున్నాడు. అప్పుడా మూడో స్త్రీ వీడు నా కుమారుడు. ప్రభుత్వ బడిలో తెలుగు చదువుతున్నాడంది. ఆ పిల్లవాడి సంస్కారం చూసి మిగత ఇద్దరు స్త్రీలు తలదించుకున్నారు.

నీతి : మీడియం ఏదైతే ఏంటి సంస్కారం అబ్బాలి.....కాదంటారా !

ఉద్యమాలబాటలో....

ఒంటరి మహిళలకు వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా రూ. 1000 పింఛను ఇవ్వాలని ఐదవ అలిండియా ఉపాధ్యక్షురాలు ఎస్.పుణ్యవతి డిమాండ్ చేశారు. విజయవాడ శ్రీశ్రీ భవన్ లో ఆగస్టు 6న ఐదవ జిల్లా కార్యదర్శుల సమావేశం జరిగింది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇటీవల ఒంటరి మహిళలకు వెయ్యి పింఛను యిస్తామని ఉత్తర్వు జారీ చేసిందన్నారు. 35 ఏళ్ల వయో పరిమితి పెట్టడం వల్ల బాల్యంలోనే పెళ్లై ఒంటరిగా మారిన మహిళలు ఎంతోమంది పింఛనుకు అర్హత కోల్పోతున్నారన్నారు. మహిళలకు రక్షణ కరువవుతున్న తరుణంలో సంక్షేమ పథకాల్లోనూ కొత విధించడం సరికాదన్నారు. ఐదవ రాష్ట్ర అధ్యక్షకార్యదర్శులు బి.ప్రభావతి, డి.రమాదేవి, ఆఫీసు బేరర్లు పాల్గొన్నారు.

కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ నిర్మాతల్లో ఒకరైన మోటూరు హనుమంతరావు, ఉదయం దంపతుల కుమార్తె, ప్రజావైద్యురాలు

డాక్టర్ మోటూరు ఉష (71) అనారోగ్యంతో సూర్యారావుపేటలోని ఆమె నివాసంలో జూలై 23న ఆకస్మికంగా మరణించారు. సీపీఎం

రాష్ట్ర కార్యదర్శి పి.మధు, కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు పాటూరి రామయ్య, రాష్ట్ర నాయకులు వై.వెంకటేశ్వరరావు, వి.ఉమామహేశ్వరరావు, సీహెచ్.బాబురావు, డి.రమాదేవి, కె.స్వరూపరాణి, డివి.కృష్ణ దోనేపూడి కాశీనాథ్, బి.నాగేశ్వరరావు, పిన్నమనేని విజయ, శ్రీదేవి, కాజ సరోజ నివాళులర్పించారు.

కమ్యూనిస్టుగా, మానవతావాదిగా వైద్యవృత్తిలోనూ డాక్టర్ ఉష ఎనలేని సేవలందించారని పలువురు వక్తలు పేర్కొన్నారు. మోటూరు ఉష సంతాపసభ మాంటిసోరి కళాశాలలో ఆగస్టు 5న జరిగింది. కా|| పుణ్యవతి అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో డా|| ఉష భర్త సహచరులు డా|| సుధాకర్, కుటుంబసభ్యులు డా||రంగారావు, డా||నవీన్, రవి దేవి, ఉరయినీ, ఆప్తులు డా|| మిత్రా, డిఆర్కె.ప్రసాద్, డా||వెంకటేశ్వర్లు తదితరులు పెద్ద సంఖ్యలో హాజరైన సభలో తమ జ్ఞాపకాలను పంచుకున్నారు. అమ్మాజీ

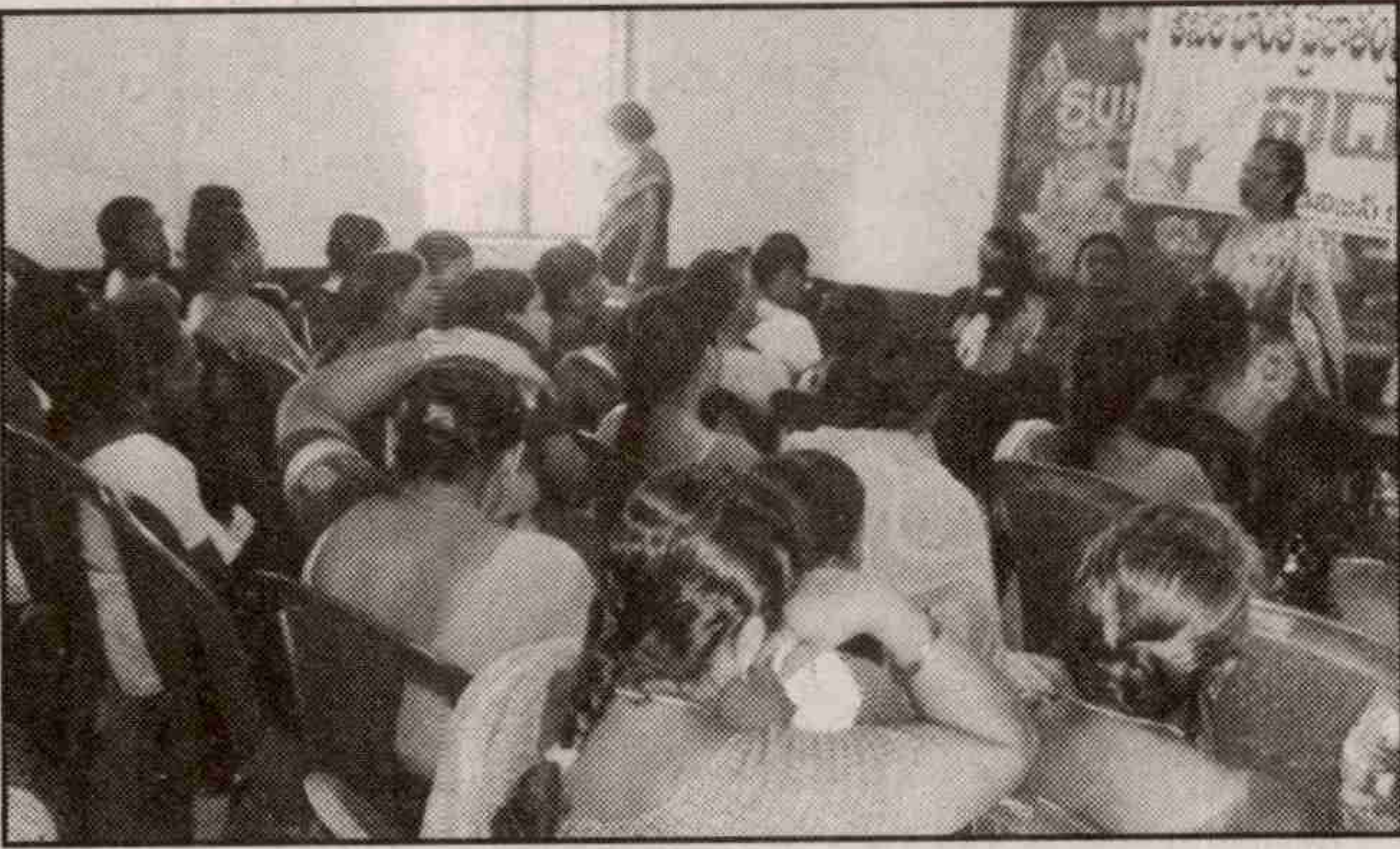

గారు ఆమె చిత్రపటానికి పూలదండవేసి నివాళులర్పించారు. సీపీఎం రాష్ట్ర కార్యదర్శి పి.మధు మాట్లాడుతూ డా|| ఉష విద్యార్థి ఉద్యమంలో చురుగ్గా పాల్గొన్నారన్నారు. ప్రజలకు వైద్యం అందించడంలో ఆదర్శ కృషి చేశారని అన్నారు. సీపీఐ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె.రామకృష్ణ మాట్లాడారు. ఉష చిన్నతనం నుంచే కమ్యూనిస్టు భావాలతో నమాజం వట్ల బాధ్యతతో వ్యవహరించారన్నారు. సీహెచ్.బాబురావు మాట్లాడుతూ ఉష బాటలో నడవడమే ఆమెకు మనం అర్పించే నిజమైన నివళి అన్నారు. ఆమె భౌతికకాయానికి పలువురు వామపక్ష నేతలు, అభిమానులు పూలమాలలు వేసి నివాళులర్పించారు. ఆమె భౌతికకాయంపై సీపీఎం రాష్ట్ర కార్యదర్శి పి.మధు అరుణపతాకాన్ని ఉంచారు. సీపీఎం కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు వి.శ్రీనివాసరావు,

రాష్ట్ర కార్యదర్శివర్గ సభ్యులు వై.వెంకటేశ్వరరావు, దదాల సుబ్బారావు, మంతెన సీతారాం పాల్గొన్నారు. బిక్కువోలు మండల సీఐటీయూ కమిటీ డా. ఉష మృతికి సంతాపం ప్రకటించారు.

అశ్లేల నృత్యాలు:-

యువతులచేత ముజ్రా నృత్యాలు చేయిస్తున్నవారిపై ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోవాలని సీపీఐ నగర కార్యదర్శి దోనేపూడి శంకర్ డిమాండ్ చేశారు. భవానీపురంలోని ఆలివ్ ట్రీ హోటల్ వద్ద సీపీఐ నాయకులు, కార్యకర్తలు జులై 21వ తేదీ ధర్నా చేశారు. కాలమ్నీ పెక్స్ రాకెట్ కేసు మాదిరిగా అశ్లేల నృత్యాల వెనుక టీడీపీ నేతలు ఉన్నారని ఆరోపించారు. విజయవాడలో విష సంస్కృతికి తెరతీశారని, శాసనసభ్యుడు బొండా ఉమా మహేశ్వరరావు కనుసన్నల్లోనే భూకబ్జాలు, దందాలు, అశ్లేల నృత్యాలు జరుగుతున్నాయని ఆరోపించారు. మహిళా సమాఖ్య ప్రధాన కార్యదర్శి పి.దుర్గాంబ, అధ్యక్షురాలు భారతి, సీపీఐ నాయకుడు కోటేశ్వరరావు, పల్లా సూర్యారావు, డివి.రమణబాబు, పైడయ్య, పేరయ్య పాల్గొన్నారు.

మహిళల సమస్యలపై నిరంతరం పోరాడే సంఘం ఐదవ మాత్రమే అని ఐదవ పశ్చిమ కృష్ణ కార్యదర్శి కె.శ్రీదేవి అన్నారు. జులై 25న అజిత్ సింగ్ నగర్ 54వ డివిజన్ మహాసభ బాలభవన్ లో జరిగింది. మహిళలకు పలు వాగ్దానాలు చేసిన ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చాక పట్టించుకోలేదన్నారు. అనంతరం 13 మందితో నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నారు.

వాంబే కాలనీ జంధ్యాల దక్షిణామూర్తి పాఠశాల ప్రాంతంలో 56వ డివిజన్ 4వ మహాసభ జులై 14న జరిగింది. మహిళలకు ఆసరాగా ఉండే గృహహింస, 498 ఏ సెక్షన్ ను పటిష్టంగా అమలుచేయడంతోపాటు ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టులను ఏర్పాటుచేయాలన్నారు. డివిజన్ కమిటీ ఎన్నిక చేశారు. అధ్యక్ష

కార్యదర్శులుగా షేక్ గౌసియా, ఏ.రత్నకుమారి, ఎన్నికయ్యారు.

12వ డివిజన్ మహాసభ జరిగింది. భిక్షావతి, మోటూరు ఉష గారికి సంతాపం తెలిపారు. అధ్యక్షకార్యదర్శులుగా హసీనా, మస్తానమ్మా ఎన్నికయ్యారు.

34వ డివిజన్ లో కార్యదర్శి కృష్ణవేణి, శాంతి, సరస్వతిగార్లు ప్రతీ మహిళల వద్దకు వెళ్లి రూ.2ల సభ్యత్వాన్ని నమోదు చేసుకున్నారు. వాళ్ల సమస్యల్ని అడిగి తెలుసుకున్నారు.

52వ డివిజన్ రాజరాజేశ్వరి పేటలో 17 మందితో కొత్త కమిటీ ఏర్పాటయ్యింది. అధ్యక్షకార్యదర్శులుగా సన్యాసమ్మ, రాజులమ్మను నియమించారు.

53వ డివిజన్ లో ఐదవ 12వ మహాసభ కార్యక్రమం లెనిన్ సెంటర్ లో జులై 17న జరిగింది. కార్యక్రమం అనంతరం 13 మందితో డివిజన్ నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నారు.

55వ డివిజన్ 16వ మహాసభ ఎంబీవీకేలో జరిగింది. 13మందితో కొత్త కమిటీ ఏర్పాటయ్యింది. అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా సీహెచ్.అరుణ, విజయలక్ష్మి ఎన్నికయ్యారు. శ్రీదేవి, సరోజ, రూనీ పాల్గొన్నారు. 23వ డివిజన్ ఐదవ మహాసభ జరిగింది. ఈ మహాసభ సందర్భంగా న్నతన కమిటీ 13 మందితో ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది.

29వ డివిజన్ కబేళా సెంటర్ బ్రహ్మనగర్ మహాసభ జరిగింది. ఈ మహాసభలో పొదుపు సంఘాలకు ఇస్తాను అన్న రుణమాఫీ 10,000చెరలేదు అని,మంచినీరు మురికి నీరుగా కాల్వలలో నీరు మంచినీటి పోపులలో వస్తుందిఅని, ఈ ప్రాంతానికి అతి దగ్గరగా 3 బార్ షాపులు ఏర్పాటు చేయడం వల్లనే మా కుటుంబాల్లో సమస్యలుపెరిగినవి, పిల్లల చదువులు పెరిగిన ఖర్చులు, కుటుంబాలలో వేదింపులు,ప్రజాసాధికారిక సదస్సు జరగలేదు, కాల్వలో నీరు నిల్వవుండటం వల్లనా దోమలు

వాటి నుంచి రోగాలు. కనీసంగా ఉన్నా ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాన్ని తీసేసినారు, తదితర సమస్యలపై చర్చ జరిగింది అధ్యక్ష, కార్యదర్శులుగా సామ్రాజ్యం, రమణమ్మ, ఎన్నికయ్యారు.

అమలాపురం మామిడికుదురు మండలంలో ఐదవ మహాసభ జరిగింది. 20 మంది కొత్త కమిటీ ఏర్పాటయ్యింది. అధ్యక్షురాలుగా వి. కుమారి, కార్యదర్శి బి. భవానీ ఎన్నికయ్యారు.

జులై 18న వైశాఖ జల ఉద్యానవనంలో జగదాంబ జోన్ మహాసభ జరిగింది. ఐదవ కాకినాడ మహాసభలో మహాలక్ష్మిగారు జెండా ఆవిష్కరించారు. కాకినాడ నగర ఐదవ అధ్యక్షురాలుగా జుత్తుక అనంతలక్ష్మి, కార్యదర్శిగా సుభాషిణిలు ఎన్నికయ్యారు.

దూబగుంట రోశమ్మ వర్ధంతి పిఠాపురం సిబియం స్కూల్లో జెవివి నిర్వహించింది. వర్ధంతి సభలో ఐదవ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు బి. ప్రభావతి పాల్గొన్నారు. కుటుంబాలను నాశనం చేస్తున్న మద్యాన్ని నియంత్రించాలంటూ 1991లో నెల్లూరు జిల్లా దూబగుంటలో మహిళల సహకారంతో సారా వ్యతిరేకోద్యమాన్ని ప్రారంభించిన రోశమ్మగారికి ఘన నివాళి అర్పించారు.

సామర్లకోటలో ఐదవ నగర మహాసభ జరిగింది. అనంతరం కమిటీ ఎన్నికైంది.

కాకినాడలో విద్యార్థి యువజన సంఘం ఆధ్వర్యంలో బిగ్

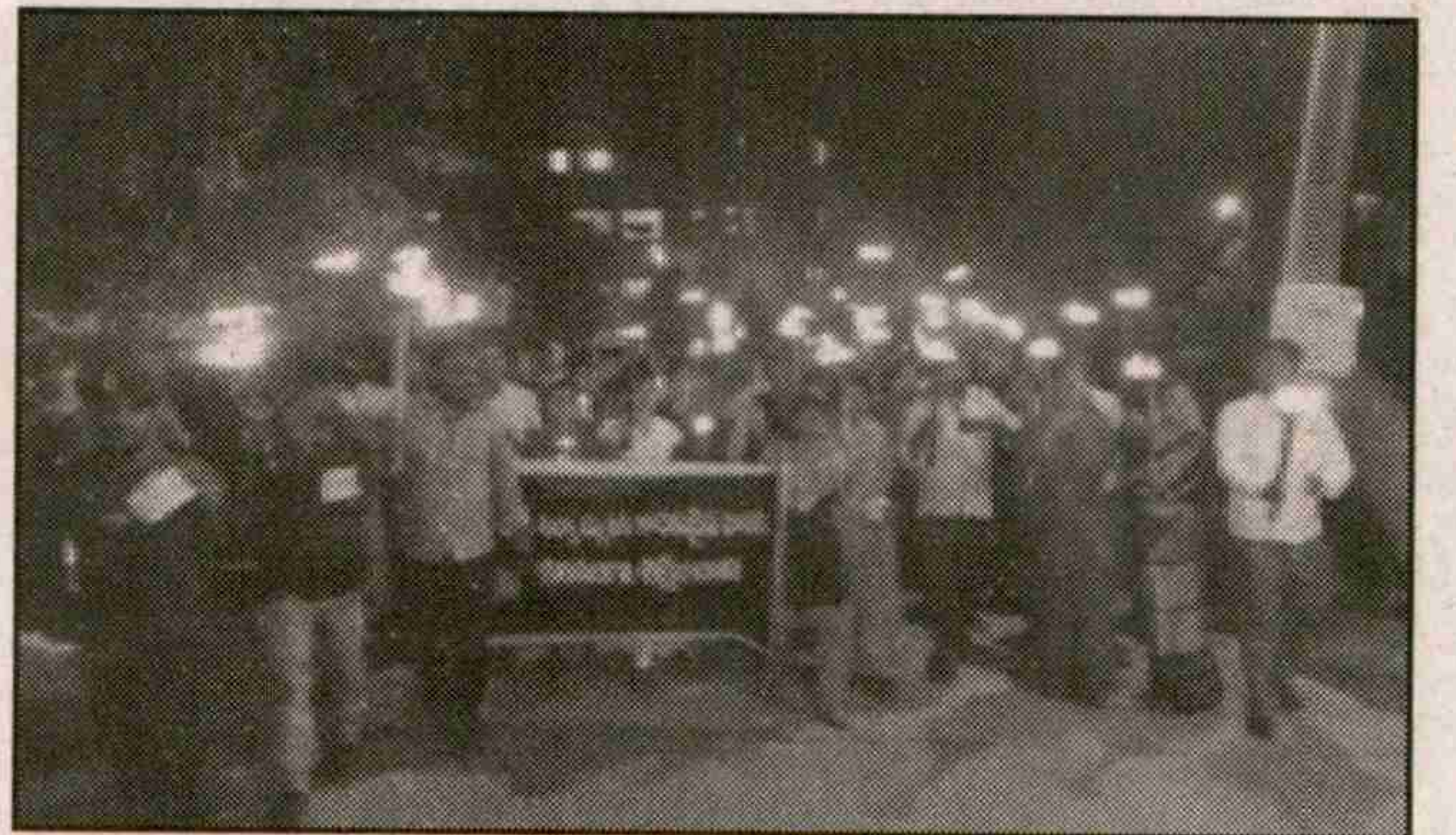
ఫైట్ కార్యక్రమం, భారీ ర్యాలీ, మానవహారం జరిగింది. ఐదవ మద్దతు ఇచ్చింది.

మధ్యం వద్దని ఐదవ ఆధ్వర్యంలో క్రోసూరు మండలంలో పెరికపాడులో 4 బెల్టు షాపుల రద్దు చేయాలని ఎక్సైజ్ ఆఫీసు వద్ద ధర్నా జరిగింది. ఐదవ వెస్ట్ గుంటూరు జిల్లా సెక్రటరీ గద్దె ఉమశ్రీ పాల్గొన్నారు.

మహిళలు, బాలికలపై హింసను వ్యతిరేకిస్తూ జరుగుతున్న దారుణాలు అరికట్టాలని ఐదవ ఆధ్వర్యంలో ఒంగోలులో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం జరిగింది. రమాదేవి అధ్యక్షత వహించగా హెల్ప్ సంస్థ పి. ఓ శ్రీ బి. వి. సాగర్, పీవోడబ్ల్యూ పద్మ, వైసీపీ నుండి గంగాడ సుజాత, యస్. సుబ్బరావమ్మ, టి. శ్రీనివాసరావు, కె. యస్. బాబు, సుధాకర్, మారెళ్ళ సుబ్బరావు, ఐదవ నాయకులు ఆళ్ళ సీతామలక్ష్మి, బి. గోవిందమ్మ, కె రాజేశ్వరి, జి. నాగేశ్వరమ్మ, గిరిజన సంఘం రాష్ట్ర కార్యదర్శి శ్రీరామ్ శ్రీను పాల్గొన్నారు. ఢిల్లీలో ఆరేళ్ల బాలికపై అత్యాచారం చేసిన నిందితులను శిక్షించాలని ఐదవ ఆధ్వర్యంలో కళ్లకు గంతులు కట్టుకుని నిరసన తెలిపారు.

తిరుపతిలో డా॥ శిల్ప ఆత్మహత్యకు కారకులైన హెచ్. బి. డి. రవికుమార్ మరియు ఇతరులను అరెస్టు చేయాలని కోరుతూ

జూ||డాక్టర్లు పెద్ద ఎత్తున ఆందోళన చేశారు. ఐదవ, శ్రామిక మహిళా సంఘం, డివైఎఫ్ఐ, ఎస్ఎఫ్ఐ తదితర సంఘాలు ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. ప్రిన్సిపాల్, కలెక్టర్, విచారణ కమిటీ తదితరులకు మెమోరాండాలు అందించారు. డాక్టర్ శిల్పమృతికి కారకులైన వారిపై చర్యలు తీసుకోవాలని కఠినంగా శిక్షించాలని విశాఖ నగర కమిటీ రౌండ్ టేబుల్ నిర్వహించింది.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా అప్ ల్యాండ్లో చిన్నారులకు రక్షణ కల్పించాలని కోరుతూ ఐదవ, ఎస్ఎఫ్ఐ, డివైఎఫ్ఐ ఆధ్వర్యంలో ర్యాలీ జరిగింది.

అరుకులో ఐదవ, గిరిజన మహిళ సంఘం ఆధ్వర్యంలో ద్వైకా మహిళలకు పసుపు కుంకుమ డబ్బులు కై డిమాండ్ చేస్తూ ధర్నా చేశారు.

హెచ్.ఎఫ్.ఎ. (హౌసింగ్ ఫర్ ఆల్) లబ్ధిదారులకు మేచింగ్ అమౌంట్ ఇక్యు నిర్మాణం పూర్తి అయ్యాక వాయిదా పద్ధతిలో కట్టె అవకాశం ఇవ్వాలని తూర్పుగోదావరి జిల్లా అమలాపురం మున్సిపల్ ఆఫీస్లో ఐదవ ఆధ్వర్యంలో వినతి పత్రం ఇవ్వడం జరిగింది.

ఒంటరి మహిళలకు వయో పరిమితి లేకుండా పెన్షన్ ఇవ్వాలని ప్రభుత్వం ఇచ్చిన జీవో సవరించాలని అమలాపురం, చైతన్యమాసవి సంపుటి-13 సంచిక-8

నెల్లూరు, విజయవాడ, అనంతపురం, ఒంగోలులలో ఐదవ ఆధ్వర్యంలో ధర్నాలు నిర్వహించారు. వినతిపత్రాలు ఇచ్చారు.

మహిళా ఉద్యమనేత కొండపల్లి కోటేశ్వరమ్మ వందో పుట్టిన

రోజు సందర్భంగా ఐదవ నగర కమిటీ సభ్యులు ఆమెన ఆగస్టు 5వ తేదీన కలిసి శుభాకాంక్షలు తెలిపారు. ఈ సందర్భంగా కోటేశ్వరమ్మ మాట్లాడుతూ మహిళలపై జరుగుతున్న హింస, దాడులను ఐక్యంగా ఎదుర్కోవాలన్నారు. ఆనాడు బెజవాడ రౌడీల దురాగాతాలను ఎదుర్కోవడంలో మహిళా బృందాలు ఎంతో ధైర్య సాహసాలు ప్రదర్శించాయని గుర్తు చేశారు. ఈ కార్యక్రమంలో ప్రియాంక, సత్యవతి, మంగవేణి, సిహెచ్. నర్సింగరావు, డా||బి.రంగారావు, మణి తదితరులు ఉన్నారు. రాష్ట్ర అధ్యక్ష కార్యదర్శులు కూడా ఆమెను కలిశారు.

విశాఖ చిల్డ్రన్స్ క్లబ్ ఆధ్వర్యంలో కేరళ వరద బాధితుల సహాయం కొరకు నిధులు వసూలు చేశారు.

కర్నూలులో అశ్లీల ప్రకటనలుండరాదని కోరుతూ అభ్యంతరకర ప్రచార హోర్డింగులను మహిళా సంఘం విద్యార్థి సంఘం ఆధ్వర్యంలో కూల్చివేసి తగలపెట్టారు.

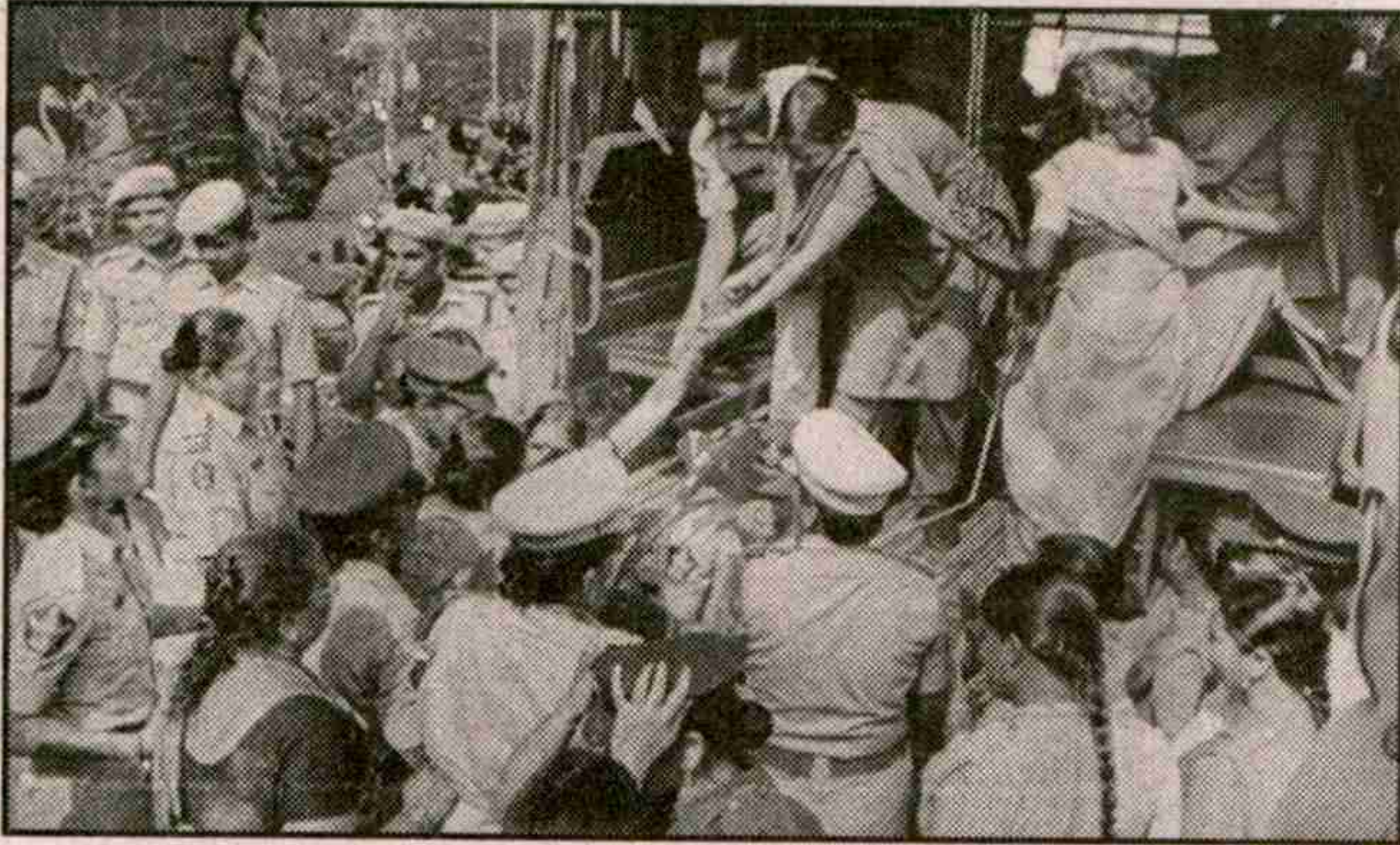
దుర్గగుడిలో జరుగుతున్న అవినీతి అక్రమాలపై విచారణ జరిపి చర్యతీసుకోవాలని కోరుతూ ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

తూర్పు కృష్ణా జిల్లా మహాసభల నిర్వహణ కొరకు గన్నవరంలో ఆగస్టు 11వ తేదీన సమావేశం జరిగింది. ఆహ్వాన సంఘం ఏర్పడింది. రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు స్వరూపారాణి, జిల్లా అధ్యక్ష కార్యదర్శులు జయమ్మ, విజయ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ప్రకాశం జిల్లా 11వ మహాసభలు జూలై 26, 27 తేదీలలో కందుకూరులో ఘనంగా జరిగాయి. 26వ తేదీన భారీ ప్రదర్శన బహిరంగసభ జరిగాయి. రాష్ట్ర అధ్యక్ష కార్యదర్శులు ప్రభావతి, రమాదేవి, అంగన్వాడి రాష్ట్ర కార్యదర్శి సుబ్బరావమ్మలు పాల్గొన్నారు. తూర్పు జిల్లా కార్యదర్శిగా మున్వర్ పశ్చిమ జిల్లా కార్యదర్శిగా రాజ్యలక్ష్మితో రెండు కొత్త కమిటీలను ఎన్నుకున్నారు.

విజయనగరం జిల్లా మహాసభలు సీతానగరంలో జరిగాయి.

కోలాటం, పాటలతో ప్రదర్శన జరిగింది. వి.లక్ష్మి, శ్రీదేవి కార్యదర్శులుగా రెండు జిల్లా కమిటీలు ఏర్పడ్డాయి. పశ్చిమ కృష్ణా, పశ్చిమ గుంటూరు, విశాఖ నగరం జిల్లా మహాసభలు జయప్రదంగా జరిగాయి. శ్రీదేవి, ఉమశ్రీ, ప్రియాంక కార్యదర్శులుగా కుమారి, దుర్గామాయి, సత్యవతి అధ్యక్షులుగా ఎన్నికయ్యారు.

ఆగస్టు 5వ తేదిన విజయవాడలో మధ్యాహ్నభోజన ఏజన్సీలను ప్రైవేటు సంస్థలకివ్వరాదని కోరుతూ వేలాది మంది మహిళలు ఛలో విజయవాడ కార్యక్రమానికి తరలివచ్చారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వారిపై ఉక్కుపాదం మోపింది. రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు స్వరూపారాణితో సహా వందలాది మందిని అరెస్టుచేసి వివిధ పోలీస్ స్టేషన్లకు తరలించారు. ప్రభుత్వ నిరంకుశ చర్యలను నిరసిస్తూ నెల్లూరు, విజయవాడ తదితర ప్రాంతాలలో ఐదూ, సిఐటియు ప్రదర్శనలు నిర్వహించింది.

ఒంగోలులో ఐఇఆర్ఎఫ్ : అనాధ బాలికలను లైంగికంగా వేధిస్తున్న ఐఇఆర్ఎఫ్ స్కూల్ (ఒంగోలు) యాజమాన్యాన్ని కఠినంగా శిక్షించాలని ఎస్ఎఫ్ఐ, డివైఎఫ్ఐ ఐదూ కమిటీల ఆధ్వర్యంలో పాఠశాల ముందు ఆందోళన చేయడం జరిగింది. యాజమాన్యం రౌడీలను తీసుకువచ్చి కార్యక్రమాన్ని ఆపాలని చూసినా దైర్యంగా ఎదుర్కొని విద్యార్థులకు భరోసా ఇవ్వడం జరిగింది. స్వచ్ఛంద పాఠశాలలపై ప్రభుత్వ పర్యవేక్షణ ఉండాలని డిమాండ్ చేశారు.

అనంతపురం నగరంలో కస్తూరిభా స్కూలులో తొమ్మిదివ తరగతి చదువుతున్న మైనర్ బాలికను తల్లిని చేసిన రాక్షసులను అరెస్టు చేయాలని డిఎస్పి దగ్గర ధర్నా చేస్తున్న ఐదూ రాష్ట్ర కోశాధికారి సావిత్రి తదితరులు.

అనంతపురం జిల్లా చెన్నైకొత్తపల్లి మండలములో అంగన్వాడి టీచర్ పై అత్యాచార యత్నం చేసిన టిడిపి నాయకుడు నాగరాజును అరెస్టు చేయాలని ఎస్ పి కి వినతిపత్రం ఇస్తున్న ఐదూ, అంగన్వాడి నేతలు. బాధితురాలిని పరమార్చిస్తున్న ఐదూ నాయకులు.

విశాఖ జిల్లా కశీంకోట జిఎస్బి కంపెనీ కార్మికులకు కనీస వేతనాలు ఇవ్వాలని మహిళా కార్మికులందరినీ పనిలోకి ఐదూ, సిఐటియు సంఘాలు నిరసన తెలియజేశాయి. రాజకీయ ప్రత్యామ్నాయంతోనే.

కర్నూలులో టి.సి లక్ష్మమ్మ గారి వర్ధంతి సభ జరిగింది.

ఈ సభలో డిఎస్పి వెంకటాద్రి, మెప్పా పి.డి. నాగరాజునాయుడు, శారదాంబ జంధ్యాల రఘుబాబు, నిర్మలమ్మ, అలివేలమ్మ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

జ్ఞాన భూమి - ఉపాధి కల్పన

- ▶ జ్ఞాన భూమిగా, ఇన్ఫోవేషన్ వ్యాలీగా ఆంధ్రప్రదేశ్‌ను రూపొందించడమే ద్యేయంగా పని చేస్తున్నాం
- ▶ బడికోస్తా పథకం కింద 8,9 వ తరగతి బాలికలకు 5,62,338 సైకిళ్ళు అందజేసాం
- ▶ రాష్ట్రంలో 47% పాఠశాలలు 100% ఫలితాలను సాధించాయి
- ▶ 2,358 డిజిటల్ క్లాసురూంలు ఏర్పాటు చేశాం. 4,000 వర్చువల్ క్లాసురూంలు ఏర్పాటు చేసే దిశగా చర్యలు చేపడుతున్నాం
- ▶ నూటికి నూరు శాతం ఎన్‌రోల్‌మెంట్ అమలు చేస్తున్నాం
- ▶ 175 నియోజకవర్గాలలో 175 నూత్న చిన్న మధ్య తరహా పరిశ్రమలు నెలకొల్పుతున్నాం

- ▶ పరిశ్రమలకు 24 గంటల విద్యుత్తు అందిస్తున్నాం
- ▶ 'ఈజ్ ఆఫ్ డూయింగ్ బిజినెస్'లో ఒకటవ స్థానంలో వున్నాం.
- ▶ కీయా మోటార్స్, ఇసుజు, హీరో మోటార్ కార్స్, అపోలో బైర్డ్ వంటి పరిశ్రమలను తెచ్చి ఆంధ్రప్రదేశ్‌ను ఆటో మొబైల్ హబ్ గా మారుస్తున్నాం
- ▶ విశాఖపట్నం వంటి హబ్ గా రూపొందుతోంది. ఆటు సాఫ్ట్ వేర్ ఇటు హార్డ్ వేర్ లకు కేంద్రంగా ఆంధ్రప్రదేశ్‌ను తీర్చిదిద్దుతున్నాం
- ▶ 3 భాగస్వామ్య సదస్సులు విజయవంతంగా నిర్వహించాం. 2018 లో జరిగిన భాగస్వామ్య సదస్సులో వివిధ సంస్థలతో 734 ఒప్పందాలు కుదుర్చుకున్నాం. వీటి ద్వారా 4,39,765 కోట్ల పెట్టుబడి, 11,02,125 ఉపాధి అవకాశాలు
- ▶ ఆంధ్రప్రదేశ్ నైపుణ్యాభివృద్ధి సంస్థ ద్వారా 2020 నాటికి 14 లక్షల ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించే దిశగా చర్యలు చేపడుతున్నాం

2022

దేశంలో 3 లక్షగామి రాష్ట్రాలలో ఒకటి (తలసరి ఆదాయం రూ. 2.95 లక్షలు)

2029

దేశంలో అత్యుత్తమ రాష్ట్రం (తలసరి ఆదాయం రూ. 9.65 లక్షలు)

2050

ప్రపంచంలో అత్యున్నత ప్రమాణాల రాష్ట్రం (తలసరి ఆదాయం రూ. 1.67 కోట్లు)

ముఖ్యమంత్రి గారిని సంప్రదించడానికి

NCBN
అధికారిక
యాప్

ప్రజల్లో ముందు
మొబైల్ యాప్

ఏపీ సీఎం
ఫేస్ బుక్

ఏపీ సీఎం
టీక్యూర్

*జారీ చేసిన వారు : కమిషనర్, సమాచార, పౌర సంబంధాల శాఖ, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

విశాఖనగర మహాసభ...

అనంతపూర్ లో రాజకీయ ప్రత్యామ్నాయ మహిళా సభ

పశ్చిమకృష్ణ జిల్లా మహాసభ...

ప్రకాశం జిల్లా మహాసభ...

గుంటూరు జిల్లా మహాసభ...

విజయనగరం జిల్లా మహాసభ...

విజయవాడలో మోటారు ఉష వర్గంతి సభలో ప్రసంగిస్తున్న కామ్రేడ్స్ పుణ్యవతి, మధు

పుస్తకం పేరు	KRSA101M228
పుస్తకం పేరు	నైత్య మోతవి
తారీఖు	23 February 2025
మొందు లెట్టు	yes
వెతుక లెట్టు	yes
మొత్తం పేజీలు	HS
నిచ్చిన పేజీలు	no
ఖాళీ పేజీలు	no
కేట పేజీలు	no
తయారు చేసినది	Shruti
పేజీలు వివరించినది	Shruti
స్కాన్ చేసినది	Shruti
పరిశ్ల చేసినది	hema
పేజీలు పరిచానది	
ప్రింటింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిష్కరించినది	Good